

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

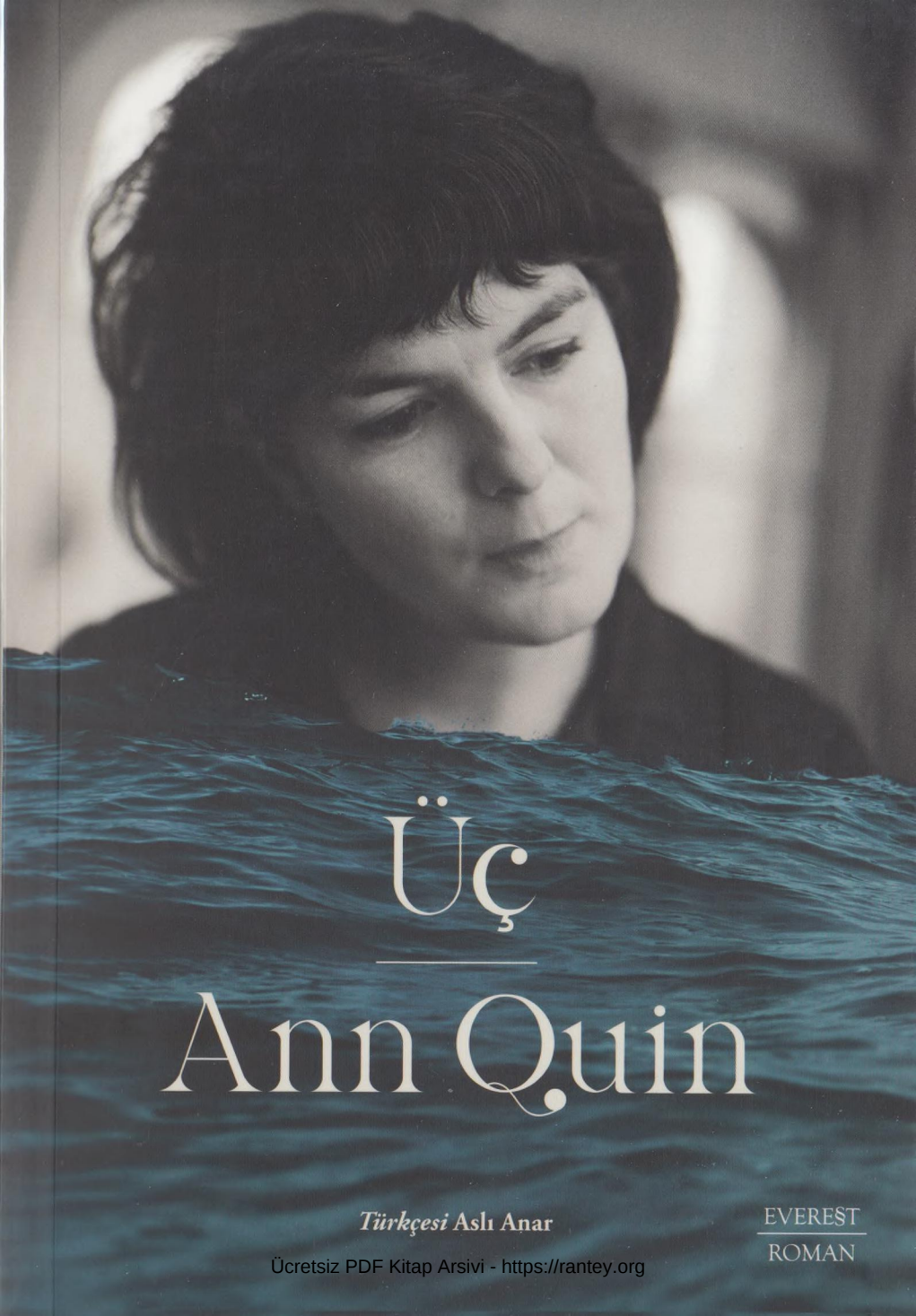
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Üç

Ann Quin

Türkçesi Aslı Anar

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

EVEREST
ROMAN

EVEREST

2238

ANN QUIN

1936 yılında Brighton'da doğdu. 17 yaşına kadar bir Katolik manastırında eğitim gördü. Tiyatroya ilgi duydu fakat sahne korkusunu yenemeyince bu hevesinden vazgeçti. Okuldan ayrılınca önce şiire, ardından kurmacaya yöneldi. Bir süre sekreter olarak çalıştı, bu sırada ilk romanını yazdı. İlk iki romanı yayıncılar tarafından reddedilince ilk sinir krizini geçirdi. Eserlerinde edebi etkisi görülen yazarlar Virginia Woolf ve Anna Kavan gibi, o da hayatı boyunca ruhsal sorunlarla boğuştu. Yayımlanan ilk romanı *Berg* (1964) ile D.H. Lawrence Bursu ve Harkness Bursu'nu kazandı. Ardından *Üç* (1966), *Passages* (1969) ve *Tripticks* (1972) romanlarını yayımladı. 1973 yılında intihar ettiğinde 37 yaşındaydı.

ASLI ANAR

1979'da Bursa'da doğdu. Galatasaray Üniversitesi Endüstri Mühendisliği Bölümü'nü bitirdi. 2013'ten bu yana İngilizce ve Fransızcadan edebiyat çevirileri yapıyor.

ANN QUIN

ÜÇ

Türkçesi: Aslı Anar

§

Yayın No 2238
Çağdaş Dünya Edebiyatı 312

Üç
Ann Quin

Kitabın Özgün Adı: *Three*

Editör: Emre Tokcael
İngilizce Aslından Çeviren: Aslı Anar
Kapak Tasarımı: Kardelen Akçam
Sayfa Tasarımı: Gelengül Erkara
Düzeltilmen: Burcu Terzioğlu

© 1969, 2009, Ann Quin
© 2021, Everest Yayınları
Kaynak belirterek yapılacak kısa alıntılar dışında
hiçbir yolla çoğaltılamaz.

1. Basım: Ekim 2022

ISBN 978-605-185-845-6
Sertifika No: 43949

Baskı ve Cilt: Melisa Matbaacılık
Matbaa Sertifika No: 45099
Çiftelhavuzlar Yolu Acar Sanayi Sitesi No: 8
Bayrampaşa/İstanbul
Tel: (0212) 674 97 23 Faks: (0212) 674 97 29

EVEREST YAYINLARI

Ticarethane Sokak No: 15 Çağaloğlu/İSTANBUL
Tel: (0212) 513 34 20-21 Faks: (0212) 512 33 76
e-posta: info@everestyayinlari.com
www.everestyayinlari.com
www.twitter.com/everestkitap
www.facebook.com/everestyayinlari
www.instagram.com/everestyayinlari

ÜÇ

Bobbie ve Bobb için,

*Bugün adamın biri Sellway Meydanı'ndaki ofis binası Peskett House'un altıncı kat penceresinden düşerek öldü.
Adam bir sabun üretim şirketinde kurye olarak çalışıyordu.*

Ruth, Leonard'ın kapı eşiğinde belirmesiyle irkilerek başını gazeteden kaldırdı. Leonard kireç badanalı duvarın önündeydi. Japon tarzı sehpanın karşısında bir hasır koltuk. Paravan. Sürgülü kapılar. Hasır kilimler. Bir ayna, pencereyi uzatıyordu. Bahçeler. Evin karşısında tunçtan bir horoz.

Son haberler neymiş? Adam kendini camdan aşağı atmış. Seçilecek en feci yol. Ama Leon onunki öyle değildi – yani gerçekten emin olamayız kaza da olabilir gayet tabii mektup yalnızca melodramatik bir dokunuştur. Kimsenin suçu değil Ruth bunu anlamamız gerek hele ki bizim. Evet evet biliyorum ve onunki gibi bir mizaçtan bunun beklenebileceği söylenebilir. Bilmiyorum. Yani umurunda olmadığını mı söylüyorsun Leon? Ah bunun cevabını bilmen lazım aşkım.

Leonard birkaç deniz kabuğuyla, çakıl taşıyla oynadı, ikisiyle kulaklarını kapadı. Gerçekten deniz sesi olup olmadığını merak ederdim eskiden. Böyle bir şeyin asla olamayacağını bilirdim. Her zaman pratik zekâlı Ruthey. Onunla gitmeliydik Leon. Kendi

kendine kürek çekerek açılmayı severdi. Sen de bazen onunla giderdin. Yalnızca bir iki defa onu rahatsız ediyormuş gibi hissettim. Ama bir gece önce senin de gelmeni istememiş miydi? Alışveriş yapmamız gerekiyordu. Sabah da fırtına vardı bulutların ne kadar alçakta olduğunu, dağların da gözükmeyeceğini o bile fark etmişti. Hiç gitmemeliydi. Nasıl – nasıl emin olabiliriz ki Leon nasıl? Bizim suçumuz yok unutmama kimse bir başkasının eylemlerinden sorumlu değildir – çay kaldı mı bu arada? Biraz var sana bir dilim limon kestim. Ben limonsuz içeceğim. Nasıl istersen. Ruth bir deniz kabuğunu eline aldı, çevirdi, ışığı geçirene dek yukarıya tuttu. Bizimle mutluydu Leon en azından başlangıçta iyileşmeye geldiğinde. Evet eminim evet ama ne zamandı o? Günlüğüne baksana.

21 Mart	Galeri İki'de Özel Sergi Turu
23 Mart	Blakewell'le Akşam Yemeği
26 Mart	Yemekte S
27 Mart	Baş ağrısı
28 Mart	Aynı
29 Mart	J telefon etti
30 Mart	J'nin doğum günü

Uvey annenin doğum gününde hani o pahalı kadehleri almıştık da yüzünü öyle bir buruşturmuştu ya aslında gidip onları değiştirdiğinden eminim Leon. Hatta ertesi gün şey olduğunda.

31 Mart	S eve taşındı
3 Nisan	R hasta
4 Nisan	Kulüpte Öğle Yemeği
5 Nisan	Petrinelli çevirisine başladım

O zaman ben hasta mıydım Leon? Evet senin ilk çıbanındı. Ah tabii ya kolumu kıpırdatamıyordum. Çürük soğan gibiydi. Öyle diyordun hep sarılı tutuyordum gerçi. Habire kahrolası yara bandını açıp nasıl görüldüğünü soruyordun. Çok sabırlıydı. Tatlıydı. Sonuçta ameliyattan sonra kendine geliyordu her şeyiyle ilgileniliyordu.

O olmasaydı ne yapardık gerçekten bilmiyorum. Sana da o Mısır sanatıyla mı ne ilgili o kitapta yardım etmişti. Monolitik Mozaikler'i mi diyorsun Ruth? Her neyse işte şu ikinize de çok büyüleyici gelen kitap. Daktilo etmesi işe yaramıştı o kesin. İyi de aşçıydı. Fena değildi o zamanlar hiçbirimiz pek bir şey yemiyorduk. Rejim yapıyordu gerçi pek ihtiyacı yoktu ama. Balıketine yakındı Leon sen kendin demiştin hatırlıyorum. Bir tek onu yeni tanıdığımda öyleydi ama sonra değişti belki ameliyattan filandır senin siyah elbisen ona oluyordu. O parti için uyması gerekiyordu. Evet tam üzerine oturmuştu. Fazla kısaydı tabii ama giydi. Ruth yarım tur döndürdüğü yüzüklerinden birini çıkarırken yüzdüğü derisine baktı. O zaman sen bir şey içmiyordun. Nedenini biliyorsun. Ama sen... Evet ama değildim her zamanki gibi yanlış alarmdı. Yine de bayağı emin görünüyordun âdetin gecikmemiş miydi? Ben hiç öyle bir şey demedim – hiç. Pardon ben dedin sanıyordum. Leonard iki dilim limon kesti, fincanın içinde dürtüklede. Aman boş ver daha sert bir şey içelim ha ne dersin? Sanmıyorum. Sakıncası yoksa ben içeceğim hiç buz kaldı mı?

Ruth elleri kımıltısız, horozun ilerisine baktı, gözünü ağaçların, heykellerin arasında bir noktaya dikti. Heykellerin çimenler üzerindeki gölgeleri kayalığın kenarına kadar uzanıyordu. Ne yapalım Ruth burada son günümüz biraz dışarı çıkalım ister misin? Çok huzursuzsun. Sırf bahçenin etrafında yüzme havuzuna kadar mesela ya da – ya da denize kadar bile olsa biraz yürümek hoşuna gidebilir diye düşündüm sen nasıl istersen. Bunu nasıl önerebilirsin? Ama her şeyi ölülere göre yaşayamayız ayrıca denizi severdi biliyorsun. Bilmiyorum işte havuz olsun diye neden o kadar zahmete girdim sanıyorsun? Ben de istiyordum ya aşkım. Evet Leon kışın tiyatron içeride olsun diye. Denizden sahiden bu kadar nefret ettiğini bilseydim babam burayı teklif ettiğinde hayatta kabul etmezdim sonuçta daha içerilerde bir ev alabilirdik rahatlıkla. Zaman içinde seninle

birlikte üstesinden gelirim yeterim sandım Leon – üçümüz burada olduktan sonra. Bugün hava çok durgun o kadar açık ki kayalar görünüyor nehir de öyle şelalede somon bile görebiliriz. Git haydi gitsene ne duruyorsun için gidiyor çıkmak için. Yok o öyle değil de... Ne değil de? Leonard biraz daha viski koydu, kadehe doğru nefes alıp verdi, bileğini çevirip buzları şıkırdattı. Yapacak bir şey sadece. Her şeyi topladın mı? Evet. Araba iyi durumdadır umarım geri dönüşte bir arıza daha çekemeyiz. Ruth yastıkları düzeltti, eşyaları farklı pozisyonlara yerleştirdi, sandalyelerin yerini değiştirdi, kapıları iki yana açtı, ortada, odaya karşı durdu. Çıkmıyor musun şimdi? Ne anlamı var? Çıkmak istediğini sanıyordum. Şimdi bir içki ister misin? Bu koyduğun üçüncü Leon. Peki Sherlock kıskandın mı sen de al bir tane iyi gelir gevşe biraz Tanrı aşkına ve otur. Dün akşam çok içtim hâlâ başım ağrıyor haplarımdan birini alacağım galiba. İçkiden olabilir aşkım migren değil ama değil mi? Önemli bir şey değil. Hapların nerede Ruth biliyorsun hemen alman lazım... Yukarıda bir zahmet getirir misin? Ruth başı bir yana yatık, kaşlarını çattı, yavaşça arkasına döndü, kapıları kapadı, ağır ağır kanepeye doğru ilerledi. Leonard kapıyı çarptı. Başka kapıların çarpma sesi. Ruth seri hareketlerle masaya gitti, kadehi kaldırdı, bir müddet burnunun altında tuttu, bir yudum aldı, dikkatlice geri bıraktı ve masadaki izi sildi. Cama bir daire çizdi, dışarıyı izledi, bir adım geri çekildi, kanepeye yığıldı, eli gözlerinin, yüzünün üzerinde asılı haldeyken ağzı kıpırdadı ama hiçbir sözcük çıkmadı. Leonard öne eğildi, saçı alınına düştü. Ruth uzanıp saçı kenara sıyırdı. Hadi bakalım bir mi istiyorsun iki mi? Bir tane yeter herhalde sağ ol. Leonard küçük beyaz yuvarlak tableti iki parmağının arasında tutarken Ruth su bardağını aldı, birkaç kez yutkundu, Leonard yarı çömelmiş pozisyonundan ayağa kalkarken gülümseyerek ona baktı. Perdeleri çekeyim mi? Yok yok sadece yanıma gel otur şuraya sandalyeyi doğrult hah şöyle ah hayatım bana bir yastık uzatır mısın hah böyle

daha iyi. Saçı turuncu siyah bir bulanıklığın üzerine yayılırken kıvrılıp yatışını izledi. Eli uzanmış, parmakları Leonard'ın avucuna gömülmüştü. Şimdi nasıl hissediyorsun? Fena değil. Bir dakika içkimi alayım. Bana da bir tane koy. Sahiden ilaçtan sonra içmeli misin sence? Az bir şey sadece. Buz kalmadı. Seninkinden bir parça alırım. Ağzıma soktum ama. Önemli değil koy içine. Buz küpü kaydı, masaya düştü. Ah şu yaptığına bak Leon – daha bu sabah sildim hem de. Telaşlanma merak etme bez getiriyorum.

Ruth buzu bardağın içine bıraktı, bardağı eğdi, kanepenin üzerine eğildi, teras basamaklarının karşısındaki patikada bir kuşun bir sümüklü böceğe gagasıyla vurmasını izledi. Hah geçti işte hiç iz kalmadı. Bobo nerede dışarıda mı Leon? Ben nereden bileyim? Gidip çağırır hayattım. Ben çağırınca gelmiyor biliyorsun. ıslık çalarsan gelir hadi bir zahmet canım? Gözleri kapalı, yeniden yas-tığa yaslandı. Gitmeyecek misin? Leon fransız pencerelerini açtı, teras duvarının ötesine, ağaçlara baktı. Kapıyı kapat hayatım çok soğuk. Başını ileri uzatıp dışarı çıktı. Ruth ağzı büzülmüş halde onu izledi. Sonra yüzünü Ruth'tan başka yere çevirdi, omuzları kavislendi. Ruth olduğu yerde kıvrıldı. Leonard basamaklardan indi, bir sümüklü böceğe bastı, kalıntılarını duvara doğru fırlattı. ıslık çalarken başını bir o yana bir bu yana hareket ettiriyordu. Ama başı içeride, omuzları kamburlaşmış halde durdu. Dinledi.

Ruth cam kenarında dikilip cama vurdu. Leonard çimlerin üzerinden hızlı hızlı yürüdü. Yüzme havuzunun, kırık, sağlam, tamamlanmamış heykellerin yanından koştu. Ağaçların yanından. Rüzgâra karşı, bir serpinti yüzüne ıslaklık verdi. Nefes nefese kayalığın kenarına geldi, kumsala inen ahşap basamakların tepesinde salındı. Çıglık çıglığa iki sıra martı yükseldi. Birbirleriyle yarışan martı izlerinin arasında balıkçılar, başka kuşlar, ayak izlerinden örülmüş bir çizgi. Aşağıya indi, başı yukarıda eli uzanmış halde durdu. Yakasını kaldırıp yavaşça geri yürüdü.

Ruth kedi omzuna tünemişken yüzünü pencereye dayadı. Çenesini kediye sürttü. Yine mi yağıyor? Öyle gibi. Bobo içrideymiş zaten – kim vardı orada? Hiç kimse en azından ben gittiğimde kimse yoktu boyu devrilesiceler buranın özel mülk olduğunu bilmelerine rağmen yine de geliyorlar. Ruth, ona tutunmuş, kuyruğu havada kediyle odada gezindi. Yine de yazın olduğu gibi akın akın gelmiyorlar o zamana kadar belki belediye meclisi bir şeyler yapar. Geç bile kaldılar – içkim nerede? Şurada. Bu arada Ruth okuduğum kitap nerede biliyor olabilir misin? Ben nereden bileyim? Birbirlerinin etrafında dolandılar. Kedi sallandı, kuyruğu sallandı, arada Ruth'un ağzına, saçına dokundu. Ruth kediye kucağına indirdi, yatış pozisyonuna getirdi, o halde tuttu. Biraz müzik açalım mı Leon? İstiyorsan keşke şu kör olasıca kitabın nerede olduğunu bilsem. Tuvalete baktın mı? Hayır. Yatak odasına? Hayır. Ee? Radyoyu açtı, düğmeleri çevirdi. Ay o kadar açma. Baş ağrın nasıl oldu? Çok kötü değil bu dursun ah çok güzel kim çalışıyor acaba? Çok hızlı gidiyor ikinci kısım çok daha yavaş olmalı. Ben sevdim sesini biraz açsana hayatım. Bunun plağı yok mu bizde Ruth? Evet, var galiba. Eh pek bir anlamı yok... Ah kapatma hayatım çok güzel parça evet bekle bak şu bir sonraki kısma bayılıyorum şu kemanları dinle harika değil mi? Fazla hızlı. Orkestra şefi kim acaba dinle dinle müthiş değil mi tabii allegro en güzeli o da severdi. Ondan şüpheliyim. Evet severdi. Pek sanmıyorum bizim hoşumuza gitsin diye klasik müziği seviyormuş gibi yapıyordu. Doğru değil Leon hiç de öyle olmadığını biliyorsun sssssssss arpi dinle ah öyle duru ki – ah çok duru. Leon köşedeki sandalyeye oturdu, müziği mırıldanarak parmaklarını geriye esnetti. Keşke şunu yapmasan ahhhhhh bu kısım dinle bak şu viyolonsel çok iyi değil mi? Fena değil. Orkestrayı merak ettim sssssss dinle kemanların devraldığı şu tekrarlanan notaları duyabiliyor musun? Uyumlu bile değiller Ruth. Hangi program bu? Yabancı bir kanal

– kedi kokuyor. Tabii ki kokmuyor. Eh bir şey kokuyor ama. Senin ayakkabılarınır muhtemelen. Leonard dikkatlice bir bacağını kaldırdı, diğerinin üzerine attı, tabanını inceledi. Ah üçüncü kısım en sevdiğim dinle dinle canlı performans hem de öksürenleri duyuyor musun? Bu başka kanal. Emin misin? Ruth radyonun üzerine eğildi. Leonard kediye doğru bir el hareketi yaptı, kedi de ona baktı, biraz yer değiştirdi, duraksadı, kulakları seğırdi. Kedi. Ne dedin? Kokan kedi diyorum – öyle fena kokuyor ki onu doktora götürmemiz lazım. Of kahretsin kanalı kaybettim şimdi Leon tekrar bulabilir misin? Leon düğmelerle oynadı. Ruth birkaç sakının yerini düzeltti. Bitkilerden biri neredeyse tavana değiyordu. Şuna yardım eder misin hayatım köşede daha iyi durur sence de öyle değil mi? O da hep orada durması gerektiğini söylerdi. Sen karşı çıkardın Leon ama bence haklı – yani... Sen nasıl istersen.

Bitkinin iki yanında durup kaldırdıklarında yapraklar açıldı, hışırdadı. En azından ona finansal açıdan yardım ettik kira yemek vesaire şeklinde. Hiç görmediği aile hayatını telafi ettik. Sana bayılıyordu Ruth. Öyleydi galiba. Saksıyı yere koydular, geri çekildiler, daha geniş yaprakların kıvrıldığı, kendi gölgelerine döndüğü yukarılara baktılar. Emin olduğum bir şey var o da hayatı onun için çok daha kolaylaştırdığımız Leon. Ona ne şüphe. Yani şehirde bir ev burada bir inziva mekânı bir kız daha ne ister? Acaba sahnede başırlı olur muydu eğer... Kim bilir aynısını yapmak için yanıp tutuşan o kadar çok kız var ki. Yeteneği vardı orası kesin mesela o taklitler. Ha onlar mı itiraf edeyim onlara ayıracak vaktim olmadı hiç. Sen de seve seve katılıyordun Ruth. Ne yapsaydım bütün oyunlarınıza pasif bir izleyici mi olsaydım yani? Ben hoşuna gidiyor sanıyordum daha ziyade. Eh – eh hoşlanıp hoşlanmadığımı umursadığını düşünmezdim. Birbirlerine, sonra çabucak içkilerine baktılar. Leonard kadehini boşalttı. Ruth dudaklarıyla kadehin içine dokunarak, kenarıyla oynadı. Gözü bahçenin yanındaki tarlada bir arabayı

yükleyen adamlara takıldı. Heykellerin ötesine, ormangülü öbeklerine baktı. Nedense o maskelerden nefret ediyordum yalnızca sen de hep benim istediğimi seçiyordun zaten. Ama her seferinde aynı-sını almıyordum ki Ruth. Yüzme havuzunu o saçma batık tiyatroya çevirme işine gelince şey aslında... Bu onun fikriydi. O zaman kendine paye çıkarıyor gibiydin hep aynı genelde her yeniliğin ya onun ya da başkasının fikri olduğu ortaya çıkıyordu. Bu yalan Ruth hiç de doğru değil. Bir de küçük maskaralıklarına kanlı canlı katılımcı ya da seyirci yapmaya çalıştığın babanın şu berbat heykelleri tunçtan parçalanmış uzuvlar metal parçaları hakikaten acayip Leon bayağı bayağı korkunç ıyy. Ruth dirseğini şömine rafına dayadı, aynaya baktı, kaşlarını düzeltip almaya başladı. Leonard onun aynayla kendisi arasında gidip gelen cımbızı tutuşunu izledi. İnsanı neredeyse hipnotize ederek bir şeylere inandırması ne tuhaftı evet çocuk gibi on yaşıdaymışsın gibi hipnotize oluyordun tabii o zaman kendi gerçekliğinde kendi haklılığında, küçük âleminde ukala ufak bir kraldın idealisttin her zaman idealisttin herhalde. Hepimizin ideal-leri vardır tabii ne zaman kızın biri... Senin yeni bir dünya yaratmak gibi büyük fikirlerinin yanında solda sıfır ah sıfır bunu yapabileceğini düşünen on altı yaşında bir oğlan çocuğunu düşünsene. Kaşlarının altındaki kırmızı izlerin üzerini pudraladı, elbisesindeki pudra izlerini fırçaladı. Bununla neyi kanıtlamayı umuyordun ki? Kanıtlamak mı Ruth – inanıyordum yalnızca hepsi bu kendimi bir tür mürit gibi görüyordum... Bir ajan mı? Sen ne dersen de en azından başlangıçta öyleydi. Üvey annenin etkisi olmasa ne olurdu merak ediyorum kabul edelim o olmasaydı... Tamam ama o olduğu sürece bir şeydi çok gerçekte en azından anlamlıydı o zaman için hoş şimdi anlamsız muhtemelen ama kimliğimi oluşturuyor. Ah evet senin şu fanatizmin var hâlâ savaştaki rolünden bahsettin mi hiç ona? Dolaylı olarak sonuçta karşıdakinin nasıl etkileneceğini asla bilemiyor insan ayrıca savaş başladığında o yeni doğmuştu ve çocuklar

hemen sonuç çıkarırlar. Yani ihaneti filan mı diyorsun? Şey ben... Kabul edelim tutuklanmıştın hapisteyken yazdığın tüm o şiirleri düşünsene – tavan arasında yığılı onca şey gerçekten onları atmamız lazım gereksiz o kadar çok döküntü var ki mektuplar eşyalar hele bir de onunkileri geri alırsak. O haftaları hiç unutmuyorum gerçekten bizim vurulmamız gerekiyordu annemle benim bağlantılarımız olmasaydı öyle de olacaktı. Acıdığını iddia ettiğin bir kızcağızdan iki en az iki kutu dolusu iğrenç aşk mektubu. Zaman yemek öğünleriyle ölçülüyordu nefesime konsantre oluyordum her gün onu hatırlıyorum. Bari kızla yatmış olsaydın o kadar umurumda olmazdı ama onu bile yapmamışsın. En kötüsü gecelerdi başka hücrelerden hiç görmediğim adamların sesleri geliyordu. Ve o histerik yalvarmalar ona inanıyordun bir de aklım almıyordu. Beni serbest bırakmaya geldiklerinde bavulumu kaldırmaya bile takatim yoktu. Bugünlerde de çok kuvvetli sayılmazsın hep uyuyorsun tabii yurt dışına çıktığımız zamanlar hariç o zaman olağanüstü bir direncin oluyor yeni evli olduğumuz zamanlardaki gibi ah o sıcak korkunç günleri nasıl iyi hatırlıyorum müzelerde dolaşıp dururduk ben yorgunluktan bayılacak gibi olurdum ama sen durmak bilmezdin. Sorgulama formalite icabıydı sadece başka bir şey değil sonradan da ah o zaman o unutulmaz yolculuk başladı eşi benzeri yoktu ne tecrübeydi ama. Ben havuzlarda herhangi bir köşeye uzanmak isterdim ama yok görülecek o kilise vardı gezilecek o saray kaçırılmayacak o resimler Tanrım o zamanlar bana öyle hükmetmene izin verecek kadar ne gençmişim ne pısrıkmışım şimdi düşününce çok komik geliyor. Hasır koltuğa kıvrılıp kolçaklarıyla oynamaya başladı. Leonard pencerenin yanında gözleri kapalı, gülümsedi. Sonra sınırı geçip dağlara çıktık muhteşemdi güneş muhteşemdi – güneylilerin yüzleri sonra yükseklerdeki kamp biliyor musun oraya giderken belki bir tek o zaman başkalarının ne yapacağından gerçekten korktum herkesin dilinde bir hain bir ihanet beni dışlayacaklarını

sanıyordum cidden. Dışlasalardı iyi olurdu belki Leon. Neyse ki orası dünyanın dört bir yanından gelmiş mültecilerle doluydu altı ay orada dağların arasında güneşin altında yatarak civar köylerdeki insanların sokaklarda şarkı söyleyişini dans edişini dinleyerek serbest neredeyse tembel günler geçirdim bazen tellerin –duvarların– üstünden gülümseyen yüzlerini ıslıl ıslıl gözlerini görürdük karşıya mesajlar gönderirdik gerçi asla yanıtlamazlardı bir tek kızlar şarkıları aracılığıyla kendilerince cevap verirdi. Sen anlatırken ne kadar romantik geliyor kulağa. Genceciktim orada en azından karşı tarafta hayat vardı ve ben de hayattaydım – hayattaydım Ruth. Ama ansızın bitti ve zavallı küçücük sen kocaman dünyayla yüzleşmek zorunda kaldın. Sen istediğin kadar küçümse ama hayat doluydu – gerekliydi tek bir anından bile pişman değilim hatta bir şekilde oraya geri dönmek istiyorum bir gün. Geri mi – nereye? O dağlara yeniden o şarkıları duymaya. Eh seni tutan yok. Şey belki... Yine de bu dağların ve hep tırmanmak istediğimiz o dağın nesi var? Belki seneye yaza Ruth daha çok vaktimiz olacak – oğlan ne zaman geliyor kameriyedeki bitkilerin ilgiye çok ihtiyacı var. Her şeyi bırakmak zorunda kalmanın zorluğu bu biz şehre gidince her şey bakımsız kalıyor. Buradakiler de tam köylü hiç güvenemiyorsun bir şey yapmalarını söylüyorsun sırtını döner dönmez ne yaptıklarını izleyip göstermek zorunda kalıyorsun. Evet hayvanlar gibi bir de nasıl dik dik bakıyorlar Leon fark ettin mi arabayla o kadınla korkunç çocuklarının yanından geçerken nasıl baktılar açıkçası bence ellerinden gelse öldüğümüzü görmekten mutlu olurlar. Onlarla konuşursan fena değiller. Ama insan ne söyleyebilir anlamazlar ki öyle bön bön bakmaya devam ederler kapıdan çıktığımız gibi güldüklerini duyabiliyorum. Hiç olmazsa nehirde aylak aylak takılmıyorlar ve uyarı yazılarımın üzerine yazılmış o iğrenç terbiyesiz sözlerden onların sorumlu olmadığı kesin. Şu tatil kampındaki korkunç bayağı kalabalık en kötüsü bence belediye meclisinin gerçekten onlarla

ilgili bir şey yapması gerekiyor. Onlara tekrar yazayım. En azından çöpleri kaldırsınlar. İğrenç orada neler var kim bilir. Ben bakamıyorum – bakmaya cesaret edemiyorum. O bakardı gerçi sayısız oyuncak bebeği eve getirip onarmaya çalışmıştı. Yeterince ıvır zıvırımız yokmuş gibi. Çoğu onun Ruth. Senin. Babamın o zaman. Heykelleri diyorsan şey biliyorsun ben... Ama onları ne yapabiliriz ki kimse satın almaz tek yer bahçe ayrıca birkaçı hoşuma da gidiyor mekâna bir şey katıyorlar Afrodit Halüsinasyon'u parçalamak zorunda kalmaları yazık oldu babamın en sevdiğiydi. Benim en sevdiğim olmadığı kesin öyle grotesk ki başı bile yoktu yani erkek mi kadın mı belli değil göğse benzeyen yerden çıkan o şey de neydi öyle? Sonradan bir işinde kullandı başı Ruth. Sanırım senin kendi küçük çabalarını onunkilerin herhangi birine tercih ederim en azından seninkiler bütün halinde ne oldukları ortada son zamanlarda hiç yapmadın mı? Hayır. Neden? Bilmem ilham gelmedi herhalde. Hayatım şu tırnak yeme alışkanlığını bırakmalısın keşke yapmasan. Ne? Şu an yaptığın şeyi diyorum kanatıyorsun sonra çarşaflara filan leke yapıyor ayrıca çok çirkin görünüyor. Leonard tırnağının kenarında kalan et parçasını inceledi. Ruth örgüsüne döndü, şişleri sertçe birbirine çarptı, yünü kediden uzaklaştırdı. Yaramaz Bobo bunu yapmaman gerektiğini biliyorsun bence tuhaf bir şekilde bir şeyler seziyor Leon hatta belki onu özlüyordur o zamandan beri çok huzursuz görünüyor. Tabii kendisi de kediye çok benziyordu. Bazen neredeyse yavru kedi gibiydi. Yok sanmıyorum. Ah evet aşkım etrafta sinsi sinsi dolaşması sandalyeye kıvrılması bir de o yeşil gözler. Mavi Leon benim mavi göz farımı kullanmayı severdi. Gözlerini ortaya çıkarıyordu kesinlikle. Ben hep aşırıya kaçtığını düşünürdüm. Kendine neyin yakıştığını bilirdi sana da bazı iyi fikirler vermişti Ruth inanılmaz bir renk duygusu vardı odasındaki o perdeler mesela desenini seviyorum geometrik şekillerini. Tam onluk tabii bunları sevmiyor musun Leon? Fena değiller mor senin rengin.

Hayır hayatım menekşe bu odayı canlandırırlar diye düşündüm özellikle kasvetli günlerde sence de öyle değil mi? İdare ederler. Eh onları seçmeme sen yardım ettin. Ben ufak bir yürüyüşe çıkacağım galiba. Ama Leon deli gibi yağmur yağıyor. Birazdan açar. İkkinizin uzun uzun o sözümona gezintilere çıkmanızdan nasıl nefret ederdim burada tek başıma neredeyse çıldırırdım en azından Bobo bana arkadaşlık ederdi. O kadar sık çıkmıyorduk aşkım. Sonra o berbat sis kaçınılmaz surette gelip evin üzerini tamamen kaplardı ve ben boğuluyor gibi hissederdim kaybolduğunuzu ya da bir çukura filan düştüğünüzü kurardım kafamda ta ki ikkinizin gülerek patikadan geldiğinizi duyana kadar siz dışarıdayken o nelerden konuşurdu? Özel bir şeyden bahsetmezdi. Hiç mi? Yani havadan sudan konuşurduk işte – manzaranın tadını çıkarırdık hep. Manzaranın mı? Evet işte manzara kuşlar çiçekler filan her şeyi doğru ismiyle biliyor gibiydi. Uydururdu onları. Nasıl uydursun Ruth? Doğaya dair hiçbir şey bilmediğine eminim hiç sanmıyorum. Ben ne zaman bir çiçek koparsam hatta yabani çiçek bile olsa nefret ederdi bundan hatırlıyorum. Gerçi onları eve getirirdin ikkiniz de çimlere yapraklara bulanmış olurdunuz. Seni de kaşların çatık kitap okurken ya da uyurken bulurduk memnun olmuş gibi yapardın... Tabii ki hediyeleriniz hoşuma giderdi ama bazı çiçeklerin bana alerji yaptığını biliyorsun. Leonard piposunu doldurdu, tütünün üstünü yavaşça düzeltti. Ruth örgüsünü kenara koydu, kanepenin üzerinde gerindi, bir şeye, birine dokunmak ister gibi uzandı ama geri yığıldı, dikkatle çiçekli örtüyü okşadı. Başın nasıl oldu? Hâlâ ağrıyor dışarı çıkıyor musun bayağı berbat görünüyor hava da kararıyor Leon. Biraz belki şu bitkilerin ne durumda olduğuna bakmak istiyorum seneye kim bilir belki onca zahmetin karşılığını alırız bahçe inanılmaz çıplak görünüyor. Her şey ezilince pek bir şey yapmaya değermiş gibi görünmüyor hayatım. Eh onları temelli durdurma planlarım var bir de bütün çevreye yüksek bir duvar yaptıracığım bu onların

vandallığını bitirir. Duvarı aşmanın bir yolunu bulurlar yine de. Üstüne kırık cam ve tel koyarız evet elektrikli tel onların aklını başına getirir. Peki kim yapacak onu Leon kime yaptıracaksın burarlarda kimse yok seneler sürer. Şehirden usta çağırırız onlar yapar. Perdeleri çeker misin hayatım dışarısı çok kasvetli televizyonda ne var? Evet üstünde boydan boya kalın cam kırıkları olan gerçekten yüksek bir duvar onlara dersini verir içeriyi gözetlemelerini de engeller bugünlerde mahremiyet diye bir şey kalmadı. Perdeleri çektiirdi, kat yerlerini düzelitti, bir araya getirdi. Şey sanırım gidip orkidelerime bakacağım. Çizmelerini giy dışarısı ıslaktır içeri girerken de verandada çıkarmayı unutma. Üstünde cam olan yüksek bir duvar çözüm o zaman belki toprağın hemen üstünden uzanan elektrikli tel de koyarız. Akşam yemeği saat yedide geç kalma hayatım çıkıp seni çağırma istemiyorum ha bir de yoldaki sümüklü böcekleri temizle üstlerine basmaktan nefret ediyorum. Leonard'ın çıkmasını izledi, kapanan kapıya, duvarlara baktı. Yeniden eline aldığı örgüyü bıraktı. Kediye bakmadan sevdi, tırmıkladığı elini hızlıca çekip kediyi itti. Biraz viski koyup anında yuttu. Öksürük krizine girip sarsıldı, yanlarını tuttu.

Leonard beyaz kemerin altında durdu. Bir tarafta boya ince katmanlar halinde soyuluyor, sarı yarıklar açıyordu. Bir heykeli, ağır ocaktaşından yontulmuş ellerini yumruklarıyla okşadı. Parmaklarını aşağı yukarı, heykellerin arasında gezdirdi. Birinden diğerine, kameriyeye varana dek. Cam kapıyı dikkatle kapattıktan sonra iç geçirerek, etrafına bakınarak dayandı.

Ruth televizyonun karşısında bir derginin sayfalarını çeviriyordu. Eli bir mendile sarılıydı. Ayaklarını terliklerinden çıkardı, kaldırdı, bir yastığın altına soktu. Arada bir ekrana bakıyordu. Ağzını büzdü, kızarmış gözlerini ovuşturdu. Gözlüğünü sildi, üzerine yavaşça hohladı, ışığa tuttu. Sigarayla tabanca çakmağı almaya uzandı, çakmağın parlak metal kısmını okşadı, bıraktı.

Ayağa fırlayıp kapıyı açtı. Zemin kattaki bütün odaların ışıklarını açtı. Tüm kapıları açtı, odadan odaya gezdi. Tüm ışıkları söndürdü, kapıları açık bıraktı ve televizyonun önünde çömeldi. Kedi ayaklarının dibine kıvrıldı, ayak parmaklarıyla kediyi sevdi.

Etraftaki rutubetin içinden bir arı orkide eğilip Leonard'ın ağzına dokundu. Taç yaprakları pır pır etti. Leonard saksıyı başka bir rafa koydu. Diğerlerine dokundu. Saçak saçak sarkan yeşil yaprak kütesinin içinde parlak renk yarıkları. Yaprakları ayırırken birden kökler ortaya çıktı. Delip geçti. Leonard serçe parmağıyla yokladı. Keyifle mırıldanıyor, arada iç geçiriyordu. Yapraklar yaylanarak yerlerine geri döndü. Kırmızı ve mor uçlar nemin içine, karanlığın içine damlıyor, kıvrılıyordu. Yukarıdan, açık sepetlerde sarkanların, bodur yumru sürgün öbeklerinin üzerine fener tuttu. Mırıldanmayı sürdürerek yukarı uzandı, birini aşağı indirdi, minik yapraklardan oluşan bir katmanı ayırdı ve içeri baktı. Parmakları titredi. Vücudu eğildi. Yüzü bir ışık huzmesinin altında kızardı. Toprağın üzerine bastırdı, düzeltti. Bazılarında daha fazla duraksadı, ortalarına baktı, gövdelerin üzerinde parmağını dolaştırdı, orada kat kat pembeler seriliydi. Koyu mordan kulecikler. Kanatlar. Ona doğru eğilmiş çizgili uzantılar. Işık. Gözleri bir sağa bir sola bakıyordu. Gölgelemin arasında kayan hareketler. Camın kısmen kırıdığı gölgesi bitkilerin üzerine yayılıyordu. Feneri etrafta salladı ve ışıktan kavisler bütün mekânı bir an solaryuma, ardından karanlık bir tümseğe dönüştürürken gülümsedi. El fenerini söndürdü, masaya dayanıp yağmurun pencereden süzülmesini izledi. Yavaşça nefes alarak yağmuru emen, damlatan bitkilerle birlikte etrafı, yukarıları dinledi.

Ruth odadan odaya gitti, pencereleri, kapıları, dolapları kapattı. Kıyafetler, şapkalar, dar ayakkabılar denedi, sendeleyerek aynalara doğru yürüdü. Elbiselerin içine sıkıştı, güçbela soyundu, kumaşlara dokundu, desenlerin üzerinde elini gezdirdi. Bluzları, hırkaları katladı, açtı. Onları üzerine geçirdi, çıkardı, yerler yatağa varana dek

kıyafet yığınlarıyla kaplıydı. Kendini bu kıyafet yığınının üzerine attı, hareketsiz, yüzü gömülü halde orada kaldı. Bir mücevher kutusunu açtı, mücevherler denedi. Kollarına bilezikleri dizip yatağa uzandı. Kollarını ışığa tuttu, bileklikler düşüp birbirlerine çarparak şingirdayana kadar bileklerini çevirdi. Bileklikleri ayak bileklerine taktı. Elbisesini çıkardı, bir düzine kolye taktı, bazıları göğüslerinin üzerine sarkıyordu. Aynanın karşısında birkaç kolyeyi boynunun üzerinde tutarak göğüslerini kaldırdı. Boncuklar koptu, ayak ucuna yuvarlandı; halıya, yatağın altına dağıldı. Ruth yerde süründü, elleriyle önü arkayı, yanları yoklayarak boncukları topladı. Boncukları teker teker kutuya koydu. Kalan iki tanesini meme uçlarının önüne tuttu. Diz çökerek aşağı baktı, iki yana sallandı. Dilini alt dudağının üzerinde gezdirdi, içeri soktu. Boncukları yaladı, başı arkaya atılı, dizleri halının üzerinde ayrılmış, ayakları bitişik halde öne çıkardığı meme uçlarının üzerine koydu.

Leonard el fenerini açıp kapattı. Buğulanmış pencereye baktı. Başına çarpan yapraklar hışırıyordu. Onlar ayrılıncaya dek öne eğildi. Camı koluyla, elleriyle sildi. Yüzü kapıya yapışmış halde el yordamıyla kapı kolunu bulup dışarı çıktı. El fenerini ağaçlara, bir sıra heykele tuttu. Işık taştan, tunçtan parçalar, kırıklar üzerinde dönüp dolaştı, parıldadı ve griliğe gömüldü. Yüzme havuzuna doğru düzleşen engebeli topraktan ince uzun demir ve metal şekiller, çubuklar yükseliyordu. Sıkıca tuttuğu feneri kenarında ayaklarının durduğu basamaklara yönelterek aşağıya indi. Dibe ulaşınca yukarı, gökyüzü karesine, sonra eğimden aşağıya, brandayla örtülmüş platforma baktı, brandayı kaldırdı. Yukarı tırmanırken yüzü geldiği yöne dönüktü. Feneri dimdik, yukarı doğru tuttu. Arkada bir şey hareketlendi, beyaz bir parıltı damladı. Uzağa düştü. Leonard baykuşun yüzme havuzunun yanlarına kadar yukarı tırmanışını izledi.

Ruth kızarmış yüzünü, boynunu pudraladı, saçlarını fırçaladı. Kıyafetleri toplayıp dolaba tıktırdı. Pencereden dışarı sarktı. Leon

sen misin – Leon? Birden yanıp sönen bir ışık demeti daireler çizerek ilerledi, yaklaştı ve bir anlığına bütün halinde yüzüne düştü. Ruth geri çekildi. Çakıl taşlarının üzerindeki ayak seslerini dinledi. Denizin sesini. Ağaçlardaki rüzgârı. Şelaleyi. Betonun üzerindeki ayak seslerini dinledi. Bir yerlerde bir baykuş öttü. Ruth pencereyi kapattı, tekrar odaya baktı. Ayakkabılar etrafa saçılı. Yer yer düzleşmiş halı yığını. Kuştüyü yorgan bir yana kaymış. Verandaya çıktı. Çizmelerini çıkardın mı hayatım?

Leonard kapı eşiğinde elinde terlikleri ve bir kitapla yukarı baktı. Ne dedin? Çizmeleri – girmeden çıkardın mı? Evet evet. Hâlâ yağıyor mu? Dindi. Leonard odaya geri girdi. Ruth onu takip etti, kediye kucığına aldı, patilerini omuzlarına koydu. Orkidelerin nasıl? Fena değil oldukça iyiler aslında birkaçı neredeyse bir gecede büyümüş gibi ama ben yokken onlara ne olacak kim bilir oğlan o kadar umutsuz vaka ki. Eh ben dedim sana demedim mi hep aynı şey bir şeyleri üstüne alıyorsun sonra sorumluluk aldığına pişman oluyorsun. Konu bu değil Ruth neyse düşünüyorum da burada daha fazla zaman geçirebiliriz hakikaten. Yazın dert değil Leon ama kışın olmaz. Ah bilmiyorum ateş yakarız sıcacık bir yer olabilir şehirdeki partilerden insanlardan bıktığını söylersin hep. Evet biliyorum ama avantajları da var yani uzmana görünmem lazım bir de analiste gitmek istiyorum. Ah yapma yine Ruth onların hepsini denedik nasıl nevroikleştiğini biliyorsun. Ama iyi biri varmış gerçekten hem de çok yakın neyse bakarız.

Leonard kitabın birkaç sayfasını çevirdi kenarlara notlar aldı, gözlüklerini düzelitti, burnunu sıktı, ovuşturdu ve esnedi. Onun odasını da düşünüyorum Leon gerçi biliyorum paraya ihtiyacımız yok ama biri olsa biraz yardım etse fena mı olur hem sen seyahatlerinden birine gittiğinde... Evet evet tabii ilan veririz. Yaşlıca bir kadın olabilir diye düşündüm. Sen nasıl istersen aşkım hoş tanımadığımız birini almak riskli olabilir en azından onu bir süredir

tanıyorduk. Bence bunun pek önemi yok ilanı hangi gazeteye verdiğimizize bağlı. Bunu istediğinden emin misin Ruth – yani ondan sonra... Sen evde yokken geceleri dairede tek başıma olmaya dayanamıyorum. Ama içeri kimse giremez ki ne demeye korkuyorsun? Korkuyorum demedim ah bilmiyorum yalnızca bir his işte. Kollarını kaldırdı, kendine sarıldı. Leonard omuz silkti, birkaç sayfa daha çevirdi. Ruth mutfağa gitti.

Leonard bacaklarına sürtünen kediye itti, pantolonundan tüylerini ayıkladı. Tencere tava sesleri. Kapıyı kapattı, sandalyesindeki kediye baktı, o da Leonard'a baktı. Lanet şey haydi in oradan siktir git. Kediye doğru kollarını savurarak hareketler yaptı. Kulakları geriye düşmüş kedi öylece yatıyor, Leonard'ın odada, sandalyenin etrafında dönüp durmasını izliyordu. Kahrolası pis hayvan o da seni hiç sevmezdi. Üst dudağını büzerek yere baktı. Evet sende şeytani bir şey var o da hep böyle derdi. Öne eğilip tısladı. Sırtı kavislenmiş kedi sinsice sandalyeye sokuldu. Ne yapıyorsun Leonard zavallı Bobo ne yaptı ki? Ruth tepsiyi bıraktı, elini kediye doğru uzattı, kedi zıplayıp odadan kaçtı. Ah bak korkuttun onu işte sen ne işler çeviriyorsun Leonard? Sandalyemi kaptı. Tek sandalye o değil ki hayatım hem Bobo'nun o minderi tercih ettiğini biliyorsun.

Masanın kenarlarını açtılar, cam kaplardaki mumları yaktılar. Leonard televizyonun cızırtısını izliyor, Ruth kediye lezzetli lokmalarla besliyordu, kedi de bizon derisi kaplı pufun üzerinde gerinip mırıliyordu. Leonard arada bir kakhaha atıyor, masaya tutunarak öne arkaya sallanıyordu. Biraz daha patates hayatım? Fark etmez. Evet mi hayır mı? Ruth başında, tepesinde dikiliyordu. Leonard arkasına yaslandı, boynunu çevirdi. Biraz kaldıysa teşekkürler yok yok yeter bu kadar. Şu programı nasıl izleyebiliyorsun bilmiyorum bana hiç komik gelmiyor. Leonard çatalını patatese sapladı, çatal havadayken durdu ve gözlerinden yaş gelesiye güldü. Ruth kediye baktı, sesler çıkardı, fısır fısır bir şeyler dedi, burnunu

kırıştırdı. Kahveyi yap Leon. Bu bitince ohhhhhh ahhhhh ah çok güzel. Ruth tabakları kaldırdı, tangır tungur üst üste dizdi, artıkları sıyırıp kedi için yere koydu. Ben erken yatacağım galiba. Ne dedin aşkım? Yukarı çıkıyorum. Yine başın ağrımıyor değil mi? Hayır sadece çok yorgunum – kahve istersen... Sen istiyor musun aşkım? Fark etmez. Leonard masadan geri çekildi ve geri yığıldı. Ruth masanın kenarlarını katladı. Unutma yarın erken kalkmamız gerekiyor. Kapı eşiğinde durakladı. Sümüklü böcekleri temizledin mi? Evet, sanırım. Ama yaptın mı Leon sabah hepsi yine orada olacak ve biliyorsun... Zaten her halükârda geri gelecekler özellikle de gece yağmur yağarsa. Eh madem iyi geceler çok geçe kalma ışıkları söndür olur mu – haydi Bobo yatağa – yıkanabilirsen iyi olur hayatım sabah vakit kazanmış oluruz. Peki peki. Ruth kapıyı kapattı. Leonard televizyonu açtı, daha yakınına geçti.

Ruth kıyafetlerinden çarçabuk sıyrıldı. Yüzüne bastırdı, dürttü, alt dudağını öne çıkarıp kendine baktı. Yatak odasında dolandı, ayakkabıları kaldırdı, dolabın içine bırakıverdi. Radyo elinde dolaşarak durdu, geceliğinin köşesini tuttu, başını öne arkaya salladı, saçları yüzünün önüne düştü. Sırtüstü yatağın üzerine uzanıp tavana, perdeler, kapıya baktı. Tırnaklarını yorganın kenarına sürttü. Işığı söndürdü ve sesini kısıttı radyoya sarılarak, elini antenin üzerinde kaydırarak yuvarlandı.

Leonard reklamlar çıkana kadar televizyon izledi. Mumları üfleyip söndürerek çalışma masasına oturdu, bir kitap açtı ama okumadı. Bir çekmeceyi, sonra bir başkasını, bir tanesini daha açtı, kâğıtları dışarı fırlattı. Masanın üzerine, yerlere saçılmış kâğıtların arasında kamburu çıkmış halde oturdu. Üst kata çıktı. Ruth günlüğümü gördün mü? Ruth hızlıca doğruldu, elini gözlerine siper etti. Bu kadar gürültü yapmak zorunda mısın bazen çok gürültülü oluyorsun Leon? Günlüğümü gördün mü? Bugün bir ara sendeydi hatırlasana – şu ışığı söndür. Leonard odanın ortasına geldi,

etrafına bakındı. Burada değildir hayatım alt katta bir yerlerdedir muhtemelen sen yıkandın mı? Daha değil nerede olabilir acaba – bu dolap kapısına ne oldu kapanmıyor Tanrım Ruth bütün bu kıyafetler onun mu? Evet ve hiçbirinin bedeni de bana uymuyor. Ne halt edeceğiz bunlarla? Elbiselerden bazılarını çekip çıkardı, havaya tuttu. Bağışlarınız herhalde. Kayıt cihazı var bir de. Günlükler – sanırım günlük tutuyordu. Tanrım onu unutmuştum ben. Tabii eğer bir akrabası olsaydı... Fark etmez Leon eminim yazdığı ya da kaydettiği güzel bir hikâye değildir. Dönünce o kasetleri dinlemek zorundayız Ruth. Belki orada bir hayat buluruz... Ah şu ışığı söndür hayatım başım... Yine ağrıyor ha? Leonard yatağa doğru ilerledi. Ruth kolunun altından ona baktı. Bu gecelik yeni mi daha önce görmedim? Onundu hiç sevmezdi zaten. Sana yakışmış doğrusu. Battaniyeleri çekiştirdi ve geceliğin sıyrılıp açıkta bıraktığı üçgen koyu renk kıl yumağına baktı, elini oraya yerleştirdi. Ruth bacaklarını birleştirdi. Leonard onun yüzü yastığa gömülü halde battaniyeyi, çarşafı yukarı çekmesini izledi. Ruthey... Efendim? Ha önemli değil. Leonard ışığı söndürdü, yavaşça soyundu, perdeleri açtı, mobilyaların arasından yatağına kadar el yordamıyla ilerledi. Dolunay çok güzel. Ne dedin? Dolunay var dedim başın nasıl? Yorgunum sadece bütün olanlardan sonra canım çıktı ah hayatım perdeleri biraz çeker misin ay çok parlak. Leonard pencereden dışarıyı izledi. Heykeller parılıyor, çimlerin üzerinde gölgeler uzanıyordu. Ağaçların arasında bir su birikintisi vardı.

Binalar. Işıkların yıldız olduğu yerler.
Saatler ellere dönüşüyor. İzler leke bırakıyor. Yayılıyor. Anılar.
Bir aynada yakalanan açılar. Bulutlarla
gelgit izleri arasındaki boşluklar. Asla silinmiyor
kar altındaki
köpük banyolarında
yatıyor. Şişmiş yüzler. Çukurlar göz.
Gömlekler
kıyafetler. Yukarıdaki askıda. Onlarınki. Üç diş fırçası.
Şişen köpükler. Pencerenin camıyla
bölünmüş
fayansların üzerinde kayıyor. Deniz
deniz.
Bir yerlerde güneş. Yarı açık kapılar. Toplanan bakışlar. Açılmış
perdeler. Açık bir pencere. Vazoda çiçekler. Bir ışık.
Arkada. Ama bir yüz.
Kadın çıplak
ezilmiş
üzümlerle. Salkım salkım. Göğüsler sallanıyor.
Oğlan
baş parmağını emiyor.
Etrafta kırık-beyaz panjurlar.

Yaşlı adam

dantel perdelerin üzerine asılmış. Gökdelenler bir lego seti.

Çitlerle güçlendirilmiş. Bu daire güçlendirilmiş betondan. Gök-
yüzünü

uçan sürüngen hatıraları

kaplıyor. Yarıktan geçen bir ışık. Bir göz sayısız kıymık saçıyor.

Nemli etin içinde

nefes alıyorlar.

Ayak sesleri. Aşağıda.

Sesler

iplikler. Kaldırım çatlaklarına takılmış. Ağızlar. Onların ağızları.

Kadın kediyle konuşuyor. Adam yüksek sesle okuyor. Özel sesiyle
telefonda konuşuyor.

Adamın ortaya çıkışı

beyaz bir at. Güneşle sarmalanmış. Mavi göz kapakları buruşuk.
Kaya yarıklarında keşfedilen bir şey. Işık sarmalları. Ayrılmış uzuv-
ların üzerinde.

Hezeyan

piramitler altında çömelmiş deniz aslanlarının keyfi. Ancak oluş-
muş mimari ifadeler. Gece boşlukla kaynaşan manzara

daha net görüntüler. İkisinin de. Desenlerini

suyun çizdiği. Kumsaldaki

şelaleye ulaşmadan önce endişeli. Balıklar sıra halinde atlıyor.

Görülmeden önce sesleri duyuluyor. Taklalar atıyorlar.

Kuşlar

rahatsız edilene kadar heykel gibi. Duvarlarla çevrili. Nehrin üze-
rinde tek bir koyu gölge.

Su birikintisindeki dalgalanmalar. Bir kere yeterli. Yüzeyin altında-
ki buzun kırılması.

Yarasalar düşüyor
ezilmiş incirlerin içine. Kuru meyve öbeklerine. Nemli toprakla
kaplı yapraklar kımıldıyor. Katlanmış kanatlar. Sıcak. Gözler. Ama
yarasalar kör.
Uğuldayan teller. Her biri diğerine. Değişik bir uğuldama. Rüzgâr.
Orada
bulutlardan
mesajlar.
Burada yüzler. Bir kuyuya indirilmiş. Yangın merdiveni aralıkları.
O zaman
beklenti. Kumdan kabuk. Göbek deliğine üflenmiş tohumlar. Ayak
parmakları
arasına sıkışmış taşlar. Kahkaha. Dalgaların yuttuğu
yavaş hareket eden
bedenler beyaz balinaları kovalıyor. Martılar. Yakınlarda dolaşp
duruyorlardı. O gün çılglık atmıyorlardı
önseziler. Kanatların ucu
beyaz
o kadar beyaz değil. Fosforlu bir ışık onları takip ediyordu. Suyun
içinden.
Kadın seslendi. Adam sessiz. Gümüş kaplama
kayaların üzerinde. Kıpırtısız.
İzle
dinle. Geceleri kartondan bir suretle doldur. Mumlu iplerden
sark. İki kişi için tasarlanmış
bir dekor. Vücutları
elleri
uçuyor. Birleşik. Ayırık. Yeniden birleşik. Bir saat içinde
beklentiyle
köşeye sıkışıyorlar. Durgun havada.
Bir dişbudak ağacı

sallanıyor.

Bir kırlangıç konuyor. Bahçedeki bir heykelle karıştırılıyor. Şaşırıyorlar.

Kendi hareketlerine

Kadının gözü

ışığın içinde seyahat ediyor. Adamınki tereddütten kaçınamıyor.

Bir sinek

yaz sonu sersemliğinde. Eşyalara çarpıyor.

Panik. İlk gün. Onların mobilyaları. Boşluklar ölçülü.

Sandalye

yazı masası

kanepe

masa

uzatılmış pencereler. Uzan. Yukarı bak. Suyun altında. Uçan

kuşlar

müzik notalarıyla çakışıyor. Kadının parmakları. Kayıyor. Ağzı kıvrılmış.

Gizli bir tebessüm. Kalabalık caddede bir mektubu açıyor.

Kayıtsızca

bir duvar dibine çömelmiş kendi gölgesiyle konuşan bir adamın hatırası.

Kararlar. Duyguları bir çift ayakkabı gibi yatağın altına koymak.

Yatakları

ayırma çizgisi. Tamamen yok olmayı istiyorlar. En üst noktada. Üstüne kafa yorulan olaylar

hayal gücü

kendi söz dağarcığını dayatıyor.

Berraklık

karışıklık. Boşboğazlık noktasına varana dek arayış. İnsanın kurbanının

kuşkulandığı an. Kaçış başlıyor.

Kadının gözünde ısıltı. Seyirciyi. Katılımcıyı arkasını dönmeye zorluyor.

Ama beklenmedik köşelerin

kırışıkların farkında. Ağzının çevresindekilerin. Adam şahsi akvaryumlara geçiyor.

Kadın camdan bakıyor. Gözlükleri olmaksızın. Parmakları örgü şişlerini oynatıyor. Saat-manyetik. Havayla ilgili

yan tarafındaki ağırla ilgili

yorum yapıyor. Adam daktilo yazısının üzerine eğilmiş. Parmaklarını kütletiyor.

Baş hareketleri. Sinirsel bir tikle karıştırılıyor. İlerletiliyor. Sohbet ortasında irkilmeler. Konudan sapmalar

baştan savmalar.

Beklemek

bir

görüntü

vermek. Bakıyorlar.

Etraflarında sandalyeler. Serbest bırakılmış hayvanlar. Ahtapot boğaz koridoruyla karşılaşıyor. Adadan adaya yüzüyor. İki taraftan da miras

Kanepe. Çiçek desenli.

Chippendale sandalyeler. Yontulmamış. Mavi kılıflı.

Turkuvaz dedikleri.

İran halıları. İkinci deriler. Onlar için.

Ilık peçeteler

Çatal kaşık takımları. Tuzluk baskın geliyor.

Odalar ses geçirmez.

Tablolar

asılmamış
fazla küçük. Yeterince küçük değil. Ama kadının eskiden yaptığı
natürmortlar.
Hırsız-geçirmez.
Duvarda
porselen tabaklar. Cam kapılar. Gizli aydınlatmalar. Beyaz perdeler
şeffaf.
Çocuk odası açık mavi yapılmış. Boş.
Kediye özel bir yer. Hiç kullanılmamış
Misafirler. Çarşaf değiştirme. Günaşırı.
Alışkanlıklarla sınırlı varoluş. Umutla. Onların umudu. Mücadele
edecek hiçbir şey yok.
En kötü çaba bir sonraki hareketleriyle çelişmemek için
Öncelikle.

Tasarlanmış bir plan. Onların eğlencesi için. Maskelerle.
İçinden çıkılmaz
durum.
Düz bir çizgi üstünde katı bir düzlemde üç nokta A B ve C . A ve C
noktaları verilmişse B , AB ve BC uzaklıkları
toplamı
mümkün olan en kısa uzaklık olacak şekilde seçilir.
Öneri A , B ile C 'nin yanından geçer. A dönebilir. Durabilir. Omuz
silkebilir.
Yürümeye devam edebilir. B ile C izler. Belki A 'yı takip ederler. Ya
da ayrılırlar. Belki birlikte ortadan kaybolurlar. Sonsuz olasılıklar.
İfadesiz yüzlerin
arkasında
buruşmuş suratlar.

El kol hareketleri. İletişim girişimi. Ortadan ikiye ayrılmış kurt-
çuklar. Adamda balet zarafeti. Kadın sessizce izliyor. Kaskatı. Etra-
fındaki havayı itiyor.

Yalnızca bilekliklerinin sesi. Adam göz yerine yarıklarla karşı kar-
şıya gelerek takip ediyor. Yılgınlık. Haylaz. Dalgın. Soyutlanmış
tercümanlar.

Birbirine eşlik eden bukalemunlar.

Şekiller

kendi zevklerini inşa ediyor.

Yansımalar. Bir tren penceresi. Sürülmüş tarlalar. Karşıda
pulman koltukları. Kargalar
kendi gölgelerini
izliyor. Adam yayılıyor. Kadın dertop olmuş. Adam uyuduğu sırada.
Kapılar bir kar fırtınasının içinde açılıp kapanıyor.
Taş kesilmiş deniz manzarası
yükselmiş.

Otel. Bir oda. Üç yatak. Asla kapanmayan dönüp duran dolaplar.
Yeşil duvar kâğıdı. Yaşlı bir adam gümüş tepsi üzerinde sıcak çiko-
lata taşıyor. Onlar çarşaflarıyla ayakta. Yaşlı adam yan gözle bakıyor.
Geri çekiliyor. Her köşenin arkasından
koridora. Gardırop kapağı birden açılıyor. Aynalar parıltıyor.
Mükerrer
çift cephe. Kadın yarı karanlıkta arkasına yaslanıyor. Okuyor
numarası yapıyor. Adam
yabancı masada. Sayfa kenarlarında karalamalar. Sayfa kenarları onun
detaylı şemaları için çok dar. Dar yataklar üzerinde. Radyo dinliyor.

Öksürüyor.

Boğuk sesler çıkarıyor.

Bitişik odada biri hareket ediyor. Lavaboya gidiyor. Kadın kusuyor.

Adam başında dikiliyor. Pencereden dışarı bakıyor. Soyunmak için.

Banyoya giriyor. Ara kapı. Fısıldaşıyorlar. Kadın saçını fırçalıyor.

Adamın. Çocukluk hatıraları canlanıyor.

İlk aşklar.

İlk tanıştıkları zaman.

Kadın ritmik biçimde yüzüklerini okşuyor. Ani ışık parlamaları. Üç

yatağı bölüyor. İkisi birleştirilmiş, diğeri onların karşısında.

Burada. Işık kapatılmış. Onları. Kapının altında bir parmak.

Hoşa gitme çabaları

eylemlere

tepkilere

aldırmama. Adamın eli kadının dizine bastırıyor. Bir havuza kısıt-

rılmış balıklar. Akşamüstü uyanıklığı. Kadın hâlâ uykulu.

Çarşafı düzeltiyor.

Deri

kum

kül. Çekilen deniz. Mavi şeritler kalıyor. Kayalar dövmeli. Midye-

lerle. Yaratıkların izleri. Gergin.

Endişe içinde

gelgitin dönmesini

bekliyorlar. Kumsalın karşısında bir kaya rüzgârda sallanıyor. Kah-

kaha. Kadının. Bir şeyin cisimleşmesi. Doğru düzgün dokunul-

mamış. Zamanında duyulmamış. Adam kendininkinden gururlu.

Anlık bir güç uyguluyor.

Sabırsızca.

Sırf düşünceден oluşаn
lifler
kıvam.
Gölünç mü?
biraz. Şimdi.
O zaman.

Aşağıya seyahatler. Arabayla. Tavan açık. Gökyüzü şaşırtıcı biçim-
de tek parça halinde kalmış. Güneş bir ay. Kirli havadan sise.
Sıra sıra ağaçlar.
Sırtlara düşüyor.
Vadilerde yığılı
ağaçlar.
Dağlar
beliriyor. İlerliyorlar. İnsan sabit dururken.
Yaklaşınca geri çekiliyorlar.
Tepelerin katları. Gölgeler tarafından tutuluyor. Ölü denizler. Taş-
tan piramitlerden
kaleler.
Dolmen
orduları. Doğuya dönük. Toynak sesleri. Yürüyen ayaklar. Bir yana
yığılmış
beyaz çiçeklerin
arasından. Taşlar koyunlara dönüyor. Su göz alabildiğine uzanıyor.
Martılar çığlık atıyor. Kanat çırparak
bağırarak
geçiyorlar. Ama yakından sessizler. Evin. Etrafında.
Ağaçlarla çevrili. Canlı bir şeyden eser yok. Ama biraz daha yaklaş.
Taşları çevir.

Bitkileri

ayır.

Yaprakları.

Dalları. Bunlar kımıldıyor. Dönüyor. Gece ormanlar yürüyor. İhmal edilmiş meyve bahçeleri. Aşan çiçeklerin aldattığı yerler. Sarı bir tarlada muhtelif silüetler.

Dağların ortasında bir göl var. Öyle diyorlar.

Geceyarısı. Uykusuzluk. Sabahın erken ışıklarından

kaçınmak. Bir bölgede değişimler. Dışarıda hummalı çabalar. Burada uzlaşma halinde.

Adamların geldiği

bahçeler. Kesip atılmış dallar. Kalanlar. Katı.

Güçük

artık bulutlara ayrılmıyorlar. Eskiden evler aradan yol açardı.

Jaluziler. Çimenle bölünmüş gökyüzü.

Orada

yükseliyor. Heykeller ortaya çıkıyor. Babasının hobisi.

Bitmemiş figürler. Sıra sıra. Evi selamlıyorlar.

Düzenli dağınıklık.

Yüzme havuzunu

çevreliyorlar. Kimi düşmüş. Kırılmış. Fırtınalardan sonra.

Vandallar tarafından

hasar verilmiş. Kaideler duruyor. Kedinin gözetleme kuleleri.

Hayatlarındaki

süsler. Eklemek

düzeltilmek
savunmak için
bir girişim. Önce düşünceli bir poz. Bir mülk.
Gözlemlenmek için
gözlemle. Öz-hadım dönemi gerekli. Başlangıçta
pek hazırlık yapılmamış
anlar.
Suyun kenarında
sessizce asılı durmak. Onların yatağı. Onların
küvetini doldurmak. Düşünceler iplerin toplanması. Bir iğne deli-
ğinden geçirme girişimi. Oluşan bir hiperbol.
Gitgide daha fazla makara birbirine geçiyor. Ama ne kadar da
masumlar.
Ne kadar aldatıcılar?

Başka yerde dolaşırken
dikkatleri odaklı.
Başka birinde.
Bir çocuk
köpekler
kediler
evlat edinme şirketinin öncelikli listesine girme planları
onları hipnotize ediyor. Agnostik.
Tüp bebek klinikleri
enjeksiyonlar
haplar
uzmanlar
psikiyatrlar
analistler

masörler
kırıkçılar
el falcıları
kâhinler
yıldızların söyledikleri
Rüyaların Yorumu
Hipnotizma
Yoga
Budizm
Zen Yolu
Japon sanatı
Ölü Deniz parşömenleri
Bir göz odada yaşayan aileler
Eleştiriler
Avrupa filmleri
İşçi Sınıfı
Kâr ve Hisse sütunları
Türk Hamamları
Kuaförler
Kendin Yap makaleleri
Ani Misafirler için Tarifler
antikalar
bitkiler. Birbirlerinin seçimlerini kışkırtıyorlar. Arzularını. En kötü korkularını.
Duvarlar seslerini hafifletiyor.
Açık bir pencerenin önünde.
Kapı aralığında. Odalarında sessizce dolanıyorlar.
Dört duvar.
İşte
çatlamış bir ayna. Yukarıda.
Gökyüzü. Aşırı yükseğe uzanmayan. Yeşil sütunlar arasında.

Rahibe
Kadın Peygamber
Klitemnestra. Kolayca adapte olunan parçalar. Dağlar renk değışti-
rirken. Her mevsim. Parşömen ruloları.
Dağ. Tırmanılması gereken
bazen görülen.
Fanteziler
korkular
hafıza
öteki yer tarafından
kovalanan.
Caddenin
yukarısındaki
ev. Dört kadın. Bir de çocuk. Kese kâğıtlarıyla
Papa elbisesi giymiş
yaşlı kadınlar. Şapkalar. Tüylü. Boyalı saçlar. Pas rengi. Yağmurda
yol yol akmış.
Marmee Teyze
kafayı yemiş
bir asker kaçağına
abayı yakmış.
Bıçakla tehdit edilmiş
ekmek ve tereyağını rüşvet olarak almış. Tatlılar
ağzına layık. Eteği ayak bileklerinde. Korsesinin içine
bir fare kaçmış.
Yeğenine tapıyor. Adamın annesi
felçli. Aşırı kilolu. Otobüse koşuyor. Alice Nine.
Kolonya. Dezenfektan. Naftalin. Lavanta
odasında
perdeler çekili. Marmee Marmee hani benim çayım? Marmee
kendi fincanını kenara koydu. Çay tabağında ekmek dilimleri.

Alelacele gitti. Hastanede
nesi olduğunu anlamadan öldü.
Polly Teyze. Odasına kapandı. Gümüş saç fırçasıyla
yavaşça saçını taradı. Ozenle ördü. Açtı. Cüzdanına uzandı.
Belinden sarkan cüzdanına. Siyah kadife kaplı. Anahtar deliğinden
fısıldandı
Polly Teyze Polly Teyze hanımış benim tatlı Polly'm?
Ortaya çömeldi. Lekeli yatak örtüsünün ortasına. Parmakları
kıvrımlarını
büzgülerini
buluyor. Elbisesinin izleri. Yerde
Polly Polly çaydanlığı ateşe koy. Ağzı aralanmış. Sarı
kâğıt parçalarının
mektupların üzerinde. Kendine yazmış. Öyle diyorlardı. Rüzgârın
sesi.
Kapıdan giren kuzey rüzgârı. Paspasın altından uğulduyordu.
Merdivenlerdeki halıyı titretiyordu. Bebek evi. Aile yadigârı.
Toz içinde. Verandada. Sandık dolusu
kıyafetler
Hint şalı.
Devekuşu tüyünden yelpaze. Sonradan kaybolduğu anlaşıldı.
Altın ve gümüş külahlar. Bulunmuş
hazinelere dolu. Karton kutulardan düşmüş.
Boncuklu perdeden
boncuklar. Çözölmüş. Perde mutfığı koridordan ayırıyordu.
Rüzgârıla dans etmekten yoruldu. Arka kapının altından.
Köşelere
döşeme tahtalarına
çamur öbeklerine yuvarlandı. Arka bahçenin çevresindeki. Çöplü-
ğe. Kurtulmak
lazım

dedi kadın. Tırpanın üzerine eğilerek. Çimler dizlerine geliyordu. Unutmabeni çiçeklerinin gözleri. Tohum keselerinin içine baktı. Ama baban asla yapmaz. Adam umursamaz bir halde başını salladı. Bütün enerji ses için saklanmalı. Gece plaklar dinlediler

Adam ayağa fırlayıp
bir notayı düzeltti. Burada ince Do olmamış. Hiç olmamış. Şimdi giremezsin. Nedenmiş o
nedenmiş? Çünkü baban pratik yapıyor sen de uslu çocuk ol koş dışarıda oyna. Pencereden.

İri kıyım bir dede resmi.

İnekli manzara.

Klasiklerle dolu kitaplık. Dickens. Kadının en sevdiği.

Tıp kitapları. Adamın. Bir hastalığı olduğundan emin. Dinlenir-ken.

Antikalarla dolu

cam dolap. Hindistan'dan getirilmiş. Kadının ilk. Ve tek evliliği.

Büyük piyano. Adam karşısına oturdu. Göğsü öne çıkık. Gözleri kapalı. Parmakları havada asılı. Baş eğik. Papyonlu. Ve fraklı.

Ayna

alkışlardan

titredi. Ayağını vuruyor

Do Re Mi Fasa fiso Do.

Kolları uzanmış. Rigoletto. Aida. Tosca. İdeal eş

aranıp bulundu. Nihayet. Evi sattı. Kadına bir yüzük almak için.

Viyana'daki eğitimini karşılamak için. Dokuz altı bir işe girdi.

Film müziklerini test ediyordu. Emekli maaşı dalaveresi. Garanti.

Eşyalardan azar azar kurtuluş. Bağızsızlık.

Gelen adamlar

mobilyaları götürdü.

Piyano

resimler

cam porselen

Hint minyatürleri. Maskeler dahil. Kadın dışarıda çalışırken.

Oyun oynayacak vakit yok. Koş oyna canım.

Hediyeler

bir Japon yelpazesi. Uğruna yalvarıldı. Mezatçının yüzü kırık kulbu dikkatle inceledi. Sende kalmasını kast etmedim canım. Ara sıra buluşuruz o zaman. Adamın kucağında. Eğer başın belaya girerse her zaman babana güvenilebileceğini unutma tabii.

Daha sonra

bir kafeteryada. Garsonlara bir takıntısı vardı. Self servis güvenliydi. İşte burada. Emin misin? Dedi kadın. Şimdi arkanı dönme hemen arkamızda. Aynadan izledi. Kadın yanında mı? Yok tek başına. Yeni bir takım elbise giymiş. Düz kırçillı tüvit. Kahverengi basık fötr şapka. Belli bir açıda takılmış. Aynı pipoyla uğraşıyor. Bizi gördü mü sence?

Gördü mü

Israrından nefes nefese. Adamın hesaplı kayıtsızlığı.

Bir fincan devrildi. Kafasını kaldırdı mı?

Sonradan buluşmalar ayarlandı.

Parklarda yürüyüşler.

Saatlerin altında bekleyişler.

Kol kola

yürüyüşler. Başkalarının meraklı bakışlarına oynamak. Peki bana neden hiç Baba demiyorsun canım? Üst dudağı şekere bulanmış. Bath çöreğinden. Sahneye çıkmak istiyorsun demek neden olmasın. Neden olmasın kanında var herhalde. Anne tarafından değil tabii. Babası.

Çapkın Hugh. Alev alev saçlar. Işıl ışıl gözler. Köyde bir dans-ta tanışmışlar. Annesiyle. Adı Rosina. Ailesi onu evlatlıktan

reddetmiş. Büyükannesi. Halının altında torba torba altın saklar-
mış. Portreden bakan gözleri çocukları geceleri uyutmazmış. Çap-
kının bozduğu rüyalar.

Kapanış saatinden sonra.

Annelerinin

inlemeleri

ağlamaları. Kırk yaşında ölmüş. Bir pazar günü. Bütün çanlar
çalarken. Bu yüzden oldum olası çan sesine dayanamam. Kadın
öyle derdi. Adamın ertesi sabahki gözyaşları. Ama yazın asla
içmezdi

Bahar ve tekneler gelince.

Sonradan ispiroya alıştı. Eski arkadaşlarıyla. Çocuk parkı sun-
durmasında buluşuyorlardı. Rıhtımın oradaki. Küçük kız kardeşi
kimyacıları dolaşıyordu. Ağabeyine ispiro vermemelerini isti-
yordu.

Asla benim gibi bir el dağıtılmadı sana. Dedi kız kardeş kıza.
Hayatı yaşamaktan başka ne gelir elden. Doktor değil polis istiyor.
İhtiyacı olan bu. Barın dışına yuvarlanan vücudunun üzerinden
böyle bağırdılar.

Ellilerinde

öldü. Ablası nedenini bilmedi. Peki John'a ne oldu? Erkek kardeş.
Prof diyorlardı.

Etrafında hep kâğıtlar vardı. Okulun gözde öğrencisi. Üniversiteye
burs kazandı. On altı yaşında. Kaçtı.

Bir daha ondan haber alınamadı. Annenin ailesi bir garipti. Dedi
adam. Siyah kravatını düzelterek. Yastaydı. Bir köpek için.

Seni terk ediyorum dediğimde keşke ortalığı biraz daha ayağa kal-
dırsaydı yani kalmam için yalvarsaydı filan öyle yapsaydı kim bilir
belki kalırdım hâlâ senin yanında olurdum. Nihayet karar vermemi
sağlayan annenin durmadan özgürlüğümü kısıtlaması oldu. Çay
vakti evde olursun umarım? Nerede kaldın çok geç oldu senin için

akşam yemeği hazırlamıştım buz gibi olacak şu yumurtayı kırarken ne çok gürültü yapıyorsun. Bunun gibi şeyler işte Kaşlarını kaşdı. İç geçirdi. Dudakları içeri kıvrılmış. İtiraf edeyim babanın ağzı epey bozuktı. Konuşmadan her zaman belli olur ben de anlamalıydım herhalde. Kadın başını salladı. Alt dudağını çıkardı. Kõşelerde suçüstü yakalandılar. Ama o yılları hayatta kaşırmazdım gerçi her şeye rağmen çok mutlu olduklarına inanmak zor evet her şeye rağmen

Baban ne dedi sana o zaman nereye gittiniz?

şey seni oraya götürmesi tuhaf açıkçası insan seni güzel bir yere götürmüştür güzel bir mekânda iyi bir yemek ısmarlamıştı diye düşünüyor özellikle de seni çok sık görmediği düşünülecek olursa. Buluştuğunuzda ne dedi ilk söylediği şey ne oldu Güzel bir konuşma sesin olduğunu mu söyledi eh bunda onun hiç payı olmadığını söylemem lazım senin eğitimine tek kuruş katkısı olmadı. Peki başka?

Olur da başını belaya sokarsan gözünü seveyim iki ay bekleme anında bir idrar örneği al.

Erkek arkadaşın var mı yoksa hâlâ bâkire misin ha? Fazla bekletme yani yirmi bir yaş biraz geç görünüyor bugünlerde değil mi canım? Gözleri buruşmuş

altları lekelenmiş. Rimel mi sürmüş? Tabii saçını da boyuyor başka türlü bu yaşta nasıl bu kadar koyu renk kalabilir? İkinci dereceden kuzenimin karısı söyledi. Ah hayır on yıl boyunca yaptığını hiç görmediğime inanamıyorum

on yıl boyunca bir kere bile... Kilo almış mı?

Kilo almaya meyilliydi. Tuhaf onu hiç iri yarı hayal edemiyorum. Orta yaş dağılması ne garip. İçinde golf pantolonlu fotoğrafı olan

madalyon aranıyor. Kadın gözlerine kadar çekilmiş şapkasıyla. Kol kolalar. Kadının yirmi sekiz yaşındaki halinin portresi. Ah

orada bile mutsuz görünüyor. Gülümseyerek. Adam iç geçirdi. Tabii onunla hiç mutlu olmadı sırf aileden uzaklaşmak için kendinin iki katı yaşında biriyle hiç evlenmemeliydi.

Babanla bir daha ne zaman görüşeceksin? Çok üzgünüm canım muhtemelen göremem imkânsız muhtemelen bu gece seni göremem işim başımdan aşkın. Ah en sevdiğim lafıdır başımdan aşkın. Dedi kadın. Madalyonu kapatarak. Bunu istiyor musun evet buyur fotoğrafı çıkar al istersen. Başka bir zaman görüşürüz canım beni ofisten ara unutma.

Sonuçta senin doğum günün insan baban küçük de olsa bir şey gönderir diye düşünüyor gerçi tabii hatırlamakta hiçbir zaman iyi değildi o zamanlar isterdi ah evet çaba gösterirdi. O zaman beş şilinlik posta çeki ne kadar eh herhalde hiç yoktan iyidir.

İşitme cihazı satan bir şirketten gönderilmiş
daktiloda yazılmış

kartın geldiği gün. Görüşmeyeli çok oldu lütfen iletişime geç Şefkatli Baban.

İmzasız. Ee ne yapacaksın? Onu görmek lazım canım gerçekten sonuçta öz baban aile her şeyden önce gelir

Bir çekmeceye kondu
çıkarılıp

bir el çantasının içine

tıkıştırıldı. Sonradan yanlışlıkla randevu kartı sanıldı. Çöp kutusuna atıldı.

Ofis. Bir ana caddenin köşesine sıkışmış bir bina. Bir düzine isim levhasının önünde durakla.

Bir otobüsün üstünden içeri bak. Yürüyen merdiven. İçeride restoranlar

süpermarketler

sinema

tiyatro. Basık bir şapka. Oyuncak ayı kumaşı. Herhalde

Caddenin başındaki
eve dönüş. Kapıdaki isim. Değişmiş.
Artık gıcırdamayan menteşeler üzerinde. Dışarıdaki tuvalet gitmiş.
Bir garaj yapılmış. Balkon yıkılmış. Yüksek bir duvar çevreliyor.
Güller ekilmiş. Yabani çiçeklerin yerine. Kırık olmayan saksılarda
sarmaşık çiçekler
bitkiler. Küçük çalılar. Çatlaksız
patikanın
iki yanına dizilmiş. Arnavut kaldırımı. Devasa plastik cüceler. Bir
bahçıvan serili çimleri biçmiş.
Tepelerin arkasından görünen
bir parça deniz. Koyu renk camlar. Tepeden aşağı inerken. Eli dal-
ların arasından kaydı
bir morluk
toplandı. Yavaş yavaş.
Şeytanın yaptığı
gölet. Bir tanrının teklif ettiği
basılacak yerler. Ölü değil. Ama sıkkın. Gözleri fal taşı gibi.
Yerdeki genişliğe
havaya uğruyor. Aradaki havaya. Uçlara verilen çapraşıklıkla koru-
nuyor. Bir ışık tutuluyor. Göz ardı edilen boşluklara. Bir katalizörle.
Bölünmüş
ama ölçülmüş biçimlerle
kıyaslanarak. Birbirleriyle.
Bilinen
bir uzunluk. Burada. Kesiti alınmış. Ayı düşler
seçilmiş.
Hareket halinde. O zamandan. Duyular kendilerinin üzerine sarı-
lıyor.
Gerekli gizlenmeden
kaçınıyor.

Ama formüle edilmiş örüntüde kabul edilmiyor.

Yani.

Paylaşılan. İğrençlikleri sakla. Son sondur. Başlangıç.

Şimdi.

Deniz sisinden alametler fırlayınca. Ağacı çevreleyince.

Şimdi bir antenin etkisi altında. Tepeden bakışlarla

diğerleri

izleniyor. Okuldan dönüyorlar. Kahkahaları. Bayat sandviçler.

Domatesler. Köşeleri ezilmiş.

Ekmek kırıntıları

oyun hamuru

boya kalemleri

renkli tebeşirlerle dolu çanta.

Eldivenler. Çalınmış. Gümüş üç kuruşlar. Noel pudingleri için kullanılıyordu. Klasik bir yemek. Beyaz üstüne gri. Ama gri.

Kemik güveci. Patatesler kalmış. Küçük sarı yumrular halinde.

Yemeğin etrafında. Sevinçten havalara uçan.

Sırf portakalı soydum başucuma koydum keyfi için yenen

kuru erikler

erikler

Bu sene

Gelecek sene

Asla. Beden eğitimi kıyafeti asla üzerine olmuyor. Başkalarının eskileri.

Dizlerinin üstü

lekeli. En azından üniformada ayrımcılık olamaz canım.

On altı yaşında. Makyaj kalıntıları. Otobüste silinmiş

vestiyer

lacivert paltolar. Kamu hizmeti. Pazartesi sabahı. Annem okul

ücretinin yarısını şimdi yarısını dönem sonunda ödese olur mu?

Yüzle uyumlu kravat. Manastırın

koyu grileri kahverengileri arasında. Güneş şapel pencerelerinden
kaçıyordu. Süzülüyordu. Heykellerin üzerine.

Mübarek

yüzler

şeytani dönüşümü sinsice kabul ediyordu. Ve O dipsiz kuyuyu
açtı ve kuyudan büyük bir fırının dumanı gibi duman yükseldi ve
güneşle hava kuyudan gelen dumanla karardı.

Melekler

İki başlı atlar

Çekirgeler. Rahibelerin elbiselerinin içinde saklanıyor. Koridorlar-
dan. Kapılardan

geçiyor. Beyaz ama siyah duvarlardaki ani boşluklardan.

Tespihler

fısıltılara

kıkırtılara

cık cıklar. Köşelerde. Oyun bahçesinden kahkahalar. Mühürlü
bedenlerinde emiliyor. Münzevi yüzler
çıkamaz sokaklar. Sorguya çekildiklerinde. Yüz pudrası kullanıyorlar
mı diye.

Yatakta ne giyebilirler? Yatılılar banyo yaparken iç gömleği giymek
zorundaydı. Muhterem Rahibe. Bir maymun.

Uzun kollar.

Siyah

kavuşturulmuş.

Cuma sabahı

sorgular

ceza

kefaret.

Yüz satır. Bugün sana oyun yok. Üstüne eğilinen
platformdaki ağırbaşlı Portialar. Yakından incelenen
adabımuaşeret kitapları. Öne eğilmiş başlarının üstünde

Son Akşam Yemeği. Yeni temizlenmiş. İsim listesinin üzerine üfle-
nen sıkkın soluklar. Alfabetik sırayla çağrılan isimler.
Kızarmış dizler
saç örgüleri
lekeli koltuk altları. Birbirine değen haçlar. İleri götürmeye asla
cesaret edemedikleri kucaklamalara karşılık. Arkaya itilmiş bere.
Çantanın
içine. Bahçe kapılarının dışında.
Kolejli oğlanlarla
gizli buluşmalar
Dün bir kız okul dışında öpüşürken görölmüş lütfen itiraf edebilir
mi?
Cesaret edememişlerin
kızarmış yüzleri. Ama dans etmişler. Birbirleriyle.
Teneffüs sırasında. Yakından. Bilenler. Bilmek isteyenler.
Film yıldızlarının resimleri. Madalyonların içinde. İngilizce öğre-
ten.
Bir azizin gözleri. Ortaçağdan.
Dua ediyor. Elleri
kara tahtanın üzerinde. Bölgelerin üzerinde kayıyor. Zamanında
hiç anlaşılmamış.
Yüzü
kımılıtsız görünüyor. Cevap verilmesi gereken. Ama asla tamamen
uysal olmayan.
Merasim salonu. Kırmızı
altından.
Mum ışığı. Kupanın içinde. Güveller çırpınıyordu.
Heykeller
hareket etti. Gözler yarı yarıya kapalıyken. Corpus Christi tören
alayı.
Beyazlar içinde. Taç yaprakları atılıyor.

Sıcak tenis kortlarında

çömeliyorlar. Asfalt yapıyor. İlahiler söyleniyor.

Selam sana, Tanrı'nın en sevgili pulu Meryem. Cennette osuran Babamız.

Peçe takma izni olanların otoritesi. İnzivada Siyah. Kül çarşambası onuruna. Gururlu alınlarda is. Sara krizleri geçiren. Dönem sonu oyununda Bernadette olmak istiyordu. Anlık bir rahatlama için edilen dualar. Düzensiz fiillerden. Angelus'tan. Tuvalet. Çizgi romanlar. Pornografi. Bir aşk mektubu için sığınak. Beden eğitimi kıyafetinin

arkasında

kırışmış ihanet. Lacivert külotlar. Gönlümün bir tanesi. Tek aşkım. Ölüm bizi ayırana dek seninim. Kahramanlara tapınmak. Kurgusal kahramanlara. Paralellik aramak. Kaderle pazarlıklar. Hayal gücünden aktarmalar. Huzursuzluk. Belirsizlik. İçten dışa kıvrılmak. Tekrar içe. Katlar arasında.

Sükûnet var. Ama şimdi

Vücutlar nihayet ayrılıyor. Cambazlar. Yatay barları yavaşça kesilmiş.

Ritüeller. Kayarken

geride dururken

tutunurken

uzayan bir oda. Baş aşağı. Yukarı

aşağı

uzanıyor. Yılan derisini döküyor. Ağzından.

Gözler

kulaklar

ayak parmakları. Savunmasız. Buyurgan. Bir fahişe tutacağız.

Bir düzine oğlan. On yaşlarında. Onların olacaksın.
Sana istediklerini yapacaklar. Kırbaç sahnelerinde itaatkâr. Ama beklediği değil. Siyah deri kemer. Sana yedide evde ol demiştim sanıyorum. Eğil.
Lekeli çarşafların üzerinde
diz çökerek
yumuşak
ıslak
ılık. Dışarıda yağmur. Bir yer.
Sahip olunuyor. Sahip olunmak. Sahip olmak. Dalgalara. Gelmek.
Büzülmüş bir ay. Arası. İki ay arası
ıslak. Ama sırt sırta. Kaçınılmazlık.
Esrarengiz yabancı
erkek kardeş
baba
sevgili. Sevgililer.
Bir dizi dönen tekerlekten oluşan beden.
Koridorlarda sestten hızlı
hareket ediyor. Sayısız kapı açılıp
kapanıyor.
Bir tren sesi. Bir köprünün üzerinde takırtı. Başın son durağında
gözlerde
kapanıyor. Sinyaller.
Doğrulandı. Psikiyatristler. Çocuksuz bir çifte yardım etmek istemez misin peki?
Gözler
çekik gözler. Çin dinginliği. Gümüş bir uçlu kalem üzerine tutturulmuş. Biliyor musun bana gelip şey bekleyen bir düzine kız var...
Sokaklar
asansörler
evler. Dip dibe sıkıştırılmış. Bir park yakınında bir yere bir taksi.

Sabahın yedisi. Aşırı cömert bahşiş. Tebessümler. Bilmiş bilmiş. Aşırı pahalı bir otele benziyor. Belki boş yatakları yoktu. Sonuçta.

İğne yapıldı

hazırlandı. Beyazlar içinde. Yarı sarhoş gibi. Bilinci kaybetmemeli. Çeşit çeşit alet. Kadın doğum doktorunun parmağı şeklinde kanlı tampon. Bekleme odasında kısık sesler. Yukarıda silindir ışık. Krom. Derin nefes al. Ikın. Nerede – görülecek kadar büyük müydü? Üç aylık. Ona ne yapıyorlar şişenin içinde atacaklar mı? Dönüşte taksi. Bahşiş bırakacak kadar bozuk yok.

Düşler. Beyaz duvarlardan
oluşturulmuş

gündüz düşleri. Onun düşünceleri. Çalılığın içinden dişi tohumlar sızıyor.

Uzarak beklemek. Bir şeyi. Beklenmeyi. Kesinlikleri dağıtmak. Şehrin tanıdık olduğunu ilan ediyor. Sokaklarda yolunu bildiğini. Tek yön. Giriş yok.

Otobüsler

Metro. Hayatı biraz daha çekilir kılıyor. Bir parti sonrası. Dışarı bakmak. Issız yollara. Güneşin dokunmadığı. Kadın erken emekli olmuştu. Hamile olduğunu sanarak. Sonra. İnşaat. Restorasyon başladı mı? Gerçi neyin üzerine inşa

Tecrübe

umut

alışkanlık. Onlarınkiler mi?

Neredeyse kaza eseri. O an için bilinçsiz bir eylem. Ancak sonrasında mukadderat takdir ediliyor. Alternatifler veriliyor. Asla farkına varmamaları gereken manipülasyonlar. Yeniden biçimlendirme.

Alınmış kaşları kadar ince ısıldıyor suda. Adamın bacakları yuvarlak mobilya sapı. Asla el ele tutuşmuyorlar. Adam önden yürüyor. Birbirlerinin etrafından dolanıp
asansörü
bekliyorlar. Adam kapıları hallediyor. Yüzleri çifte parmaklıklarla ayrıldı. Tebessüm yok artık. Çok geçe kalmayız ama sen bizi bekleme yok zahmet etme gerçekten biz
Asansörün gürültüsü. Sesleri
kalıyor.

Leonard bacakları ayırık, vücudu kapalı bir bölgede asılı halde öne eğildi. İki sandalye. Masa. Kayıt cihazı. Ruth yüzüklerine baktı. Saçıyla oynadı. Tabii tek çocuk olmak farklıdır eminim. Babasından hiç bahsetmemesi tuhaf sana bile anlatmaması. Belki onunla bağlantıya geçmeliyiz Leon? Neden yapalım böyle bir şey sonuçta onun bileceği iş. Neyse ki benim öyle bir babam yoktu. Ama seninki sen iki yaşındayken öldü Ruth yani... Evet evet biliyorum ama yine de. En azından kafanda bir imgesi vardır herhalde. Açıkçası onun hakkında hiç düşünmüyorum. Hiç limon kaldı mı? Çay soğumuş söyleseydin ya. Önemli değil. Biraz daha yapabilirim. Ruth masanın kenarına dokundu. Leonard teyp makarasını elledi. Şu yukarıdakini güve lekesi sanıyordum ama rutubet bu Leon baktıralım yeni birini bulmadan bu odayı yeniden dekore ettirelim yeni perdeler mobilya ha ne dersin? Evet kesinlikle. Leonard makaraları dikkatlice kutuya yerleştirdi, güçlükle ayağa kalktı, masaya yaslandı, kravatını gevşetti. Masaya oturdu, ayakları havadaydı. Kımıldamadan, Ruth'un kediye kucığına alışı, kuyruğu oynayan, sırtı hafifçe kalkmış kedinin Ruth'un ağzını, gözlerini izleyişini izledi. Bir pencere güm diye kapandı. Karşıdaki binaların gölgesi odayı bir dörtgene böldü. Ruth yüzünü kediye doğru eğerek ona fısıldadı. Ben Bobo'm olmadan güzel Bobo'm olmadan ne yapardım? Leonard

piposuna uzandı, aynanın önünde duraksadı. Keşke tıraş olsaydın hayatım ya biri uğrarsa. Birini mi bekliyoruz aşkım? Hayır ama belli olmaz ayrıca çok berbat görünüyorsun. Leonard parmaklarını kenetleyip bırakarak aynaya baktı. Kahretsin yine yağmur yağıyor. Camı kapat o zaman. Berbat bir hava. Ne bitmek bilmez yağmurmuş. Leon biliyor musun buradayken sonlara doğru pek çıkmadık. O dışarı çıkıyordu tabii. Hava hiç umurunda olmuyordu. Güçlü kızdı. Bazı açılardan. Suyun altında geçirdiği zaman inanılmaz. Neredeyse amfibik. Uzerinde bir şey olmadan suya girmeyi seviyordu. Sen hiç yapmıyorsun Ruth. Yani kimin izlediğini bilemezsin açıkçası o nasıl cesaret ediyordu bilmiyorum. Daha az ketlenmişti. Aa yok ondan olduğunu sanmıyorum kabul edelim ki biraz teşhirciydi. Bir tek geceleri öyle giriyordu. Evet ben nasıl merak ederdim yani o ağır akıntılar yüzünden eğer ona bir şey olsaydı sen de çok iyi yüzücü sayılmazsın Leon. O gün daha akıllı olmalıydı... Ama nereden bilelim... Her şey bize karşıydı sanki önce fırtına sonra o lanet arabanın öyle arıza yapması. Burada fırtına yokmuş anlaşılan. Batıyı kasıp kavurdu bazı yerleri sel götürdü. Hangi gündü Ruth? On dördüydü değil mi? Hayır on beşi olması lazım. On dördü Cumartesiydi pazarın kurulduğu gün hatırlamıyor musun?

14 Ekim R ile alışveriş yeni gömlek ve ayakkabı aldık. Dönüşte fırtına. Araba bozuldu. S'den haber yok.

15 Ekim Hava açık. Nihayet güneş. S dönmedi.

16 Ekim Yine yağmur. S'den hâlâ ses seda yok. Polise haber verdik.

18 Ekim Tekne alabora olmuş halde bulundu. Paltosunu tanıdık. Cebinde de not var – intihara benziyor.

19 Ekim Polis memuru iki saat sorguya çekti. Nehir ve kıyı tarandı.

- 20 Ekim R bütün gün yataktan çıkmadı.
Çeviri bitti.
- 21 Ekim Blakeleyler'le akşam yemeği. Şarap iyiydi.
- 22 Ekim Orkidelerde ilerleme var özellikle
Barbatum'da.

On beşi olduğuna yemin edebilirdim insan böyle şeylerde nasıl yanılıyor hayret. Senin hafızanın nasıl olduğunu biliyoruz Leon. Onunki olağanüstüydü. Benzersiz. Müthiş. Ama hiç geçmişinden bahsetmezdi sana bile Ruth ne hakkında konuşurdunuz – mesela ben yokken? Pek bir şey konuşmazdık. Ben döndüğümde nasıl susardınız sizin baş başa küçük konuşmalarınızı bölünce epey mahcup olurdum ha gayret tekrar gidecek olurdum kumpas kuruyormuşsunuz gibi evet öyle gibiydi. Leon günlükteki şu küçük siyah işaretler neyin nesi ne zamandır soracağım sana. Çok gizli. Of saçmalama sen hiç sır saklamazsın ki bak şurada da bir siyah işaret var ee? Tahmin edemiyor musun? Dişçi randevusu – ama bu kadar çok olamaz? Çok daha kişisel bir şey. Ya hayır Leon gerçekten ne demeye böyle şeyleri not ediyorsun ne kadar çirkin. Senin ateş tablundan daha kötü değil aynı şey bir anlamda. Hiç de bile senin yaptığın bayağı kötü ayrıca benimki tamamen tıbbi sebeplerden. Ya benimki? Leonard Ruth'un arkasında dikildi, kulak memesini dişlerinin arasına aldı. Neden bu günde şunu da hatırlamıyorum ah hayatım şimdi olmaz izliyorlar. Ne – kim izliyor? Yolun karşısındaki o iğrenç çift yine bunu hep yapıyorlar. Gerçekten mi? Bizi sürekli casus gibi izliyorlar. Demek ki sen de onları izliyorsun. Ruth onu itti, pencereye yürüdü, kollarını kavuşturup dışarıya baktı. Korkunç insanlar yapacak başka işleri yok – o berbat oteli hatırlıyor musun Leon korkunç dolap kapağı habire açılıp duruyordu içeride biri varmış gibi. Ahhhhhhhh bence aklımızın iskeletlerine musallat olmuş bir hayaletti o. Şu Shakespearevari alıntılarından yapma lütfen. Alıntı değil aslına bakarsan kendi sözüm olur kendisi. Bir

de kapıların ardından pat diye fırlayan o tuhaf garson vardı. Asla doğru düzgün kapanmayan banyo kapısı. Kilidi yoktu. Anahtar deliği yoktu. Sıcak su yoktu. Bir de utanmadan bize o kadar hesap çıkardılar. Koridordaki geyik kafaları. Papağan aptal olduğu kadar sağırdı da eminim. Yemekler fena değildi. Her şey çok soğuktu. Menü hiç değişmiyordu ona şüphe yok. Yufkası olmayan kıymalı börek gibi bir yüz. Ne Leon? Garsonu diyorum. S böyle demişti sonradan. Mekânın bomboş olduğuna şaşmamalı. Ne zaman aklıma gelse tüylerim diken diken oluyor. Alt dudağı içeride, kollarını göğsünde kavuşturdu, titredi. Perdeleri çekip geri çekildi. Bunları hiç sevmiyorum biliyorsun Leon desenleri çok geniş duvarları yaptırmamız lazım – kapının yanındaki parmak izleri bir de yatağın olduğu yerin üstündekiler berbat görünüyor. Ben fark etmemiştim. Kocamanlar Leon biliyor musun bazen muhterem orkidelerin dışında gözün her şeye kör gibi geliyor. Masanın iki yanında karşı karşıyaydılar. Ruth kayıt cihazına, sandalyelere, duvarlara baktı. Neden dinlemeye buraya geldik bilmiyorum. Ben banyo yapacağım sen de istiyor musun? Yapayım bari. Küveti dolduruver hayatım olur mu? Leonard banyoda ılık çalıyordu. Su sesi her yeri doldurdu, sağa sola fişkırdı, başka borulardan gelen suyla buluştu, girdap yaptı, yukarıda aşağıda uğuldadı.

Ruth duvarın karşısında boş boş ellerine, bacaklarına baktı. Oynayıp durduğu çorabındaki kaçık üst bacağı boyunca ilerledi. Leonard bir havluyla ortaya çıktı. Hazır sayılır aşkım bu arada yemekte ne var – balık mı? Evet. Kalkan mı? Yok mezgit ama Leon dışarı çıkamaz mıyız canım pek... Yani ben aslında şu yeni çeviriye başlamak istiyordum yarın çıkarız olur mu? Perdelerin arasına yukarıda ışıktan bir üçgen sıkışmış. Ruth perdeleri hızlıca kapattı, daha karanlık olan odaya döndü ve el yordamıyla dışarı çıktı.

Leonard çıplak halde küvetin üzerine eğildi, musluklarla oynadı, küvete banyo tuzu, parfüm serpti. Aynaları, pencere camını

buhar kapladı. Hah şöyle sıcaklığı iyi mi aşkım? Ruth başıyla onayladı, çabucak soyundu, küvetin üstündeki büyük aynada kendine baktı. Leonard etrafa su sıçrattı, ılık çaldı, sünger, sırt kaşıyıcısını, yuvarlak büyük bir sarı sabunu kullandı. Ruth küvetin içine çömeldi, plastik çiçekli şapkasını düzeltti, kolları aşağı kaydı, suya vura vura göbeğinin üstüne sıçrattı. Kıvrıldı, oval bir leylak rengi sabunla kendine dokundu. Evet yarın şu camları temizletelim bir de yeni perdeler yeni mobilyalar hatta kirayı biraz artıralım sonuçta onun ödediğinden çok daha fazla eder sence de öyle değil mi Leon? Sen nasıl istersen aşkım tamamen sana bağlı. Üst sınıftan birini bulalım bence. Bir güzellik yapıp sırtımı yıkar mısın? Leonard arkasına döndü, dirseklerini küvetin kenarına dayadı. Ruth eğildi. Bayağı bronzsun hâlâ. Bahçe işlerinden herhalde hava sıcak acaba ayçiçekleri seneye açar mı şöyle bir metre filan ağaç gibi uzasalar ne güzel olur değil mi? Toprak yeterince iyi değil Leon burada hiçbir şey doğru düzgün yetişmez. O değil de şu lânet olası vandallara tecavüzcülere güven olmaz her şeyi talan ediyorlar yine de şu yüksek duvarı yaptıralım. Peki ya manzara hayatım denizi görmek istemiyor musun? Her şeye aynı anda sahip olamayız zaten evden güçbela görünüyor istersen yürüyerek çok da uzakta değil. Biliyorum ama yine de... Onları uzak tutmak zorundayız arkalarında bıraktıkları pisliği temizlemek kaç hafta sonumuza mal oldu. Neden yapıyorlar? Sıkıntıdan herhalde şöyle sağlam bir sopa yeseler akılları başlarına gelir. Biliyor musun Leon onu bir kere kumsalda onlardan biriyle dans ederken görmüştüm o zaman sözünü etmedim... Çok iyi dans ediyordu doğuştan gelen bir ritim duygusu vardı. Ben biraz müstehcen görüldüğünü düşündüm aslında bacaklarını öyle açması filan... E bunu hepsi yapmıyor mu? Şahsen ne anlıyorlar bundan bilmiyorum. İlkel bir dürtü Ruth aslında gayet doğal bir şey. Doğal mı ıyy sen onunla dans ettiğinde bundan daha az doğal görünen bir şey görmemiştim epey tiksindiriciydi özellikle o partide bütün

arkadaşlarımız bakarken ne teşhircilikti ama kim bilir ne düşünmüşlerdir. Gayet eğleniyor gibiydiler alkışladılar kesinlikle hatta tezahürat yaptılar. Kibarlıktandır ben sonradan yüzlerinin halini gördüm fısıldadıklarını duydum. Saçmalama tabii ki bayıldılar. O zaman neden Murpheyle şehre gelince Blakeleyler'i yemeğe çağırdılar da bizi çağırmadılar bir de üstüne yüzünüzce beni arayıp Blakeleyler'le harika bir akşam yemeği yediklerini söylediler nasıl yapabilirler? Bir daha onları çağırmayız. Ama evlilik yıldönümünde babanın küçük heykellerinden birini verdiğimizizi düşününce. En iyilerinden değildi biraz aşınmıştı. Konu bu değil Leon. Tamam çok güzel teşekkürler ben de sana yapayım mı? Yer değiştirdiler. Leonard fırçayı sırtında gezdirince Ruth kıkırdadı. Musluklara yaslandı, göğüsleri aradan sallanıyor, su küçük mavi damarlarının üzerinden yavaşça kayıyordu. Vücudu titredi, göğüslerinin metal kenarlıklarda kayışını izledi. Leonard diz çöktü, fırçayı yukarı aşağı gezdirdi. Ohhhhhh ahhhhh çok güzel biraz daha yukarı hah orası. Leonard dişlerini sıkmış halde biraz daha yanaştı. Ruth bacakları ayırık, bir yandan diğer yana döndü. Biraz daha sert ohhhhhh ahhhhh biraz aşağıya hah işte orası ah harika. Leonard birkaç sivilceyi kaşdı, kızarıklıkları inceledi. Bir düz durabilsen Ruth doğru düzgün yapamıyorum hah böyle daha iyi. Su soğuyor bekle bir dakika... Ah hayatım ısırma şöyle ah hayır Leon şimdi olmaz hayııııııı. Leonard fırçayı kendine bastırarak geri çekildi. Suyun içinden çıkıntı yapan mor ete baktılar. Küvette illa aklına seks geliyor Leon. Pardon. Yani kabul et ki ne yeri ne zamanı. ... Pardon dedim ya aşkım. Leonard mor ucun gri su tarafından yutularak kayboluşunu izledi. Ruth muslukları sonuna kadar açtı, vücudunda oluşan kocaman kızarıklıklarla koyu renk kıl üçgeninin üstünde beyaz bir şerit belirdi. Yüzünü soğuk suyun altına soktu, kollarını dışarı sarkıttı. Leonard gözlerini ovuşturdu, kaşındı. Her şey yoğun buharla sarılıydı. Su aynaların, camın üstünden akıyordu.

Ruth kollarını başının üstünde gererek aynanın yanına yerleşti, berrak bir açıklık belirinceye kadar aynayı ovdu. Leonard'ın başı, ağzı açık halde öne düştü. Ruth tapayı çekti, kalın beyaz paspasa bastı, öfkeyle kendini sildi, havluyu sırtına, bacaklarına, bacaklarının arasına çarptı. Leonard kendini tapanın zinciriyle yukarı çekti, aynaya baktı, gözlerinin altındaki kırışıklıkları çekti. O maskelere ne oldu acaba Ruth eşyalarına iyice baktın mı? Hiçbir yerde yoklar. Belki yanına almıştır. Neden yapsın ki böyle bir şey – yani... Tanrı bilir... Ya benim havlumu almışsın Leon evet bak harflere bir de küveti bırak öyle yarın kadın geliyor. Kir izlerini sertçe ovdu. Hiç doğru düzgün yapmıyor gerçi. Boşuna ovma o iz hep orada. O kadın pek iyi değil Ruth gerçekten başka birini bulamaz mıyız kaç kere söyledim çalışma masama dokunmaması gerektiğini. Çok tozlanıyor eğer bir şey varsa... Söyle kağıtların çevresinin tozunu alsın yerlerini değiştirmesin o zaman. Leonard küveti inceledi. Ruth saçıyla oynadı, parmaklarıyla kıvırdı, düzleştirdi. O zaman daha iyiydi – yani o buralardayken bu gibi şeylerin ne kadar önemli olduğunu bilen biri vardı en azından. Günlüğünü okumak gibi mi gerçi tabii o sayılmaz. Okudu mu şey o kadar da heyecanlı ya da suç içeren bir şey yok. Peki o siyah işaretler sence ne anlama geldiklerini biliyor muydu Leon? Ya hakikaten şimdi ne önemi var ki? Ruth küvetin kenarına oturdu, elleriyle suyun boşalmasına yardımcı oldu. Biz evlenmeden kaç kişi oldu Leon kaç? Leonard güldü, havluyla belli belirsiz kendine dokundu. Onlarca tabii ki. Yalancı. Ne gezer, ancak rüyalarımda. Hâlâ gördüğün o terbiyesiz ıslak rüyalarında. Görmüyorum. En azından çarşaf lar yalan söyleyemiyor. O kadar çok görmüyorum o zaman. Bilemem. Leonard giyindi, önceden düzgünce bağlanmış kravatını taktı, çenesi önde, kaşları çatık, saçını fırçaladı. Mastürbasyon yaptığını biliyor muydun? Kimin? Evet yapıyordu bir öğleden sonra söylemişti bana hatta bana da yapmamı önerdi. Sonra? Olacak iş mi? Ne kullanıyordu? Bilmiyorum o

kadarını sormadım. Kızların çoğu okulda filan yapıyor sanıyordum. Benim gittiğim yerde yapmadıkları kesin. Ha orada mı e yani... Leonard omuz silkti, saç fırçasını pencere pervazına fırlattı. Keşke yapmasan şunu. Neyi? Şuraya koy hazır olunca da hayatım gidip Bobo'nun akşam yemeğini verir misin zavallı açlıktan ölüyordur buzdolabının dibinde biraz balık kafası var bir tek sıcak suya tutsan yeter soğuk sevmiyor çünkü iki taneden fazla da verme her yere kusuyor sonra. Bu hayvanı uyutmanın vakti geldi. Hayatım bunu nasıl söylersin zavallı Bobo o da ailenin bir parçası artık o giderse ben de ölürüm. Kokmaya da başlıyor neden hiç doğru düzgün eğitmedin kumunu kullanması için bilmiyorum hakikaten bilmiyorum. Leonard sendeleyerek koridora çıktı. Ruth kapıyı ayağıyla kapadı, banyo malzemelerini, kozmetik ıvır zıvırı teker teker, hepsini farklı bir bölmeye kaldırdı, duraksadı.

Balık kafalarını bulamıyorum aşkım. Ruth etrafındaki, kimi ortalıkta, kimi dolabın karanlık köşelerine tıktırılmış nesnelere şöyle bir dokundu. Kafalar yok Ruth. O zaman bir konserve aç hayatım. Leonard elinde bir tabak balık, bir kitapla kapının eşiğinde durdu. Benim tıraş malzemelerimi oraya tıktırma. Evet evet kaldırmak lazım onları yoksa çok dağınık oluyor. Jilet, tıraş fırçası, sabunu, kremi toplandı, göz önünden kaldırıldı. Böyle biraz daha medeni görünüyor en azından. Leonard'ın peşi sıra mutfığa gitti, ocakla evye arasında gidip geldi. Leonard bir yandan balık tabağını dengede tutmaya çalışırken kitabı açtı. Ruth onun etrafından dola- narak saplı tencereleri taşıdı ya da ocağın başında dikildi. Bobo'yu besle hayatım çok aç zavallım. Mmmmmmm bir dakika istiyorum sadece... Eh bu iş bana kalacak galiba. Tabağı aldı, balığı inceledi, tiftikleyip parçalara ayırdı. Bunun birazını yiyebilir bize çok gelecek gibi. Ne yani basbayağı iyi yemeği mi vereceğiz Ruth yok olmaz yazık günah. Ruth bir parçayı alıp Leonard'ın ayağının dibine bıraktı. Leonard kedinin her bir lokmayı yutup daha fazlası için

yukarıya bakmasını, bacaklarına sürtünmesini izledi. Evet yarın çıkarız güzel bir yere gideriz. Sherries'e gitmeyelim lütfen garsonları korkunç. İdare ederler Ruth ne kötülüklerini gördün her zaman kibarlar servis harika yemek gayet güzel şehrin en iyi istiridyeleri de orada. İnsana hükmediyorlar sürekli o bakışlar filan ayrıca arkamızdan kıs kıs güldüklerine de eminim. Tabii ki gülmüyorlar şapşal kız evet oraya gideceğiz sen de en sevdiğin ordövrü yiyebilirsin sonra da bir gösteriye ya da sinemaya gideriz nasıl istersen. Ruth her dokunuşunda adeta çırpınan balığı eline aldı. Bu kadar yetecek mi aşkım? Epey var yok dersen biraz daha patates yapayım. Yok yok zahmet etme. Leonard kitabı kapattı, koltuğunun altına sıkıştırdı. Koridorda başını kaldırıp duraksadı. Salına salına odaya girdi, kayıt cihazını, makara kutusunu kaldırdı, yere koydu, pencereye gitti, perdeleri üzerine doladı, yüzünü cama dayayıp yukarı baktı. Karşı dairenin açık penceresinde biri oturmuş yangın merdiveninin arkasından ona bakıyordu. Onun arkasında da başka biri gidip geliyordu. Leonard'ın cama yapışık burnu kırıştı. Karşıdaki kişi pencerelerini kapattı, dışarı, aşağıya, karşıya bakmayı sürdürdü. Hayatım neredesin yemek hazır sayılır bir güzellik yapıp sofrayı kurar mısın – Leon sofrayı kurar mısın? Leonard dudaklarını pencerenin üzerinde oynattı, başını aşağı yukarı hareket ettirdi, parmağıyla tiz bir ses çıkarana kadar camı ovdu. Ne yapıyorsun – ne yapıyorsun orada arkada? Ruth perdeleri araladı, geri çekildi, eliyle ağzını kapadı, sonra Leonard perdenin içinde fırıl fırıl dönüp ona bakarken direk gibi dikildi. İlerledi, elleri iki yanına düştü, omuzları hafif indi. Yemek hazır mı dedin? Başını salladı, Leonard'ın arkasındaki pencereye baktı. Yangın merdiveni basamaklarının arasından yağmur damlıyordu. Tek ses buydu. Bir de nefesleri. Ruth'un konuşmadan önce aldığı derin nefes, Leonard'ın kendi nefesini tutması, bazen Ruth başlamadan atlaması ya da nefes ağzının dar aralığından kaçarken söylememeye karar verdiği sözleri beklemesi. Ne oldu

– sorun ne – ne gördün? Hiç – yok bir şey Ruth. Ruth, Leonard’ı iterek geçti; parmak, dudak izleriyle kaplı, aniden bastıran yağmurla desenleri gitgide bozulan pencereden dışarı baktı. İrkildi ve odadan hızla çıktı. Bağırarak. Sözleri yağmurun betonun, demirin üzerindeki patırtısında kayboluyordu. Leonard gülümseyerek yeniden pencerenin yanına yanaştı, biraz kaldırıp oraya yaslandı. İçeri biraz yağmur girdi, yüzüne düştü. Pencereyi indirdi, perdeleri kapattı, katlarını düzeltmek için çekti.

Ruth çatal bıçakları çıkardı. Kötü hava geçecek gibi değil ama belki yarın – yarın. Çatallarla bıçakları Leonard’a uzattı. Bu oda da çok soğuk. O da hep öyle derdi. Yüzün kir pas içinde kalmış Leon. Neresi? Ruth mendille burnunu, yanaklarını sildi. Leonard elleri arkasında bağlı ona doğru eğildi. Tamam şimdi geçmiştir herhalde? Ruth mendili yaladı, Leonard’ın yüzünde gezdirdi. Geri çekildi, derin derin nefes aldı. Hah şimdi daha iyi Tanrı aşkına sofrayı kuruver yoksa her şey bozulacak. Başları öne çıkık halde kapıya doğru ilerlediler. Çabucak koridora çıktılar.

Sessizlik içinde yemek yediler. Yüzleri gölgelere, cam şamdanların içinde korunan iki mumun ışığına karıştı. Plakta keşişlerin söylediği şarkılar duvarlarla, Ruth’un sabit gülümsemesiyle, Leonard’ın lokmalar arası mırıldanmalarıyla korunaklı halde yükselip alçaldı. Müzik ansızın sustu, Leonard pikabın yanına gitti, düğmeleri çevirdi, kaldırdı, vidalarını söktü, kendi kendine söylendi. Ruth balığın yenmeyen parçalarını dikkatle tabağının kenarına ayırıp sessizce, nizamlı bir şekilde yedi. Yüzü ara ara mum ışığına doğru eğiliyordu. Leonard pikabı bir kenara itti, radyoyu son ses açtı. Yemeğe mızraklamaya benzer hamlelerle saldırırken, bir kitabın sayfalarını çevirdi. Bu kadar yüksek sesle dinlemek zorunda mısın hayatım? Haberler – haberleri dinlememiz lazım başka cesetler bulmuşlar mı öğrenmeliyiz. Cesetler mi? Ruth geriye büzülüp çatalını indirdi. Saçının ayrıldığı yerde siyah deri. Ah evet tabii zavallılar ne korkunç şey

en azından ılımlı bir iklimde yaşadığımız için minnettar olmalıyız. Gazete yüz ölü diyordu acaba radyoda ne diyecekler genelde arada fark oluyor. Böyle bir püskürmede rahat iki binin üstüne çıkabilir. Leonard çatalını bir balık parçasına geçirip inceledi. Ne oldu beğenmedin mi? Ruth öne eğildi, mumların arasındaki boşluktan Leonard'ın tabağını, yüzünü süzdü. Bir süre, Leonard balığı yutup da tabağını boşaltana kadar birbirlerine kötü kötü baktılar. Zavallı Bobo'ya bir şey bırakmadın. Kör olası hayvan yeterince yedi Ruth. Ağzını bozmana gerek yok. Ruth tabakları toplayıp odadan çıktı. Leonard piposunu yaktı, bacaklarını uzattı, kitapta bir paragrafı işaretledi. Biliyor musun az daha sofraya üç tabak getiriyordum – ne acayip. Leonard piposunu aşağıda, kendinden uzakta tutarak okumayı, işaretlemeyi sürdürdü. Hayatım duydun mu? Ne – ne dedin? Dedim ki az daha... Şşşşş Haberler başladı.... üç tabak getiriyordum. Üç mü – neden üç – al işte daha fazla çıkacağını biliyordum iki yüz ölüye yaklaştı birkaç yüz de hâlâ kayıp. Ne yaptığımı ancak koridora çıkınca fark ettim. Ne yaptın Ruth? Üç tabak getiriyordum. Öyle mi aşkım? Leonard kanal değiştirip durdu, en sonunda üzerlerine hafif bir müzik dökülmeye başladı, devasa konumlara tırmanan gölgeleri odayı gözetliyordu. Ruth kaşıkla biraz jöle aldı, Leonard'a uzatırken koca parça titredi. Leonard kitabın kenarına notlar aldı. Ruth hızlıca üç ağız dolusu jöle aldı. Kendini kollarıyla sararak sallandı, bir sigaraya kül tablası sahnesinde gösteri yaptırdı, en sonunda kül tablasını ortaya kadar itip etrafa kül saçtı. Leonard homurdandı, sayfa kenarı notlarını bıraktı, dudakları oynadı. Ruth sigara izmaritini kâğıdından ayırdı, tütünü parmaklarının arasından serpti. Tatlını istemiyor musun yani Leon? Evet evet aşkım bir dakika – ha jöle mi meyve yok mu hiç? Yok yiyiver işte. Jöleye pek bayılmadığımı biliyorsun aşkım. Peki madem. Ruth iç geçirdi, Leonard'ın tabağını kaldırdı. Ya tamam ver fark etmez. Fark ediyor işte – önemli değil kadın yarın öğlen yer. Ama istiyorum aşkım.

Leonard piposunu, kitabını kenara koydu, Ruth jöleyi kaşıklarken uzandı. Al bakalım o kadar da kötü değil değil mi nasıl da severmiş ona iyi gelirmiş biraz daha al. Leonard ağzını açtı, gözlerini kaldırıp bekledi. Ruth gülümsedi, jöle dolu kaşığı ona yaklaştırdı. Al işte bak gördün mü yaptığını Leon yani gerçekten. Jölenin ikisinin arasındaki halıda kayıp gidişine baktılar. Ruth çömeldi, jöleyi bir tabağa sıyırdı. Leonard bir sandalyeye çöktü, yanlamasına sallandı. Bez getir hayatım – ayyyyy nasıl battı. Ruth haliya oturdu, gözünü lekeye dikti. Leonard bezi baş parmağıyla işaret parmağı arasına alarak Ruth'a doğru eğildi. Senin pisliğini sileceğimi düşünüyorsan Leon pes yani. Leonard, Ruth başında dikilirken aheste aheste sildi. Şurada da biraz var – yok şurada evet orası tam ver ya ver bana cidden hayatım umutsuz vakasın. Leonard arkada, parmakları birbirine dolanmış halde dikilirken Ruth halıyı özenle sildi. Al şu bezi doğru düzgün yıka yarın kadın geliyor iğrenç yapış yapış bir bez bulsun istemiyorum bir de hayatım odanı topla yatak berbat bir halde öyle görünce hakkımızda ne düşünür bilmiyorum.

Leonard bir şarkı mırıldanarak odadan çıktı, bezi lavaboda suya tuttu, suyun boşalmasını izledi, bezi özel yerine astı. Hazır oradayken biraz kahve yapıver hayatım. Ruth kediye kaldırdı, çenesine bastırdı, kedi yüzünü yalarken onu okşadı. Kumru gibi ses çıkardı, halının üzerinde gerindi, ayakkabılarını fırlattı ve yüzünü kedinin boynuna sürttü. Ne istiyormuş benim Bobo'm benim güzel Bobo'm ne istiyormuş bakayım kendinden çok memnun değil mi haydi bakalım. Kediye başının üstüne kaldırdı, kedi patilerini açıp gerindi, pençelerini çıkardı, çırpınmaya başladı. Evet kendinden çok memnun değil mi benim Bobo'cuğum. Kediye kucağına indirdi, yatar konuma getirdi, gövdesinin, başının, kuyruğunun üzerini sıkı sıkı tutarak sevdi.

Leonard kahve tepsisiyle içeri girdi. Ya küçük fincanları alsana hayatım küçükleri daha çok seviyorum. Ama şimdi bunları

getirdim aşkım bunlarla idare et. Ama küçük fincanda çok daha lezzetli oluyor. Leonard fincanlardan birini uzattı. Ufaklardan istiyorum hayatım. Yüksek sesle mırıl原因an kediyi elleriyle habire yoğunuyordu. Gidip aliver hayatım olmaz mı? Leonard çıktı, dolapları açtı, çarparak kapattı. Bulamıyorum bunlar olmaz mı? Ruth kediyi yere bıraktı, güçbela ayakkabılarını giyip sendeleyerek çıktı.

İkisi de odanın bir köşesini tutmuştu, sigara dumanı aralarında bir perde oluştuyordu. Televizyon programları başlayınca sandalyelerini bitıştirdiler. Ruth kadın sunucuların kıyafetleriyle ilgili yorum yaptı. Leonard kımıldayıp durarak daha rahatsız pozisyonlara girdi, dizlerine sarıldı, birden yüksek sesli bir kahkaha patlattı. Ruth daha hızlı örüyordu, birkaç ilmek kaçırdı. Bak bana ne yaptırdın ben bunda çok komik bir şey görmüyorum. Leonard bir süreliğine bir konumda dondu, televizyonun ve mumların ışığı üzerine düşüyordu. Tanrım şuna bak harika dev dalga koca şehri silip süpürmüş inanılmaz. Leonard yarı karanlıkta çömeldi. Ruth örgüsüne ara verdi, şişlerin ucunu emdi, gözlüğünün üstünden baktı. Fazlasıyla şanslıyız aslında burada olsa olsa sel olur birkaç defa kar yağışı olur oysa insanlar habire bu ülkeden şikâyet ediyorlar bence küçük lütuflar için müteşekkir olmalıyız. Ruth örgü şişlerini tıkırdattı. Yine de o gelgitler tehlikeli bunu bilmesi gerekirdi. Ama hayatım biliyordu. Neyi? Akıntı olduğunu biliyordu yani bu yüzden... Ama emin olamayız. Kesin sayılır yani başka türlü nasıl olabilir ki? Ah bilmiyorum ne bileyim Tanrım şu insanlara bak ne kadar şanslıyız onlara yiyecek giyecek yardımı yapalım. Öbür kanalda ne var hayatım? Doğru düzgün bir şey yok. Eh ben yatıyorum madem çok yorgun hissediyorum kapını açık bırakma Leon sabah öyle bir gürültü yapıyorsun ki kulak tıkaçlarımla bile duyuyorum bir de ışığını söndür geçen sabah bulduğumda hâlâ açıktı. Kirlenti düzeltti, kediyi ve örgüsünü topladı. Koskoca bir şehri tamamen yeniden inşa etmek için dünyanın parası lazım yine de bugünlerde

hayatım. Geceliğini çekti. Leonard, Ruth'un sırtının, boynunun, başının gözden kayboluşunu izledi. Elleri önünde sarkıyordu.

Leonard yavaşça, sessizce öbür odaya geçti, kayıt cihazının karşısına oturdu, düğmesine bastı, sesi kısıtı ve sessiz makaranın dönüşünü izledi. Boğazını temizleyerek mikrofonu ağzına yaklaştırdı.

Ruth yatağa çıktı, yastıkları yerleştirdi, yanına sürtünen kediye okşadı. Defterlerden birini açtı, gözlüklerini düzeltti, uzanıp bir sigara aldı ve okumaya başladı.

Mart

Bugün ama hangi gün? Yine de bir gün, bir zaman. İlkbahar-
da. Hava, sesler, kokular hatırlatıyor. Dün gece zuhur ediyor. Bir
mekânla karşı karşıya. İki kişi. Ben mi onlara karşı – onlar mı bana?
Odadaki nesneler konser salonu koltukları gibi dizilmiş. Yeniden
düzenlenmeleri lazım. Otomatik açılıp kapanan kapının anahtarı
yok. Kedi bunun farkında. R'nin bayıldığı, L'nin görmezden geldiği
kedi. L vücudu kavisli halde köşelere, koridora yanaşıyor. Sıkı bir
tokalaşma için ilk öne atılan o. R daha önceki haline büzülüyor,
oradan izliyor, L'nin geri adım atmasını bekliyor. Sonra çıkıyor,
tutulup yalnızca kendisinin nefes aldığı, içinde güvende hissettiği
bir seviyeye taşıyor. L kenardan ağır ağır ilerliyor, bir dizi forma-
liteyi sıralarken bir nefes çekiyor. Ben itaatkâr biçimde durdum.
Kaygılı gülümsemeler, onların kaygısı birbirlerinin üstüne çıkmak.
Seni mümkün olduğunca rahat ettirmek istiyoruz – üşümediğine
emin misin? – çok sıcak oldu galiba? L öne eğiliyor, boynunu çevi-
rip eklemlerini kütleterek rahatlıyor. Çift kişilik bir yatak var fazla-
dan battaniye istersen söyle olur mu. L yatağın üzerinde zıplarken
R yorganı okşuyor. Şimdi kendini nasıl hissediyorsun?

Hissetmek – hisler? Ne olduğu ne olacağının onlar için anlamı
neydi?

Kurmaya ne zaman başladım az önce mi rüyayla uyanma arası bir boşlukta mu? Çoktan tasarlanmış bir biçime sokulan desenler tüm alternatifleri öngörmeli, belli bir kıvamın ölçüsü olmalı. Aradaki boşluk o zaman işgal edilen yerden daha anlamsız değil. Benim emin oluşum onların kafa karışıklığı.

Hafta sonunu, bir dalgakırana kadarki kısmı onlara ait boş sahil şeridine bakan evlerinde geçirdim. Ötede şişeler, mukavva kutular, portakal kabukları, muz kabukları, hijyenik pedler, çoraplar, doğum kontrol hapları, eldivenler, çizmeler, bebek arabasının arabanın bisikletin yedek parçaları, tenekeler, yataklar, oyuncak bebekler, bazen de yalnızca kılıfı değiştirilmesi gereken bir sandalye. L bura-ya çöp atılmaması için bir kanunun uygulanmasını sağlamak üzere babasının başlattığı belediye meclisiyle yazışma işini sürdürüyor. Kendi tabelaları devriliyor, üstlerine açık saçık şeyler yazılıyor, ön bahçeye atılıyor, heykellere asılıyor, çiçek tarhlarına saplanıyor.

Evin adı Gri Ev. Kırık beyaz, George dönemine ait ama bin dokuz yüz yirmilerin başlarında inşa edilmiş. Bahçe, ahşap basamakların balıkçıllarla martıların işgalindeki kumlara indiği kayalık kenarına doğru yayılıyor, seriliyor.

Vardığımda nehir kenarında bir kadın peşinde kuğularla sopa topluyordu. Kuğular bağırıyordu, en azından ben bağırıklarını düşündüm ama onlara haykıran kadındı, kuğuların onu takip ederek ileri dönmelerine karşı başını iki yana sallıyordu. L basamakların tepesine koşturdu, yumruklarını öne uzatarak bağırdı. Kadın belli ki sağır olduğundan, sadece kanatları açık, boyunları uzamış kuğular yollarında durdular. Kumsal ıssızdı. Basamaklar deniz yosunu ve küçük çakıl taşlarıyla kaplıydı.

Öğle yemeğinden sonra indiğimizde gelgit çekilmedeydi. Ben önden yürüyordum, arada gülerek rüzgârın içine doğru koşuyor, arkama dönüp el sallıyordum. L bazen karşılık veriyor, R hiç vermiyor. Yutulmaktan ziyade denizi yutmak için bekleyen sınır çizgisine

ulaştım. Denizin üzerlerinde iz bıraktığı taş ve tuğlalarıyla uzun ve yüksek, birkaç kilometre uzaktaki tatil kampına hafta sonu için, on beş günlüğüne gelenlere siper oluyor, onları büyülüyor, şaşırtıyor. Öyle diyorlar. Ben henüz kimseyi görmedim. Daha erken. Sezon daha başlamadı ama Paskalya bir gelsin de. İkaz ediyorlar. R başını sallıyor. L dudaklarını ısıyor, ağzı büzülmüş, yalnız kendine bakarken genişliyor.

Dalgakırana çıktım, açık düz ufka karşı durdum. Güneş yarı yolda kalmış, dalgalar kumsalın ilerisinde, başka dalgakıranların kumun ve denizin üstündeki koyu renk bloklar halinde sahili kestiği yerde gayrimuntazam şekilde kırılıyor. İnce serpinti tabakaları yer yer kayaların arasında yumurta gibi oval şekillerde gökyüzünü yansıtan yüzeyler oluşturmuş. Güneş ara ara sığ havuzlara odaklanıyor.

Muhtemelen yeterince yaklaşmışlardır artık diye düşündüğümde döndüm, bıraktığım yerden ilerlememişlerdi. Birbirlerinin karşısında duruyorlardı, R hareketsiz, yüzü öne eğik. L sırtı denize dönük, el kol hareketleri yapıyordu. Parmaklar serbest bırakılınca kendilerine ait bir hayatları oluyor, havada daireler, açılar çiziyorlar. Ansızın R'nin eli ortaya çıktı. O kadar çabuk oldu ki, şimdi bile emin değilim ona vurdu mu vurmadı mı. Gerçi sahneyi değiştirdiğimde eylem neredeyse donmuş gibi öyle ki hadise karelere bölündüğünde sıkıştırılmış bir resim oluşturuyor. R'nin eli L'nin yüzünün bir tarafını kaplıyordu. Bir el hareketi, bir okşamaydı belki. Çünkü sanırım L onun kolunu tuttu, tekrar kendine döndürdü. Onlara seslendim ama rüzgâr sözcükleri büküyor, yeşil lekeli dalgakırandan çıkan karanlık girdaplara fırlatıyordu. Tekrar baktığımda L deniz kenarında yürüyordu. R basamaklarda oturuyordu. Şimdi onu elleri çenesinin altında kavuşturmuş halde görüyorum. Yok galiba bir kolu üstündeki basamaktan destek alıyordu. Ayak-kabılarımı, çoraplarımı çıkardım, dalgakıranın sonuna doğru, L'ye

paralel olana kadar dikkatlice ilerledim, L durdu, gözlerini ışığa siper etmek için kolunu kaldırdı, yoksa el mi salladı? Çoraplarımı havada tuttum, başımın üstünde uçan balıklara karışmalarını izledim. Yuvarlak demir bir yapının içinden kanalizasyon suyu fışkırıyor, dönerek sümüksü kümeler halini alıyor, kayalara çarpan odun parçalarına tutunuyor ya da arada bir sanki yeraltından gelen bir motivasyonla yükselen alüvyonların arasına uzunca öbekler halinde vuruyordu.

Denizin soğukluğu bir tür uyşukluk getirdi ama L yeterince yaklaşıp kadar kaldım. Ürperiyordu sanki, soğukluk düşünce-sinden mi, soğuktan mı yoksa öteki tarafta kayaların arasına akan çerçöp manzarasından mıydı? İlk başta görmediğim o çocukların etraftaki, nesnelerle oynadığı kocaman yerdeki. Ne zaman bir yapı devrilse ya da itilse anında yerine bir başkası yapıliyordu. Sessiz sessiz oynuyorlar, arada bir geri çekilip yapılan şeyi ya da yapılacak bir sonrakini gözden geçiriyorlardı. L ayaklarıma baktı. Kendine ait sessiz bir tür karışıklığın içine hapsolmuş, şüpheli görünüyor. Onun da ayakkabılarını çıkarmasını söyledim. Kaşlarını çatı, havanın soğuk olduğunu, saatin geç olduğunu söyledi, alçalmış güneşi işaret etti ve etrafına bakmadan geri yürüdü. Deniz imkânsızlaştırına kadar adımlarının üzerinden yürüdüm.

Peygamberdevesi gibi birçok gelişigüzel tasarımın üzerinden sarkıyorum, dalaverelerle eğleniyorum. Hissedilmesi gerekeni düşünmeye dair her tür arzuyu sansürleme girişimi. En zoru bu. Refleksler öylesine şartlandırılmış ki bir anıtmezarın parçası haline geliyorlar, duygular çevredeki maddelere baskın gelince yumuşak maddelerden devasa biçimli bir endam yontuluyordu. Düşünce yontulunca, lokma lokma seyredenlere fırlatılıyordu. Bekleyenlere.

Bir şekil bulmaya nasıl başlamalı – yeniden başlamaya başlamalı – ters yüz ederek: bir diğèrinin yanında zevk için yatacak bir hatıra bulmaya? Ulaşması imkânsız görünüyor.

Alışkanlıklar. Onların alışkanlıkları kolaycacık ediniliyor. Sapıkça. Bugün R'nin doğum günü. L ona iki japon balığı verdi, habire onlara yem veriyor, onları seyrediyor, kediye ilk başta sızdıran akvaryumdan uzaklaştırıyor.

Akşam yemeğine birkaç arkadaş davetli. R'nin evlenmeden önce tanıdığı çiftler. Misafirler gelmeden önce L histerik sayılabilecek bir seviyeye ulaştı. Hiçbir şey yolunda gitmiyordu, her şeyin değişmesi, ters çevrilmesi, yeniden düzenlenmesi gerekiyordu. Mobilyalar. Yemek. Plaklar, kitaplar, dergiler. Aydınlatma. Tablolar. Japon balığı akvaryumunun yeri. R birkaç kez elbise değiştirdi. Birini ben ödünç aldım. Bütün takılarını denedi, saçına ağıladı, en sonunda onu yatıştırabildim.

Misafirler gelmeden önce karanlığa gömülmüş odada, köşelerden yansıyan ışığın hükmü altında oturduk. Kendilerini belki birbirlerine ya da uzaya doğru savuran döner sahnelerdeki yorumlamalarına kayıtsız gölge oyuncular ortaya çıktı. Bekledim, sağlamlaştırdıkları temellerden üzerinde çalıştıkları küçük seçilmiş renk bölgelerini bölmek için ettikleri sözlerine kulak kesildim.

Sonra onlar geldi. İkişer ikişer. Birbirlerinin görünümünü madde madde soruşturmayla suçlu çıkarıyorlardı. L ancak son davetli gelmeyince akşamın eğlencesine teslim oldu. R ile birlikte cüretkâr, ulaşılamaz bir uyum gösterdi. Herkes derhal kendinden beklenen şey olmakla, beklenen şeyi yapmakla meşgul oldu. Sanki tempoyu belirlemek için onlara iki deste kart seçeneği sunulmuş da görünmez bir üçüncü onları yanlış yönlendirmiş gibi.

L masanın başında ellerini ovuşturdu, diğerleriyle birlikte tezgâhlayacağı eşek şakasını düşünen bir oğlan çocuğu gibi kıkırdadı. Cümleler arasında tısladı, diğerlerinin işareti görmesini bekledi, umdu. Genelde R'nin bir "eski yavuklusu" hesaplanmış bir konuşmayla kaldığı yerden devraldı. Fransızca. İtalyanca. Purolar şımarttı, likör kadehleri –kadehlerin sapları– çarpıştı. Dumanla yoğunlaşan, uyku getiren kısık sesli müzik ve mum ışığında atmosfer ısındıkça, tartışmalarda daha yüce gönüllü olunuyordu.

Konuştugumu, güldüğümü işittim. Masada dimdik. Odaya girip çıkıyordum. Bir de dans ediyordum. Kafayı bulmak istiyordum ama diğerlerinden daha fazla değil. R endişeli görünüyordu, sanki bir şey unutulmuş gibi, yeni oyuncak bebekleri olan bir çocuk gibi ortalığı velveleye veriyor, hepimizin doğru yere oturmasını sağlıyordu. L kendini ana, kişiye, konuya adanmıştı. R bir tek L ara verince gülümsüyor, kolyesine, bilekliklerine, yüzüklerine dokunuyor. Kadınlara göz atıyor, değer biçiyor. Olur da L herhangi bir yönde fazla uzun süre gezinirse bir sigara istiyor, onun dışındaki herkesin ikramını reddediyor. L konuşmayı sürdürürken, sözlerini havada, masada şekiller çizerek vurguluyor; çakmağı kullandıktan sonra uzun süre yakmaya devam ediyor. R takma tırnaklarını sergilemeye sığıyor ve yiyeceklerden aldığı lokmalar arasında evlenmeden önceki hatıralar hakkında konuşuyor, repertuarı hiç tükenmiyor, kendini dinlesin diye seçtiği kişiden bir sırdaş yaratıyordu. Ben onun yanına oturtulmuşum.

Bu öğleden sonra yarım bir fosil keşfedildi, oyma, bir kayadan yontulmuş, yanağıma soğuk soğuk değiyor. Ellerim. Onunkine değiyor.

L ile nehir kıyısından bir tepeye uzun bir yürüyüş, soluğumuzun kesildiği yerde sırtüstü uzandık. Nemin ellerinde, alnında, onlarca sıradan çakıl taşları sürtüldükten sonra ortaya çıkan küçük taşlara benzeyen gözlerinin mavi yoğunluğunda biriktiğini fark ettim. Bir şeyler konuştuk, tam olarak ne konuştuk hatırlamıyorum, bir tek L'nin çok iyi olduğunu düşündüğü Fransızca bir kitap hariç. Dediklerine coşkuyla katıldım. Geri döndüğümüzde bir kitaba atıldı, neredeyse zafer kazanmış bir edayla, bunun bahsettiği kitap olmadığını ilan etti.

Cuma

Ellerim birer işkence aleti. R'ninkiler kelebek, heyecanlanınca telaşlanıyor. L'ninkiler japon balığını besliyor. Bir odaya girip çıktığında parmakları uzun çimlerin içindeki cırcır böcekleri gibi kütürdüyor.

Araba aynasında L'nin yüzü. Panik. Hız göstergesi yukarı fırlıyor, aşağı, tekrar yukarı, daha da yukarı, iştah açıcı bir kurban bulur bulmaz dokunuyor, etrafında geziniyor, sonra hızlıca yuvaya çekiyor.

Pazar

Bütün öğleden sonra gazete değiş tokuş ederek kapalı kaldık. Şuna denk geldim:

“Kamp şefi yardımcısıydım, yalnızca evraklarımla büromda oturuyorum. Kulağa inanılmaz gelebilir ama kampın içine hiç adım atmadım.”

“Orada tutsak 60 bin insanla ilgili bir şeyler öğrenmek için hiç girişimde bulunmadınız mı? Başlarını sokacak bir yerleri var mıydı? Ne yiyip içiyorlardı? Su ikmali var mıydı?”

“Hiç şikâyet duymadım.”

“Kim şikâyet edebilirdi ki?”

“İçeri kimse alınmıyordu. Cezası ölümdü!”

“Haritaya bakın, şu gri binaya, şu avluya bakın. Bunları biliyor muydunuz?”

“Hayır. Hayır.”

“O avluda üç darağacı olduğunu bilmiyor muydunuz?”

“Üç ne?”

“DARAĞACI. Adamları sallandırdıkları darağaçları.”

“Penceremden görmüyordum.”

“Ortada çok, çok yanlış bir şey olduğu hiç aklınıza gelmedi mi?”

“Soru sormadım. Dikkatliydim.”

“İnsanlar ölümüne dövüldüğü zaman ne yaptınız?”

“Haberim olmadı.”

“Şu tavşan kovalama dedikleri şeyi hiç duymadınız mı?”

“Hayır.”

“İnsanların tel örgülere götürülüp vurulduğunu hiç duymadınız mı?”

“Böyle bir şey hatırlamıyorum.”

“Komutan hiç sizden hoşnutsuz oluyor muydu?”

“Şey, kâğıt sıkıntısı vardı, benim ucuz zarfları kendime göre bir katlama şeklim vardı. Bana çok öfkelenmişti.”

“Bu kampların ne için olduğunu sanıyordunuz?”

“Ülkemizin düşmanlarının yeniden eğitildiği yerler.”

“Gelen esirlerin isimlerinin olduğu listeleri gördünüz mü?”

“Öyle listeler vardı.”

“Bazı isimlerin üzerine siyah çarpı atıldığını biliyor muydunuz?”

“Öyle bir şey hatırlıyor gibiyim.”

“Siyah çarpının ne anlama geldiğini biliyor muydunuz?”

“Hayır. Hayır.”

“İstenmeyi İade Et anlamına geliyordu. Ayakta durulan hücreleri biliyor muydunuz? Çakıl yatağını? Tayınların bir kişiyi en fazla üç ay hayatta tutacak şekilde hesaplandığını biliyor muydunuz?”

“Hayır. Hayır. Hayır.”

“Gaz odaları olduğunu biliyor muydunuz?”

“Evet. Ama onlarla ilgili konuşma fırsatım olmadı.”

“Komutanınızla hiç konuşmadınız mı?”

“Tuhaf, ulaşılmaz bir adamdı. Ona soru sormaktan kaçınıyordum.”

“Özel Muamelenin ne demek olduğunu biliyor muydunuz?”

“Özel Muamele Cinayetti! Buna içtenlikle üzülüyordum.”

“On altı yaş altı tüm çocukların anneleriyle birlikte gazlanması söyleyen bir yönetmelik olduğunu biliyor muydunuz?”

“Ben hiç çocuk görmedim, hastaydım, o zaman perişan haldeydim, acıydım, eğer ihbar etseydim kendi idam hükmümü imzalamış olurdu. Yalnızca dışarıdan görüyordum. Benim sorunum değildi. Siyasi Kısımın göreviydi.”

Pazartesi

Tanıdık bir bulantı hayatlarında bir şey, herhangi bir şey olma arzusunu tetikliyor. Her şey. Ama bir sonraki hamleyi kim yapacak?

L birkaç günlüğüne yokken japon balıklarından biri öldü. R onu komşunun çöp kutusuna attı. L geri döndü, kapının eşiğinde durdu, mekânı dinler gibi, arazinin tam olarak bıraktığı gibi olduğundan emin olmak ister gibi etrafına bakındı. Balığın yokluğunu

öteki de eriyip bitene kadar fark etmedi. L bir gün boyunca konuşmadı. Büsbütün ulaşılmaz oldu.

Cuma

Duvarlardaki desenlerin üzerinde elimi gezdiriyorum; dallar rüzgârda sallanıyor, gölgeleri yatağın yanında inip kalkıyor. Bitişik odada mırıltılar. Banyoya giderken ne dediklerini duyabiliyorum. Bu gece kendi yansımamdan irkildim bir taş duvarın ortasına oyulmuş, tekrar bakınca bulması zor bir yüz.

Günün eylemlerinin, tepkilerinin üstünden geçtiğim sayısız saat, sonunda karanlığın içine düşen bir bölüme bir çadıra götürüyor; onların hareketlerinin tahrik ettiği sessizlik. Onların sessizliği. Düşünceler takla atıyor, ta ki başım dönüp uyuyakalana kadar.

Bir aşkı bir şeyin ikamesi sayma düşüncesi, kendimde bundan şüphelenmemden çok önce beni içine almıştı; kabiliyet evet, iyi bir taklitçi olmak, duygular kendini ifadenin açık noktaları, eğer diğerleri de oyunu sürdürmeye gönüllü olursa nispeten basitleşiyor. Sevinçli günler, ama kesiti alınmış duygu anları. Her şeyi nasıl açıklarım, ortaya çıkarırım, bir tür berraklığa ulaşıyorum? Konuşulmayan koca koca düşünce alanlarının yerini alırım. Onların seslerinin. Dilekleri gerçekleştirmek – intikam?

Salı

Tüm kapılar açıkken kayıtsızlık. Onların odasına yürü. R'nin yatağına yat. L'nin yatağına yat. Aynanın karşısına geç. R'nin en

yeni ruju, elbisesi, şapkaları her yerde. Gardırobunun bir tarafı oyuncaklarla dolu. Bir gözü eksik dev bir oyuncak ayı. Günlük tutmaması ne yazık. Mektuplar anında yok ediliyor – izlerini saklayan bir hayvan gibi. Böylesine burjuva bir sığınağı tehlikeye atmak için bir dürtü tarafından kovalanıyor. Daha önce çok sık hor görülmüş ama hemen anlaşılmış, neredeyse boyun eğilmiş; muğlak bir lüks, onlar için doğuştan bir içgüdü.

Burada rüyalarım bölünebilir. Pencere yangın merdivenine bakıyor, açıkken asansörün gıcırdamaları, çarpması. L'nin adımları. R'yi kavramak daha zor. Kapı bir sandalyeyle aralık tutuluyor odalarının zeminindeki parkeyi görüyorum. L'ye miras kalmış sanat, arkeoloji kitapları, ansiklopedileri. Çocukken oyun oynayacak arkadaşı olmamış, üvey annesi izin vermezmiş, bu yüzden kitaplar onun tek arkadaşları olmuş. Krallar gibi yalnız oynamış, hayal kurmuş. İlişkileri uzun süre pek anlamamış kendi yarattığı dünyada ilişkilere yer yokmuş. Şimdi bile, ansızın yetişkinlerle dolu bir odaya sokulmuş, gözlerini ovuşturan, etrafa bakınan, hâlâ rüya mı görüyor yoksa uyanık mı bilemeyen küçük bir oğlan çocuğunun sevimliliğine sahip. Aslında yakınarda kırk yaşına bastı, saçları seyreلمeye başladı ama açık rengini koruyor; yakasından yukarıda, bileklerinin üstünde sarı tüyler. R saçlarını özenle kıvrıp bronzlaşmamış boynunun ensesini açıkta bırakarak kumral saç boyası kullanıyor, kendi beğenisi için. Diz çöküyor, ışığın tam oraya düşmesi gerektiğini hissediyor ve L'nin dokunuşunu bekliyor. İkisi arasında L daha çok flört ediyor gerçi üzerinde çalışılmamış bir yaklaşım. R tüm bu süre boyunca bilinçli, bir elin, bir gözün farkında, acele sonuçlara varıyor. Hemencecik kızarıyor – elimi ne kadar uzun süre tuttuğunu fark ettin mi – ya da o çocuklarını öperken neden sürekli bana doğru bakıyor? L burnunu ovuyor, dikkati gözlerinin içindeki meraklı ifadeye, kollarını, bacaklarını esnetmesine çekiyor – kendi mekânı dışındaki yerlerde kolayca av haline gelen bir Güliver.

Bir süre önce kendi tepkilerime, yanıtlarıma karşı daha savunmasızdım, yalnızca başkalarının ne diyebileceğini, seslerinin alçalıp yükselmesini, baştan savma hareketlerini hesaba katıyordum. Ama bir dizi maskeli taklit dersinden sonra sırf hareketlerle ne kadar çok şeyin yorumlanabileceğini fark ettim. İmalarla bir şeyi kamufle etmenin ne kadar kolay olduğunu gördüm. Hayvanların alışıldık, ama asla o kadar öngörülebilir olmayan gerginliği.

Neredeyse bir gölge oldum. Duvardan yukarı, tavan boyunca uzanan, kademe kademe küçülüp başka daha geniş gölgelere karışan cinsten. Odamda. Onlarınkinde. Arada bir beni radyoda bir konser dinlemeye davet ediyorlar. Pirinç sayvanlı yatağın üzerinde mumya gibi, birbirimizden ne hikmetse santimlerce uzakta, başlarımız birbirimizden uzağa çevrilmiş, gözler kapalı halde, kaygan yorgana dokunarak öylece uzanıyoruz. Onların sıcaklığı. R'nin bilekliklerinin sesi. Genelde haftada en az iki konser. Hatırlıyorum da manastırda aşk İsa'nın peştamalının ardındakileri hayal etmekten ibaretti. Bu da ondan aşağı kalır bir durum değil. Ama mümkünse hayal gücünün sınırlarına kadar ilerleme arzusunu duyduğum bir durum. Başka bir seviye, ilave bir boyut kazanmak, tercihen ikisini de yanımda götürerek. Gerçi duygular ne kadar uzağa uzanabilir ki? Gelgelelim şu an için olmaktan, onların yaşadığı gibi yaşamaktan başka bir şey istemiyorum.

Eğer ilk ben kalktıysam çayı götürüyorum. R'nin ansızın içeri uçan yaratıklardan ödü kopuyor, düşeceklerinden, karanlıkta yüzünün üzerinde sürüneceklerinden emin, o yüzden pencereyi kapalı tutuyor. Geçen gün perdeleri çektiğinde sağ kolunun altında bir ben, sol kolunun altında geçenki çıbandan kalma bir iz fark ettim. Işık içeri düşünce ürperdi.

L, daha sonra el kol hareketleriyle zenginleştirerek anlattığı heyecanlı bir rüyada tahrik olma ıstırabını ağır çekimde yaşamaktan keyif alıyor. Dehşet arttıkça o hızlanıyor, biz birbirimizin yorumlarına uymaya çalışırken onaylayarak homurdanıyor.

Perşembe

Pamuklu yünden yüzlerinin, fermuar ağızlarının genişlediğini, büzüştüğünü, kasıldığını görmek. Tuzluklarını pencereden dışarı atmak, ses geçirmez duvarlarını matkapla delmek.

Bu akşam kavga ettiler ve L bir hışımla dışarı çıktı. R'nin sesi yalnızca asansörün gürültüsüyle bastırılan bir siren gibi. L bütün kapıları açık bırakmıştı. Fikrini mi değiştirmişti? İkimiz de duraksadık, başlarımızı kaldırıp bekledik. R kendi sesini bir yastıkla boğdu. Ellerini okşadım. Daha sonra L geri dönene kadar çay ve kek eşliğinde kıkırdadık. L'nin nefesi viski ve Fransız sigarası kokuyordu.

İşlenen, değiştirilen, bırakılan, tekrar benimsenen ama her zaman bir çift çocuk eldiveni gibi birbirine bağlı duygular.

Bir başka hafta sonu. Güneşli bir sabah L'yi orkideleriyle ilgilenirken bırakarak at binmeye gittik. Dönüp ona el salladık ama kameriyenin içinde eğilmiş, kafası meşgul haldeydi. Güldük, atların cıdağısına eğildik. R'nin saç atlarının yelesine karıştı. Eve doğru

daha çok ben öndeydim. L ortaya çıkıp bahçeden geçtiğinde R hızlı ah daha hızlı diye bağıırıyordu. Yarış yapmaya gidiyoruz gel izle. Diye bağırdı. Biz platformdan kumlara sıçrarken bize el salladı. R'nin arkamda güldüğünü, çığlık attığını duydum. L'nin basamaklarda dikildiğinin farkındaydı. Bir çocuk dalgakıranda uçurtma uçuruyordu, uçurtma rüzgârı yakalayıp yükseldi, sonra alçalıp bize doğru yöneldi. Atlar ürkü, denize doğru atıldı. Etrafıma bakınca R'nin düştüğünü gördüm. Yuvarlandı, ayağa kalkmaya yeltendi, sonra L yaklaşırken devrildi.

Bütün gün ve ertesi gün, karartılmış bir odada, bir migren hıyyla diğeri arasında bağırdı, ya L'nin ya benim kollarıma yapıştı. Yatağının iki yanına tüneyip onunla birlikte yemek yedik ve fısıldayarak konuştuk. Suyun altındaymış gibi, başı havada, elleri battaniye, çarşaf kabartılarının üstünde çırpınarak hareket ediyordu. L'nin başı birden irkildi – tuhaf sesler çıkaran bir kuş gagası. Ondan tarafa atılan lokmaları hemen yutmuyor da depoluyor, bir yandan ona ait olduğunu hissettiği bir şey arıyor. Ellerin hafif sallanması, gözündeki soluk sarı benek. R hastayken, aylarca toprağın yapıştığı bahçe çizmelerini çıkarmadı – üzerlerinde sanki biri onları parça parça çiğnemiş gibi beyaz izler vardı.

R iki gün boyunca şiş bir yüz, parlayan gözlerle üst kattaki odada kaldı. Onu yastıklarla, dergilerle, meyve ve tatlılarla kuşattık, televizyonu odaya taşıdık, iki yanına uzanarak birlikte izledik.

Keskin hasta odası kokusu. Bakımı üstlenenlerin alacakaranlık-taki hareketleri. Askıda kalmaları. Sonra R kalkmaya karar verdi ve battaniyelerin arkasına yarı yarıya saklanarak bahçede oturdu. L onu bir hamsterla tanıştırdı, yemek zamanları onu dışarı, masanın üzerine saldı. Dün gece R balaylarını yad etmeye kararlı görünüyordu, muhtemelen evlilik yıldönümleri olduğu için. Yurtdışında müzeleri, kiliseleri dolaşarak geçirilmiş zamanla ilgili bir monolog, bir de L'nin o sıralar hâlâ mektuplaştığı, şiirler gönderdiği bir kızla

ilgili bir şey. L sessizce, hamsterın tabaklarımızla kafes arasındaki manevralarını izledi. Hamster küçük sarı bedenini iki yana doğru şişirene dek dev tost parçalarını yanak-keselerinde depoladı. Çabuk çabuk kafese geri koştu, sonraki öğünler için yemeğini yuvasına kustu. R salına salına dolaşırken bir iki kere L'ye baktım, kafesin kapısını kapatırken gözleri camla kaplı gibi görünüyordu, ya da belki ışıktandı, hamsterın arka bacakları üzerinde parmaklıkları tırmalamasını izledik.

Bugün L'nin günlüğüne denk geldim. Baş ağrısı, randevular, kütüphane, akşam ve öğle yemeği planlarıyla dolu günler. Bir çeşit şifreye benzeyen küçük siyah işaretler dışında pek bir şey yok. Masanın üzerine kahve döktüm, birazı sayfalardan birine sıçradı. Dikkatlice sildim ama yine de hafif bir iz kaldı. Anında bir korku çöktü üstüme, çılgınca yumruk gibi çarpanlar, elma, çiçek ya da annesinin kutuda sakladığı ama birkaçı eksilse farkına varmayacağı kadar çok gümüş bozukluklardan çalan bir çocuğun boğucu korkularına karıştı. Arada bir kontrol ettiğinin pek farkında değildim, Noel pudinginin içine konanların hepsinin hesabını verdim. Sayfayı yırtıp atsam daha iyi mi olurdu, L fark etmeyebilirdi. Gerçi siyah çarpılardan ikisinin olduğu sayfaydı. Günlüğü çekmeceye geri koydum, tekrar çıkardım, sayfalara göz gezdirdim, sayfada kesinlikle iz kalmıştı. Kâğıt incelene, daha da incelene, ellerim ısınana kadar, asansörün sesini duyana kadar sildim. Günlüğü yeniden çekmeceye sokuşturdum, bir daha da bakmaya cesaret edemedim.

R'nin dolabında bir kıza ait fotoğraflar buldum, bu fotoğraflardaki bir şey bana R'yi anımsatıyor ama onun fotoğrafları değil, yüz çizgileri tamamen farklı. Ama bir daha bakmam gerekecek. Tam olarak ne bilmiyorum, kızın duruşu mu, omuzlarının hafif

kamburunun çıkması mı, başının eğilmesi mi? R'nin kız kardeşi yok. Belki bir akrabasıdır. Beni bu kadar büyülemeleri tuhaf. Hiç aile fotoğrafı var mı diye sormalıyım.

Nisan

Bir saplantı ne kadar ileri gidebilir – hayalleri renklendirebilir mi?

Şömine ateşinde akşamlar, sis alçakta asılı, toprak parçaları Çin adalarına benziyor. Belli bir ışıkla ya da havayla tetiklenen keşfedilmiş bölgeler. Ziyaret edilmiş, daha görülecek ölkeler. Bu anı hatırlamalıyım diye yemin ettiğim, asla o sonradan akla gelenler kadar gerçek olmayan zamanlar – bir kapı beklenmedik biçimde yabancı bir sahneye açılır, ta ki belli simgeler azar azar eksilene dek. Neredeyse o an yaşanmış nostalji, o andaki bir şeyin bir daha asla tamamen aynı olmayacağı bilgisi. Donmuş görüntü. Ne aşğı ne yukarı giden bir asansörde dikilmek gibi.

Cumartesi

L önerim üzerine boş yüzme havuzuna iki yanından basamaklar inen bir platform yaptı. İkimiz de küçük senaryolar yazıyoruz, R gönölsüzce katılıyor. Uydura uydura ilerliyoruz. Benim en sevdiğim maskeli olanda yalnızca üçümüz varız, ikisi birini reddediyor ya da biri ikisini reddediyor veyahut üçü birbirini reddediyor ya da aynı ölçüde kabul ediyor. L heykellerden bazılarını indirdi, platformun karşısına sıralar halinde dizdi. Taklit yaptık, şarkılar söyledik, birkaçı başsız tunç ve metal heykel parçalarının üstüne

çiçekler, eski kıyafetler fırlata fırlata heykellerin arasında dans ettik. Kaçıp oraya gidebildiğimiz her seferinde L keyifleniyor gibi. Bazen yalnızca ikimiz oluyoruz, maskeleri değiştiriyoruz, heykellerin arkasına saklanıyoruz, onlarla sevişiyormuş gibi yapıyoruz, bir de L'nin gür kahkahası, karanlık bizi geri, eve döndürene kadar daha da gürleşiyor.

Üçümüz bir taklit oyunu oynadığımızda Paskalya pazartesisiydi ya da pazarı, batık tiyatromuzun iç kısmı boyunca ilerleyen bize ait olmayan gölgeleri fark edince tedirgin hissetmişim. Yukarı baktım ve kenarda, elleriyle ağızlarını kapamış iki yüz gördüm. R ve L seyircilerimizin varlığından bihaber, hareketlerine devam ettiler, birbirlerinin etrafında dolandılar, sonra üstümüze topak topak toprak yağdı. L üzerini silkeleyip koşarak basamaklardan çıktı, tepeye vardı. Bir yaratık, bir kedi, bir tür hayvan çukur kazıyordu herhalde. Diye fikir yürüttü. Çiçek tarhlarının yanında ayak izleri vardı, üzerlerini örttüm.

Hafta ortası

Kapılar rüzgârda sallanıyor. Merdiven. Kameriyeye dayalı yarım merdiven. Duvarda örümcek. Ayaklarını kıvırmış. Yıldızların yıldız ve pencerelerin camdan olduğu bir yer. Ne de olsa.

Sisin yükseldiği, çöktüğü, tekrar yükseldiği pencereleri yaladığı yerde, geniş bir araziye bakan yüksek katta bir otel odası. Ters asılmış, yamuk askılarla dolu bir dolap. Otelin dolu olduğunu söylediler, ne var ki bizim dışımızda kimsenin olmadığı ortaya çıktı. Çarşaf lar beyaz ama sararmış. Garson koridorlarda durmadan ayak

sürüyordu. Bir kere banyodayken küvetten çıktığımda birinin içeri baktığını sezinledim. L'dir herhalde diye düşündüm ama aynada yaşlı garsonun, dili kuru dudaklarının üstünde, pembe gözleri benimkilere kilitli halde çökük yüzünü gördüm. Daha sonra gitmeye gönülsüz, yataklarımızın arasında gezindi, L bir anda tekrar hepsi bu teşekkürler deyiverene kadar. Döşek yığınlarının yanında dizlerim, kemiklerim. Yabancı sesleri, sessizliği dinledim. R'nin soluk alıp verişini. L'nin zorlukla burnundan solumasını, huzursuz dönüp durmasını. Ta ki ışık içeri süzülene kadar, sonra kuşların cıvıltıları başladı, ancak o zaman düzenli aralıklarla nefesimi tutmayı bırakıp benim yatağımı onlarınkinden ayıran boşluktan çok da uzaklaşmadan uyurgezerlik fikriyle oyalandım. Ama kâbustu herhalde? Çığlık attım, koştum, kendimi L'nin yatağına attım, ama hemen gece lambasının ışığında karaltı halinde görünen yüzüyle karşılaştım, sanki içeri bir güve girmiş gibi elini çıkardı, beni nazikçe yakaladı, pencereyi açtı ve R bir şey yok, uyu tekrar, bir şey olmayacak, sabah bize hepsini anlat dedi.

Boş yemek odasında sessizlik içinde yedik. Eski kralların krallıklarının mobilyaları gibi ağır, şatafatlı, krallıkları işgal edildiği için düşman mobilyalar. Garson kapı ağzında dikilip yemek yememizi izliyordu bu arada. Sonra onu önünde iki dev köpekle arsadan geçerken gördüm. Öğle yemeğinde bize titreyen ellerle, kan çanağı gözlerle servis yaptı. R hiçbir şeyin düzgün olmadığına karar verdi ve biz kahvemizi, brendilerimizi yudumlarken garson öksürerek hızlı hızlı içeri girip çıktı ya da kapı ağzında iki büküm dikildi. L akıllı davranarak biraz daha içki sipariş etti ve komik hikâyeler anlatmaya kalkıştı. Bu bana babamla hafta sonu buluşmalarımızı anımsattı, teyit edilmiş duraksamaların olması gereken yerde uzun bir hikâye anlatmaya başlar, kendi kendine güler, beni de ona katılayım diye dürterdi. Şimdi gözümün önüne geliyor, çok uzun boylu değil, belli belirsiz bir göbeği var, yanmış bir kibriti başka yanmış

kibritlerle dolu kutuya sokuşturuyor. Saatine bakıyor, hareket vak-
tinden saatler önce istasyona koşturuyor. Onun kızı değil, belki
metresi olduğuma dair gizli teoriyi geliştirdiğim yerde açık büfe
masasına doğru eğiliyor, soğuk çayını karıştırıyor ve annem konu-
sunda duygusallaşıyor. Daha sonra o suçlayıcı ama affetmeye hazır
ve istekli sevgili bakışıyla bariyerin arkasında bekleyen annem beni
karşıladı. Geçirilen günü ayrıntılarıyla anlatmak zorunda olduğum
halde tek hatırladığım şakalar oluyordu. Ama gece anneminkine
bitişik odamda babamın kahkahasını duydum, piposunu yaktığını,
tütünü tüvit pantolonundan silkelediğini gördüm.

Otelden ayrıldığımızda garsonun masadaki kırıntıları temizle-
meye ara verip pencereye geldiğini gördüm. Biz arabanın kapılarını
çarpıp kavakların dizili olduğu giriş yolundan hızla uzaklaşırken
bir yerlerde köpekler havlıyordu. Otel sisin içinde kayboldu. Yanlış
yola saptık, tabelaları arayarak saatler harcadık, haritayı incelemek
için durduk. Sis etrafımızda, üzerimizde kalınlaşıyordu bu esnada.
L'nin sesi yükseldi, R sessizleşti. Nihayetinde otele geri döndük, bir
gece daha kaldık. Daha önceki masamız kurulmuştu bile. Ayrı oda-
lar istedik ama otelin sahibi personel eksikleri olduğunu açıkladı,
bir de daha önce paylaştığımız oda zaten hazırlanmıştı... Akşam
yemeğinden sonra R dergileri karıştırırken L ile ben satranç oynadı-
k. Sis koridorlarda, hollerde, her şeyin üzerini sarmıştı, her yerde
saatler tıkırdıyordu. Garson omuzlarında, sırtında kepekler, ağzının
etrafı polenden gibi sapsarı, ortalıkta dolanıp duruyordu. Sıcak
çikolata getirirken sırtı büküktü. Odamızdan çıktığında uzaklaş-
tığını duymazdım, ara ara anahtar sesi, hafif bir hırıltı duyar gibi
olurdum. M Teyze'nin salon kapısının dışında yakalandığı, anahtar
deliğine eğilmek zorunda olmadığı zamanlardaki gibi. Beş yaşın-
dayken en büyük hevesim ondan daha uzun boylu, kapıları kendi
başıma açabilecek kadar uzun boylu olmaktı. Parmak sallayışı
hâlâ gözümün önünde, dişleri ağız dolusu çaya batırılmış tereyağlı

ekmekle takırdıyor. Bazen, eğer babam evde dinleniyorsa ya da yine turneye çıkmak üzereyse vişne brendisi ya da mürver şarabı içmeye cüret ederdi. Yuvarlak masanın kırık ucuna oturur, ayakları havada sandalyesinin kenarına tünür, kül gibi ince tüylerin çıktığı ağız kenarındaki kırıntıları silerdi. Bizim soframızda asla fazla yemezdi ama daha sonra erzak dolabından teneke kutuyu çıkardığını görürdüm, bisküviler, kekler, şekerlerle dolu kese kâğıtlarını yüklenip yatağına götürür, atıştırırdı. Annem fareler yüzünden buna çok ciddi karşı çıkardı; yatakta, yerde fare pisliklerine karışan kırıntılar ancak evdeki tek keskin bıçak –sapı kırık, bitişik evdeki kızı öldürme tehdidi savurduğum bıçak– aranırken bulunurdu.

Kapımızı ardına kadar açtım. Garson kuyruğu bükük bacaklarının arasında cırparak koridorun ucundan kayboldu.

Ertesi gün hava açıldı ve arazi, biz kenarından ışığa batmış, ışıkla, ormanlardan gelen tuhaf büyüleyici beyaz ışıkla dans eden yollara dönerken, erimiş kurşun gibi yayılıyordu. Güneş bir mantar gibi, sık yapraklardan sekerek yaprakları metalik yüzeylere hapsediyordu. L radyonun sesini açarken şaşkın bir geyik daha koyu girintilere sıçrayarak uzaklaştı ve R bakın ah baksanıza ahhhhhhh şuna bakın gördünüz mü –gördünüz mü şunu– ah ne kadar hoş bakın deyip gülüyordu. L köşelerden dönerken direksiyonun üzerine eğiliyor, frene basıyordu. Aynada yüzü solgundu ama gözleri çakmak çakmak, önündeki yola odaklıydı, önümüze geçen herkese küfür ediyor, geriye yaslanıyor, onları sollamak istediğinde tekrar öne çıkıyordu. Yemek için nerede dursak diye tartıştılar. Kasabadan kasabaya, ta ki ağzına kadar dolu bir kafe bar dışında her yerin kapalı olduğu küçük bir sahil kasabasına varana kadar. Bar taburelerine oturduk ve gözlerimizi aynadan kaçırdık.

Kelimelerle, isimlerle, tarihlerle yüzleştim. Kalbin gizliden gizliye bildiği ama etrafa savurarak tamamlanmasını zorlaştırdığı bir yapboz – hangi parça tam olarak nereye oturuyor? Neredeyse ekilme arzusu varken çatışmaya neden oluyor. Peki yaptıysam – ee? Saçmalık mı?

Bir kitap. İlk sayfasında L'nin kendine özgü eğik yazısıyla yazılmış: O haziran gününün anısına benden sana sevgiyle. Sayfayı çevirdim, birkaç sayfa daha, kitabı bıraktım, tekrar açtım, yazıya uzun uzun baktım. Hangi haziran, hangi gün, neden? Muhtemelen ikisini de tanımadığım zamanlar – sıcak bir yazın başlangıcı belki, ilk tanıştıklarında, seviştiklerinde? Kitabın kapağı hâlâ sağlam. Birkaç sayfanın ucu kıvrılmış ama yeniliğini koruyor – sakız kokusunu – ya da güneşte kuruyan çamaşır kokusunu.

Dün gece beni arkadaşlarının verdiği partiye götürdüler. Partinin ortasında, oda kalabalıkken, R'ye bakındım. Evi dolaştım, ikinci kata indim, tam bir odaya girmek üzereydim ki R'nin güven veren, ısrarcı, ikna edici sesini duydum. Koridorda kitaplar vardı, bir tanesini elime alıp kulak kabarttım. Adamın sesi alaktı ama ha evet, hayır ya da neden öyle demek dışında çok az konuştu. R konuşmaya devam ederken fotoğrafların gizeminin çözüldüğünü fark ettim – yüzünü estetik ameliyatla değiştirmeden önceki halinin fotoğraflarıydı onlar. Elimde açık kitapla meldim, ara sıra kapı aralığından kanepeye yaslanmış R'ye, bir koltuğun üstünden eğilmiş adama baktım. R'nin yüzünü göremiyordum, o neden yüz hatlarını değiştirmek istediğini açıklamayı sürdürürken nasıl da istiyordum oysa. Peki şimdi kendini doğanın yaptığından daha güzel mi görüyorsun? diye sordu adam. Evet sanırım, ayrıca günümüzde tüm imknlar sağlanmışken neden istediğimiz şeyi

seçemeyeceğimizi anlamıyorum. Ama kim bilir ne kadar özgüvensizdin kişiliğini değiştirdi mi peki? Galiba. Burada ani kahkahalarından birini kopardı, bu da sıkıldığına, konunun değişmesini istediğine delaletti. Belki de rahatsız olmuştu sadece. Merdivenlerde bir kıpırtı oldu, L'nin elinde iki içkiyi dengelemeye çalışarak indiğini gördüm. O biliyor mu?

Daireye hafif sarhoş döndüğümüzde gözlerimi R'nin yüzüne diktim. Bazı yerlerde sıkı bir cilt, ağız çevresinde belli bir gerginlik, belki de bu yüzden çok sık gülümsemiyor. Çocukken altındaki sarı sulu yeşil katmanları görmek için beyaz çiçekleri soyuşumu hatırlattı bu bana. L gerçekte olduğundan daha sarhoşmuş gibi yapıyordu, bu da R'yi müthiş sinirlendirdi, özellikle de partideki o yabancıyla vakit geçirmesini kıskanmış numarası yaptığında. R kapısını kilitledi. L birkaç içki daha koydu, birkaç caz plağı çaldı ve dans ettik, R kapı eşiğinde, yanakları rimele bulanmış, burnunu çekerek dikilene kadar. L sallandı, gülerken onu kendi odasına doğru itti ve kapıyı kapattı. İyi bildikleri bir oyunu oynayan, yakalanma düşüncesiyle hafiften suçlu hisseden çocuklar gibi kıkırdadıklarını duydum. O zevkin içinde yükselişlerini. Sonrası sessizlik.

Karanlıkta, yangın merdiveninin iskeletinde, ortak fantezilerde harcanan geceleri seçiyorum. Başka yerlerden, yatak, zemin, duvar sınırlarının yerine geçen yerlerdense. Bir uçurum kenarı, gökyüzüne dökülen deniz. Arkadan öne. Diz çökerek. Köpekler gibi. Dedi L. Kollar uzanmış, bedenler kavislenmiş, daha fazla kendini teslim isteniyor. Dalgaların içindeymiş gibi yuvarlanıyor. Dalgalarla. Bu daha sonra geldi. Gelmeye devam etti. Seni merdivenlerde, telefon kabinlerinde, halka açık yerlerde düzmek istiyorum. Seni bağlayacağım, herkesin seni görmesine, düzmesine, sana istediğini

yapmasına, seni kırbaçlamasına, yalamasına, yeniden düzmesine izin vereceğim. Düzüşen uzun bir sıra, karanlığın içinde aceleyle giden bir tren gibi. Meme uçlarıma tükürüğünü sürdü, onları bana da hissettirdi – yağmurdan yapış yapış olmuş tomurcuklar. Ilık ıslaklıkta uzanırdık, bütün gün kokular, onunki, benimki, içinden çiçeklerin çıkarıldığı su gibi. O kokuların, hareketlerin, kelimelerin içinde barınırdık. Şiddetli rüzgârda birbirine değen ya da sonrasında bariz biçimde tek başına ayakta kalan ağaçlar gibi bir dokunma hissi. Ama bir dakika. Sıcak havanın dalgalar halinde çarpması, sertliği, yumuşaklığı. Ağlamaya dönüşen alçak sesli kahkahalar. Kaç defa olursa olsun asla aynı düzende değil. Birbirinin farklı yönlerini öne çıkaran ritimler. Kiminde dinlenmek, diğerlerinin hızını teşvik etmek. Hiç sınır yok gibiydi. Yaklaşımda. Karşı yaklaşımda. Yalnızca uçlarda zorlanan geri çekilme. Asılan. Koparılarak açılmış bir mango meyvesinin içine bakılan. Genişleyen. Sırılsıklam. Yatak örtüsü yığınının içinde beyaz, ıslak, parıl parıl. Öbekler halinde kıyafetler, bir yanardağ patlamasıyla oluşmuş adalar gibi nokta nokta. Sabah yarı uyur halde kendimizi birbirimize alıştırtıyoruz. Dokunmalar. Yuvaları, kabukları bulan diller. Sabah ışığı aralara damlıyor, grilik yere çöküyor. Kenetlenmiş parmaklar dönen güneşler. Yeniden keşfedilmiş bir alanın kaygan yüzeyinde yansıyan aylar. Birbirimizin kaburgalarından sürünmek, gömülü yarı sindirilmiş gerilimler. Göbek deliği kadar küçük olabilecek bir dünya. Koltukaltı. Eşit ölçüde keşfedilen, hayret edilen gedikler. Kendi kendine edilen bir dansın ifadesi. Boşlukta gerili, ele geçirilen başka boşluklar, yalnızca gelen yükselen dalgalarla hareket ettirilen kum taneleri gibi. İçinden gönülsüzce çıkılan bir mağara ve ışığın çok fazla olduğunun keşfi. İç duvarlarda kendi baskılarımızı yaptık. Bıkmadan takip edilen işaretler, normalde karanlık olan denizin üzerine düşen bir ışık huzmesinde süzülür gibi. Ağızda saçlar – yosun şeritleri. Deride serpinti. Parmak uçları. Yere inmek, bir tek

hava ve sıcaklığın bizi kurutmak için beklediği, kayaların arasına yerleşmek.

Onların dar boyutları, herhangi bir şey rahatlatıcı gelebilecekken beni rezil bir rehavete sokuyor. Birbirlerini duvarlara fırlatıyorlar, oradan da zıplayıp kendilerine geri dönüyorlar.

Bu öğleden sonra R'nin gardırobunun dibinde eski bir çanta. Belki mektuplar bulmayı umarken parmaklarım hayvan kürkü gibi yumuşak bir şeye temas etti, saç çıktı – öbek öbek koyu renk saç.

Salı

R'nin kırıkçısı uğradı, R soyunurken ben odadan çıkmak üzereydim ama kalmamı, bir sandalye getirip yanına oturmamı istedi. Onu yarı çıplak görmek tuhaf, göğüsleri düşündüğümünden daha iri. Kırıkçı ezerken çekiştirirken inledi, sızlandı. O inledikçe adam daha çok gülümsüyor, başını sallıyor, hızlı hızlı nefes alıp veriyordu sanki, R birkaç defasında onun dokunuşundan sıyrıldığı sırada o R'nin üstünde soluk soluğaydı. R'nin gözleri devrildi, ısırdığı dudağından çenesine bir damla kan süzüldü. Kırıkçı teknik olarak kararlı. Keskin ama ağır hareketler, tavırlar. Daha sonra ellerinin gereğinden daha ileri gittiğini duyduğumda şaşırdım – ama tabii adam kabul etmiyor diye ekledi R telaşla belki kendine bile itiraf etmiyor, sen yanımdayken de bir şey yapmazdı zaten. Benim de bir tedaviye başlamamı önerdi – birkaç gün sonra kendini harika

hissediyorsun. O zaman dikkatimi çeken şey kırıkçının ücretini isterkenki sessiz, kararlı etkililiği oldu; birkaç kez çeke baktı, bu da gözümün önüne psikiyatristlerin yüzlerini öyle kanlı canlı geri getirdi ki, ben çocukluğumun, aşk hayatımın, bebeğin evlat edilmesini istememe nedenlerimin etrafında dönüp durur, ayrıntıya girerken dev maun masalarının arkasında oturan psikiyatristler. Ne söylersem söyleyeyim aslında fark etmeyeceğini benim kadar onların da bilmesi, para ödenecek olduktan sonra, zaten kararlaştırılmış olduktan sonra. Ama uzatmalı oyun sürüyordu, soru öbekleri geliyordu, evlat edinme, doğum kontrolü üzerine habire tekrarlanan nutuklar. Son bir yıl içinde esasen kaç erkekle yattığımı sormaktan neredeyse sapıkça bir tatmin duyuyor gibiydiler. Kürtaj parasının nereden, nasıl geldiği sorgulamaları kadar itiraflar hakkında da alenen asalaklaşıyorlardı. Sonrasında muhtemelen benim başa çıkmam gereken “travmatik deneyim” kelimelerini ciddiyetle öne sürüyorlardı. Ama vücudumu, onların kurduğu bilgisayar sisteminde ayrılmış, özgürce işleyen zihnime bağlı olarak geri kazanmamla gelen tam rahatlama hissini karşıya nasıl iletmeli. R tabii ki böyle şeylere karşı, sırf düşünmesi bile onu dehşete düşürüyor. Bilseydi ne tepki verirdi? Peki L? Bir çocukları, bir oğulları olursa adını Clovis koyma niyetindeler.

R tüp bebek merkezine gitmeyi bıraktı, bir uzmanın daha faydalı olacağını hissediyor. Bir arkadaşın tavsiye ettiği Hintli bir medyum, iki sene içinde çocuğu olacağını söyledi, bu onu bir süre avuttu, ta ki onu tekrar görmeye gidene kadar, adam bu sefer seansa iki çocuğu olduğunu ve muhtemelen yeniden evleneceğini söyleyerek başlamış. Bir analiste gitti, adam onda anne takıntısı olduğunu öne sürmüş, annesini gaddar ve yorucu bulduğundan, bu da onu güldürmüştü. Kendiyle haşır neşirdi, yalnızca analiz vakti geldiğinde bariz biçimde heyecanlanıyordu. Onu etkileyici buluyordu, her seanstan sonra adamı ayrıntılarıyla tarif ediyordu. Birkaç gün önce

fark edilir biçimde solgunlaştı, ağzını bıçak açmaz oldu. L tedaviyi neden bıraktığını sorduğunda ah aslında o kadar da iyi değildi dedi – para kaybı. O zamandan beri çok sessiz, alışverişe hatta sinemaya gitmek için bile olsa tüm dışarı çıkma tekliflerini reddediyor. L gülererek analistine âşık olduğunu öne sürünce öfkeden deliye döndü, akşam yemeğine kadar kediyle birlikte yatak odasına kapandı, yemekte kolunun altında bir çıban daha çıktığını sandığını beyan etti ve ertesi gün yataktan çıkmadı, doktora gitmeyi ya da çıbanı L'ye göstermeyi reddetti. Göğsümde bir ağırla öksürmeye başladım, L bir şeyle baş etmek zorunda kalınca inanılmaz huysuzlaştığından durum sıkıntılı bir hal aldı. Ben de iyileşmeye karar verdim, gerçi yüzümü fazladan pudralamaya da çok özen gösterdim, ruj da sürmeyince bu bolca sempatiye yol açıyor. Ne kadar solgun görünüyorum diye kıyameti kopardılar, belki uzun bir süreliğine sayfiyeye gitmemiz gerektiğini söylediler. Şimdi R dolaptan bavula koşup durur, L birkaç kitap paketleyip öğle yemeği randevularını ve başka sözleri iptal eder, saati yarın erkenden başlamak üzere kurarken dairede genel bir rahatlama hissi dolaşüyor.

Üç gün süren yağmur. L zamanının çoğunu orkideleriyle geçirdi, kameriyede oyalanıyor, yemek zamanlarında şöyle bir bakıyor, masanın üzerinde kataloglar yayılı. Bu arada R evin içinde koşturup duruyor, mobilyaların yerini değiştiriyor, şehirde nadiren gördüğü arkadaşlarıyla uzak mesafe telefon görüşmeleri yapıp onları hafta sonu için davet ediyor. Sahilde yürüyüşe çıkıyorum, dalgakırana kadar ayak izlerini takip ediyorum, oraya sığınyorum, balıkçıların sinsice süzölmelerini izliyorum, öyle aristokratlar ki martılara aldırış etmiyorlar. Dalgakıranın ötesinde, bir başkasının da ötesinde adamlar sessizce, yavaşça, ölçülü bir ortak merak

dansıyla ağırları topluyordu. Geride durdum, uzun süre ağı çekmelerini izledim, nihayet ağa takılmış bir balığın etrafında toplandılar, dev bir balık havaya, adamların boyunun üstüne kadar sıçradı, deli gibi dönüp durdu, sonra düştü, kırık yüzgeçlerin arasında çırpındı, ağ kana bulandı, adamlar birbirlerine sigara tuttular ve yarı kapalı gözlerle dönüp bana baktılar.

Şimdi üç aydır iki kişiyle birlikte yaşıyorum ve onlara hiç de daha yakın –daha yakın– değilim. Taktikler başlamadan suya düşüyor. Cevap yok gibi. Ama yine de...

Ruth fotoğrafların üzerine eğildi, negatifleri ışığa tuttu, küçük parçalara ayırdı, kül tablasına koydu ve bir kibrit çaktı. Alevlerin yaladığı fotoğrafların kıvrılmasını izledi. Üzerinde bir ayna ve saç fırçası duran, kedinin uyuduğu yatağın üzerine diz çöktü. Pencereyi açtı, yanık kalıntıları boşalttı, kalıntılar uçtu, dağıldı, gazetelerin oluklara çarptığı sokağa düştü. Karşı binadan bir adam dışarı bakıyordu, bir izmarit attı. Ruth perdeleri örttü, kapıyı açtı, Leonard'ın odasının dışından kulak kabarttı. Parmak ucunda geri döndü, battaniyelerin altına girdi. Kendine dokundu, kediye okşadı, onu yanına alıp başını omzuna yasladı. Beyaz perdelerin ardındaki ışık huzmesine baktı. Başucu lambasını yaktı, aynayı yüzüne tutup ağzına baktı, saçını değişik tarzlara soktu, ördü, ağzı açık, kapalı gülümsedi. Yatak örtülerini kenara attı, geceliğini çıkardı, göğüslerini inceledi, aynayı onlara tuttu, bir parmağını yalayıp meme ucunu okşadı.

Leonard sırtına biraz daha yastık koyarak doğruldu, bir katalogun sayfalarını çevirdi, renkli orkide fotoğrafları katalogdan dışarı döküldü. Fotoğrafları itti, battaniyeyi başının üstüne çekti, dizlerini kaldırıp ellerini yastığın altına soktu. Gözlerini karanlığa dikti. El yordamıyla radyoyu yokladı ve bir bardağı devirdi, viskinin masaya dökülüşünü, halıya damlamasını izlerken küfür etti, halıyı bir

mendille sildi, duraksadı, başını kaldırdı. Ruth sen misin – Ruth? Kapıyı açtı, pijamasını düzeltti, kapıyı ayağıyla iterek kapattı. Perdeleri tekrar açtı, kollarını pencerenin önünde gerdi, başını cama dayayıp gözlerini kapadı. Boynunu birkaç kere kütletti, pencereyi açtı, yukarı, sonra aşağı, parmaklıkların arkasındaki güvercinlerin bankların yanında paytak paytak yürüdüğü meydana baktı, birkaç sandalye çimlere devrilmişti, ayakta duran demir sandalyeler su birikintisinde çıkıntı yapıyordu. Bir adamın afiş asmasını izledi. Yukarıdan bir uçak geçti, daha yükseklerle çıktı, binaların arkasında kaybolan beyaz bir iz bıraktı. Göğsünü kaşıdı, yatağa geri gitti, eline bir katalog aldı, karıştırdı, kapadı. Kapıyı açtı. Ruth çay ister misin? Kapısını tıklattı, kapının kulpunu yokladı. Uyudun mu? Ruth mırıl mırıl, kıvrınır, gözlerini kırptırırken üzerine eğildi. Şimdi biraz çay ister misin – yapayım istersen? Mmmmmmm harika olur gecen iyi geçiyor mu? Evet fena değil senin? Bayağı geç saate kadar uyuyamadım. O günlükleri okuyordun ilginç bir şey buldun mu? Dediğin gibi zor yazı çok kötü. Bir şey bulabildin mi... Pek sayılmaz – hayır doğru düzgün bir şey yok – Bobo’nun mamasını ver olur mu Leon hazır ayaktayken çayı da çok koyu yapma sen genelde koyu yapıyorsun bir de çok şeker lütfen. Tamam yiyecek bir şey? Kızarmış ekmek iyi olur – saat kaç? Sabah gazeteleri gelmedi daha – acayip bir koku var – yanık kokusu gibi elektrikli battaniyenin fişi mi takılı Ruth? Hayır al Bobo’yu götür. Kediye kucakladı, Leonard’a uzattı, kedi zıplayarak tekrar yatağa atladı. Gördün mü hayvan benden nefret ediyor. Saçmalama tabii ki nefret etmiyor zavallı ağzı var dili yok bu yaratık bir insandan nasıl nefret edebilir Leon gerçekten o zaman onun için buraya bir şey getir olur mu lütfen – lütfen? Saçına ne yaptın Ruth? Neden ne olmuş? Örgüler aşkım sana yani yok demek istediğim... Derli toplu oluyor böyle – ah gidip şu çayı yapiver hayatım çok susadım. Ruth esnedi, çarşafı çenesinin altına kadar çekti ve gözlerini yumdu.

Leonard yatağın kenarına oturdu, odaya bakındı. Ruth yarı kapalı gözlerle onu izledi, iç geçirdi ve başını yastığa, kediye sürterek arkasına döndü. Haydi o zaman hayatım. Ruth'un boynuna dokunmak için eğildi. Ruth kolu yüzünün üstünde, diğeriyle göğüslerini örterek ansızın döndü. Çıplak mı yatıyorsun artık? Hayır – hayır sadece gece sıcak bastı, üşüttüm galiba. Umarım hasta değildir – şey. ... Ayağa kalkıp çıktı.

Ruth elini battaniyelerin altına soktu, geceliğini üzerine geçirdi ve saçlarını açarak fırçaladı. Günlükleri bir çekmeceye koydu, ama tekrar çıkarıp birini açtı. Bir sayfayı yırtmaya başladı ama Leonard ortaya çıkınca yeniden çekmeceye yerleştirdi. Çay içtiler, gazeteleri okudular. Bu delikanlı karısını öldürmüş sonra intihar etmiş kasette itiraf etmiş anlaşılan sorgu memuru kaseti neden kanıt olarak kabul edemeyeceklerini anlamadığını öne sürmüştü. Peki kadını neden öldürmüştü? Ortalıkta koşturup kapıları çarpmış. Tanrım ne deliller var Leon düşünsene sırf bunun için kadıncağızı öldürmek. Komşular adamı dengeli ve çok sessiz biri olarak tarif etmişler. Ahh genelde böyle şeyleri bu tipler yapar zaten neyse bu saatte bu kadar korkunç şeyleri neden okuyorsun hayatım? Şu kaset fikri herhalde biliyorsun... Ondan kaç makara daha var Leon? İki galiba. Her ihtimale karşı onları elden geçirmemiz lazım sanırım... Sana âşık mıydı sence yani... Tanrım bunu da nereden çıkarıyorsun Ruth? Şey anlaşılabilir bir şey sonuçta çekicisin birçok genç kızın sana baktığını gördüm bunun farkında olmadığını söyleme bana. Bunu inkâr etmiyordum. Onu ne kadar zaman önce tanımıştın Leon benden –yani ben onunla tanışmadan– önce? Hatırlamıyorum aslında benim yanımda çalışmaya gelmişti bakayım herhalde bir sene filan olmuştu. Kürt – kürtaj yaptırdığını biliyor muydun? Ne zaman? Buraya gelmeden önce meğer sıkıntısı oymuş var saydığımız onun da karşı çıkmadığı gibi hastalık değilmiş. Aa. Bütün söyleyebileceğin bu mu Leon? Söylenecek ne var ki bu tarz

şeylere iyi bakmadığını biliyorum ama pek çok açıdan pratik bir kızdı. Leonard okumayı sürdürdü, sayfaları dikkatlice çevirdi. Ruth tekrar yastıkların üzerine devrildi, gözlerini perdelerin katlarına dikti. Biraz daha çay aşkım? Hayır sanmıyorum. Çok koyu değildi umarım? İyiydi. Neyin var Ruth başın mı ağrıyor yine? Biraz. Haplarını istiyor musun? Hayır geçer birazdan. Seni bırakayım o zaman becerebilersen biraz uyumaya çalış. Leonard, Ruth'u alnından öptü, Ruth da kollarını ona doladı. Leonard üzerine yığıldı. Leon Leon ahhh hayatım. Evet aşkım? Ha yok bir şey. Çok hoş kokuyorsun. Yapma... Ne yapmayayım aşkım? Başım ah hayatım yapma... Seni istiyorum Ruthy – Ruth. Ah hayımmıdır. Ruth kalkıp Leon'dan uzaklaştı, yatağın üzerinde asılı kaldı, titriyordu. Leonard onu tekrar kaldırdı, bacaklarını ayırdı. Hayır Leon yapma şimdi – böyle olmaz. Leonard onu bastırdı, onun yüzünün, ağzının üzerinde, göğüslerinin arasında durdu. Ağlama şşşşşş geçti. Parmaklarıyla Ruth'un yüzüne dokundu. Leon hiç yaptın mı. ... Şşşşşş geçti bu hoşuna gidiyor değil mi bu bir de bu. Ruth kolları gerilmiş halde bacaklarını kaldırıp Leonard'ın sırtına sardı. Leonard birkaç kez çekildi, sonra çöktü. Ruth kıpırtısız uzanıyordu, gözyaşları ağzının içine süzülüyordu. Üzgünüm Ruth ben... Hep aynı şey Leon hep – bir havlu getirir misin? Leonard sıyrıldı. Üzgünüm ama... Önemli değil şu havluyu getirir misin şuradaki çekmecede. Burada yok aşkım? Banyodan al bir tane o zaman. Ruth battaniye başının üstünde, iki buklüm oldu, öne arkaya saklandı, bacaklarını çarşafın nemli kısımlarından çekti. İşte burada seni kurulayayım mı? Hayır ver bana. Havluyu elinden çekip önce yavaşça, sonra daha hızlı bacaklarının arasını ve vücudunun geri kalanını sildi. Leonard yatağın ucunda dermansız halde dikildi, ona baktı. Başka yere baktı. Yüzü kızardı, alnında, damarların şiştiği yerde terler birikti. Ruth havluyu sıyrıp Leonard'a uzattı. Eh bırakayım da uyu biraz nasıl hissediyorsun? Evet öyle yap. Ah Ruth... Omuzlarını silkerek çıktı.

Ruth kapıya, duvarlara, tabloları, pencereye baktı ve bir yastığı kaptığı gibi perdelere fırlattı.

Leonard yavaş yavaş giyinirken ısıklık çaldı, gözlerini kısarak aynaya baktı, dişlerini inceledi, kravat askısına göz gezdirdi. Birini çıkardı, gömleğinin üzerine tuttu, başka bir tanesini denedi, boy-nunu uzattı, homurdandı ve kravatı taktı. Katalogları aldı, sayısız kırışıklığı, kaskatı etli koyu yeşil tek bir yaprağı olan fincan biçimli, koyu kahverengi-mor büyük bir orkide resmi üzerinde duraksadı. İç geçirerek katalogu masaya geri bıraktı, döndü ve kendi yansımasıyla yüz yüze geldi.

Ruth yorgancı sıvazlayarak yerleştirdi. Çekmeceyi açtı, bir günlük çıkardı, birkaç sayfa çevirdikten sonra boş bir sayfaya denk geldi. Yazmaya başladı, ara ara durakladı, kalemin arkasını emdi, yazdıklarını okudu, bazılarının üzerine çizdi, sonra sayfanın sonuna dek hızla devam etti, mürekkebi dikkatlice kuruttu, günlüğü kapatıp çekmeceye geri koydu. Tuvalet masasının önünde yüzüne fondöten, pudra sürdü, göz kapaklarını aşağıya çekip köşeleri hafifçe yukarı kıvrılan ince siyah birer çizgi çekti ve yeşil far sürdü. Kertenkele derisinden bir kutunun içinde ruj aradı, kısalmış olanları açtı, bulduğu kırmızı bir tanesini üst dudağına sürdü, alt dudağıyla bastırdı. Aynayı yatırarak dik oturdu, arkasındaki çalışma masasının üzerinde duran, kendisiyle Leonard'ın bir kilisenin girişindeki fotoğrafının yansımasına baktı.

Leonard piposunu içerek cam kenarında oturuyordu. Sokağın daha da kalabalıklaşmasını, yolun iki tarafındaki otobüs duraklarında sıraların oluşmasını izledi. Meydan çoktan bebek arabalarına eğilip kalkan kadınlarla ve bastonları banklara takılı, ceplerinden, kese kâğıtlarından ekmek kırıntıları çıkarıp güvercinlere atan yaşlılarla dolmuştu. Aniden camı kaldırıp ağzını kocaman açarak dışarı sarktı, ama sonra ağzını sıkıca kapattı. Odadan, daireden alelacele çıktı, asansör kapıları ilkin kapanmayınca yüksek sesle küfür etti.

Sola, sağa, yolun karşısına baktı, sonra sokakta koştu. Köşede durdu. Sonra başını paltosuz, terlikli haline dik dik bakan insan sıralarından başka yana çevirerek yavaşça geri yürüdü. Pencerede Ruth'u görünce el salladı ama Ruth içeri kaçtı. Bir sokak temizlikçisi bıyık altından gülerek doğruldu. Leonard ters bir şekilde başını salladı, dönen kapılardan geçerek asansöre bindi, orada saçını düzeltti, gözlerini kısarak metal kaplamadaki mat yansımasına baktı.

Ruth süt şişelerini topladı. Bu ne... Onu gördüm sandım – az önce sokaktan karşıya geçenin o olduğuna yemin edebilirdim – aynı onun gibi – her şeyi – ama tabii ki... Tabii ki değildi olamaz Leon. Biliyorum ama Tanrım birden ölü sandığın birini görmek –yani karşı karşıya gelmek– tam bir şoktu ve... Böyle dışarı çıkman tuhaf hayatım insanlar ne düşünür? Vaktim yoktu – onu görmek zorundaydım... Delisin onun olabileceğini düşünmen gerçekten tuhaf oysa – yani oysa... Onun yürüyüşüne o kadar benziyordu ki hani o uzun salınan adımları başını çevirmesi saçı bile. Babandan mektup var Leon yarın geliyor. Ah hayır. Çaya gelecek en azından geçen seferki gibi o performansını çekmeyeceğiz çocuk gibi davranıyor bayağı çekilmez bir şey o filmi izlerken habire geçiriyor esniyor karnı ağrıyor diye bağıırıyordu filmi doğru düzgün izlemedim üvey annen ona nasıl da yüz veriyor en azından buradayken çayına şeker konup karıştırılmayacak bu neredeyse bir işçi sınıfı alışkanlığı. İdare ediyor Ruth yani seksen beş yaşında sonuçta. Hep böyleymiş çocukluk fotoğraflarından belli o zaman bile şımartılmış ve de bundan hoşlanıyormuş. Koridorda birbirlerinin etrafında dönüp durdular, Ruth süt şişelerini tutuyordu, Leonard duvar dibine çöktü. Kapıda bir tırmalama sesi duyunca ikisi de kafalarını kaldırdılar, birbirlerine baktılar. Kedi ah Leon kapıyı açık bırakmışsın. Bilmiyorum – hatırlamıyorum – ben... Ah zavallı Bobo ah Tanrım bak ısırılmış zavallı kulağına bak. Şişeleri Leonard'a uzattı, sonra

kediyi kucağına aldı. Çabuk bir şey getir ah canım ah benim Bobo-
cuğum yolun karşısındaki huysuz kedi olmalı bir şekilde yangın
merdiveninden çıktı herhalde. Ruth banyoya koştu. Benim atletimi
kullanmayacaksın Ruth Tanrım atletimi bırak lütfen? Kapa çeneni
hepsi senin suçun kapıyı açık bıraktın şu kulakcağızına bak hepsini
ısırmışlar. Kedi pasif bir halde kucağında yatarken atleti hafifçe
kulağına bastırdı, cık cık yaptı. Şu kediden hiç hazzetmiyorum
iddiaya varım önce Bobo saldırmıştır ötekine. Tabii ki o saldırmadı
Bobo hiçbir şekilde hırçın değil. Babamın mektubu nerede? Senin
masanda. Leonard sarsak yazıya göz gezdirdi ve mektubu yırttı.
Pencereden dışarı baktı. Sokak yarı yarıya boştu, sokak süpürücüsü
daha aşağıda mekik dokuyordu, durup parmaklıkların üstünden
park görevlisiyle konuştu. Leonard çalışma masasına gitti, bir kitap
açtı, kapattı, birkaç kitap aldı. Sanırım kütüphaneye bir gideceğim
aşkım. Ha iyi biraz alışveriş de yaparsın o zaman sana bir liste yap-
yım veterineri arasak mı acaba Bobo'nun kulağı berbat durumda.
Bir şey olmaz Ruth yakında iyileşir.

Leonard alışveriş çantası kolunun altında katlı, araştırma
kütüphanesinin kapılarının önünde duraksadı, arkasını döndü ve
hızlıca sokaktan yukarı yürüdü, yaya geçidinden karşıya geçti, park
kapısından girdi. Kadınlar, çocuklar ve bebek arabalarıyla dolu
ana yollardan uzak durdu. Ağaçlar altındaki dar sokaklara girdi,
ıslak çimlerin üzerinden küçük bir göle vardı, kuğularla ördekler
kıyıya yakın yüzüyor, suya atılmış, kimi çamurun üzerine dağılmış,
yer yer paslı yeşil boyalı kırık sandalyelerin çevresinden dolaşı-
yordu. Gökyüzünde soluk sarı bir ışık suyun ötesindeki şehirden
dökülüyor ve yağmur usulca ince bir sis oluşturup gölün pürüzsüz
yüzeyini bozarken ağaçlar kararan bir griliğe gömülüyordu. Palto-
sunun yakası kalkık halde, küçük bir çocuğun oyuncak bir gemiyi
yakalama girişimini izledi. Leonard paçalarını sıvayıp bir sopayla
gemiyi çekmeye çalışırken çocuk kenarda dikilip çığlık çığlığa

alkışladı. Aniden rüzgâr çıktı ve minik gemi sarsılıp gölün ortasına kaçtı. Leonard çamurun içinden betona çıkmaya uğraşırken çocuk ağlamaya başladı. Bağırان bir kadın çimlerden onlara doğru koştu. Yağmur artık ıssızlaşmış parka düşerken Leonard cebinden bir kaşkol çıkardı, boynuna doladı. Bir meşe ağacının altına sığındı ve oyuncak geminin alabora oluşunu izledi.

Ruth günlüğü kapattı, Leonard'ın masasındaki kâğıtların, kitapların altına geri koydu. Kedinin seçirerek uyuduğu sandalyenin yanına gitti. Kulağına baktı, iç geçirdi ve kediyi okşadı. Leonard'ın odasında yatağı topladı, bir katalog aldı, bir orkide resmine, çok sayıda çatallanmış koyu turuncu-kırmızı damarlara, beş kabarık sarı damar göbeğine, kenarlarında şeffaf tüyler olan iki yandaki beş kısa damara göz gezdirdi. Başka bir sayfada koyu renk halkalı, iki koyu mor yanal gözü olan çetrefilli dudağın tabanı. Katalogu komodinin üzerine koydu, alttaki rafa baktı, kırık heykel parçalarını çıkardı, avucunda tuttu ve onları birleştirmeye çalıştı ama bazı parçalar eksik olduğu için birleştirilemeyeceğini fark etti. Parçaları yerlerine geri bıraktı. Pencereyi kapattı ve bebek arabalı kadınların meydandan otobüs durağına koşturmasını izledi. Odada yavaşça hareket etti, çeşitli nesneleri eline aldı, başkalarıyla yer değiştirdi. Biraz viski koydu. Oturma odasında bir sigara yaktı, kibriti alevi sona yaklaşıncaya kadar elinde tuttu. Radyoyu açtı, kapattı, mektupların bulunduğu bir dosyayı açtı, mektupları karıştırdı, bir dosya daha, sonra bir tane daha aldı. Çalışma masasının çekmece-lerini açtı, bir yığın kâğıdın içinde el yordamıyla arandı, bir demet mektup çıkardı. Bir fotoğraf yüz üstü yere düştü, Ruth çömeldi ve resmi çevirdi.

Leonard salına salına parktan çıktı, bir dükkânın girişine sığındı. Sokakta boynunda asılı, işitme aleti fuarının reklamını yapan ilandan iki büklüm olmuş, kaldırımında aşağı yukarı yürüyen, başı, ağzı bir kaşkolla sarılı yaşlı bir adam dışında yaya yoktu. Adamın

peşinden küçük bir köpek gidiyordu. Leonard sokağa fırladı, hızlı hızlı yürüdü. Araştırma kütüphanesinde önüne birkaç kitap yaydı, dergilere bakarken uyuklayan ihtiyarların karşısına bir sandalye çekti.

Müze bölümündeki pelüş hayvanlar, canavarlar, kuşlar, balıklar, sürüngenlerle dolu cam raflardan labirentte dolandı. Leonard ortaya çıkınca raflardan birinin arkasındaki çift birbirinden ayrılıp daha büyük bir rafın arkasına geçti, Leonard kızın sırtının kelebek kanatları arasında kavislendiğini, adamın eli kızın saçını ve daha aşağılarını okşarken kızın kıkırdadığını gördü. Koridorlardan geçti, kiminde öğrenciler eskiz yapıyor, memurlar kıyıda köşede uyukluyordu. Kenara çekilerek rehberin arkasında toplanmış bir grup kadına yol verdi. Birkaç oda diğerlerinden daha karanlıktı. Tenha olan bir odada oturdu, karşısındaki Aziz Antonios'un Baştan Çıkarılması tablosuna baktı. Tablonun yanına gitti, ayrıntılarını inceledi, sonra arkasından rehberin sesini duyup kenara çekildi, o ana merdivene ulaşana kadar kadınların sesleri, kahkahaları yankılandı.

El yordamıyla kapı anahtarını arayarak zili çaldı. Tanrım sırlıklam olmuşsun hayatım ayaklarını sil nerede kaldın söylediğim şeyleri de almadın muhtemelen? Çok fena yağıyor Ruth ben... Ama kütüphanede değildin herhalde sırlıklam olmuşsun? Yürüyüşe çıktım yağmura yakalandım alışverişi yapamadım üzgünüm belki sonra ha aşkım? Öğle yemeği için bir şeyimiz yok o zaman baban yarın geliyor yani kekimiz olması lazım nasıl sürekli tıknadığını biliyorsun. Bu saatte içki mi içiyorsun Ruth? Sadece biraz ısınmak için neden kokusunu mu aldın? Biraz sadece biraz. Leon yaptığın o küçük heykellere ne oldu? Niye nereden geldi aklına? Hiç merak ettim yatağını toplarken masada olmadıklarını gördüm o kadar. Kırıldılar – kırıldılar evet – yere düştüler. Ama un ufak olmuşlar sanki... Ha onları buldun yani? Sanki üzerlerine basılmış gibi görünüyor Leon? Şey pek güzel değillerdi esasen. Onları en

iyilerinden saydığını sanıyordum hayatım? Öyle mi – kedi nasıl bu arada? Görüldüğü kadar kötü değil iyi olacağını sanıyorum o insanların kedisi bir canavar hayatım üzerini değiştir istersen sıçan gibi olmuşsun öğlene ne yiyeceğiz bakalım. Konserve bir şey idare eder Ruth üzölme akşam yemeğine dışarı çıkarız olur mu? Öğleden sonra çalışacak mısın? Muhtemelen – neden sordun? Sinemaya gidebiliriz diye düşündüm şu film var ya... Bizimkilerden birini koyabiliriz Ruth ne kadar uzun zaman oldu yapmayalı hatıraları canlandırılalım ha ne dersin? Nasıl istersen hem bu korkunç havada dışarı çıkmaktan kurtarır bizi.

Leon projektörü kurarken Ruth karanlıkta, odanın ortasında oturdu. Beyaz duvarın bir tarafı ekrandı. Sessizlik içinde, farklı arkadaşlarıyla birlikte Riviera'da, manzaraya bakarken, arabaya binip çıkarken, kafelerde otururken, denize doğru yürürkenki filmlerini izlediler. Bazı çiçek, orkide, heykel resimleri. Slaytların birkaçı baş aşağı. Kahretsin bir şey oldu – bir dak – hah şimdi oldu. Kumun üzerinde yüz üstü uzanmış bikinili bir kızın filmi. Bu kim Leon? Pardon bunu koymak istemedim makaralar karıştı bir saniye değiştireceğim. Hayır değiştirme ona bakmak istiyorum. Nasıl yürüdüğünü görüyor musun Ruth tıpkı bu sabah gördüğüm kız gibi. Filme çektiğini biliyor muydu? Hatırlamıyorum. Kemeraya hiç yüzünü dönmemesi tuhaf kafası hep başka tarafa dönük. Leonard kapattı. Ah bitti mi? Sanmıyorum. Ama diğerlerinde ne var Leon? Pek bir şey yok orkideler işte bir de babamın heykellerinden birkaçı. Bizim başka var mı peki ya benim çektiğim o taklit oyunu hayatım? Evet buralarda bir yerde olması lazım nerede hah işte. Çok garip görünüyorsun Leon el kol hareketlerin o holiganların inmesinden hemen önceydi. Tanrım evet hareketlerine bak Ruth nasıl da her role giriyordu. Evet sanırım o kabiliyet vardı onda Leon çok uzun boylu çıkmışsın o sırttan maskenin arkasında ve nasılsa heykeller de çok büyük görünüyor. Sen biraz

bulanık çıkmışsın Ruth. Orada birden maskeyi çıkardın onunki hâlâ yüzünde bak baksana onu izlerken gülmekten katılıyorsun heykellerin arasında dolanırken her şeyden habersiz ah canım bitiyor o zaman araya girdiler herhalde başka var mı? Hayır hepsi bu bir fotoğraf koymak istiyorum yalnızca buralarda bir yerde olmalı hah. Şunun adı ne? Grammatophyllum Scriptum. Ne? Molukanlar bunun tohumlarından sözde her şeye gücü yeten bir aşk iksiri yapıyorlarmış. Gerçekten mi sende var mı? Hayır keşke olsa güzel bir cins dudağına ve şu damarlara bak. Seninki gibi kötü kokmuyor mu? Ha sen Barbigerum'u diyorsun. Benim aklımdakinin kapı açılınca titreşen kahverengi-mor tüyleri var tüylerim diken diken oluyor ah neyse bu kadarsa çay yapayım ben. Daha büyük vantilatörler almalıyız havayı güzelce temizlesin daha kolay şartlandırırsın yeni sepetlere de ihtiyacımız var çocuğa bitkileri yazın pencereye o kadar yakın koymamasını söylemeyi unutma camdan en az otuz santimetre uzakta olmalı güneşe çok maruz kalırsa yapraklar yanar o budalaya talimatları habire tekrarlamak zorundayız o kadar kalın kafalı ki. Leonard kendi kendine söylenerek makaraları kaldırdı. Pencerenin yakınında şerit ucunu yerde sürükleyerek makaralardan birinde duraksadı. Ruth fincanlar, tabaklarla tangırtı yaptı. Şu projektörü kaldır hayatım şimdi baktığın ne yine orkide mi? Mmmmmmmmmmm. Ne orkidelere adanmış koca bir film mi? Leonard başını sallayarak makarayı sardı. Önümüzdeki yaz nereye gidelim Leon? Bilmiyorum aşkım düşünmedim – nereye – sen nereye gitmek istersin? Neresi olursa Gri Ev'e gitmeyelim de. Şey orada biraz zaman geçirmeyi düşünüyordum bitkileri bahçeye çıkarıp melezlerim ne durumda bakmak istiyorum. Bir hafta sonu hayatım daha fazla olmaz sanmıyorum... En azından birkaç hafta Ruth. O zaman baban da gelmek isteyecek J de öyle – senin için hava hoş ama ben onlara daha fazla katlanmak zorunda kalıyorum bir de üvey annenin bitmek bilmeyen eleştirilerine cidden gittikçe

daha da kötü oluyor şimdi bir de dine sardı. Şu duvarı da yaptırmak istiyorum. Bizi bir şekilde dine döndürmeyi kafasına koyduğuna eminim bir bakıma çocuğumuz olmadığına memnunum bize yaptığı o ukala yorumlarıyla müdahale edecek daha büyük alanı olurdu yoksa ıyy en azından baban yapmıyor bunu gerçi bu konuda bile üvey annenin zorbalığına uğruyor. Sen masamı mı topladın Ruth? Biraz birinin yapması lazım çay soğuyor gel otur fırıl fırıl dolanmayı bırak sahiden bazen yaşlı bir kadın gibisin Leon. Bu dosyaya mı baktın? Ne dosyası hayatım? Leonard bir dosyayı kaldırdı, masanın etrafından dolanıp Ruth'un karşısına geldi. Bir şey mi arıyordun? Ben neden senin özel eşyalarına bakarak vakit harcıyayım ki bu sorgulama neden sakladığın bir şey mi var? Hayır – hayır yalnızca eşyalarımın düzeninin bozulmasından nefret ediyorum biliyorsun. O zaman keşke kendi odanda daha düzenli olsaydın kim bilir kadın orayı temizlerken ne düşünüyor. Başları fincanlarına eğik, sessizce oturdular.

Restoranda bır köşede oturup, garson Leonard'ın arkasında dikilirken menüyü okudular. Ruth başını kaldırdı, kolyesiyle, düğmeleriyle oynadı, Leonard şarap listesini isterken garsona gülümsemeye çalıştı, Leonard şarap seçmek için uzun uzun listeye bakarken garson bir o ayağına bir ötekine yükleniyordu. Ruth arkasına yaslandı, mor sandalyelerde birbirine eğilen, uzaklaşan kafaların olduğu öteki masaları inceledi. Adamlar yayılarak oturuyor, puro istiyor, deniyor, garsonlara yaktırıyorlardı. Kadınlar gülüyor, ölçülü biçimde gülümsüyor, onların tarafına bakabilecek olanları görmek için gözleriyle çevreyi tarıyorlardı. Şimdi bakma ama tam arkanda öbür köşede galiba Murpheyleyler var. Gerçekten mi aşkımdır? Leonard arkasına döndü. Ruth kaşlarını çatarak dudaklarını büzdü. Onlar da bizi gördü mahsus görmezden geliyorlar. Ne hayal gücün var Ruth. Eh olanlardan sonra onlarla konuşacak halimiz yok... Ah yapma böyle aşkımdır. Leonard gülümsedi, başını

salladı, kadehini kaldırdı. Kadın ne kadar mahcup görünüyor bir de şu aptal gülümsemesi yok mu yani. Ruth kadehini kaldırdı. Bir de ne feci bir elbise giymiş öyle adam da kilo almış baksana kadın nasıl pişmiş kelle gibi sırtıyor. Ruth tabağına yoğunlaştı. Bakıp durma Leon biz daha ne olduğunu anlamadan bir bakmışsın yanı-mıza gelmişler. Garson biraz daha şarap koydu. Ruth başını kaldırıp gülümsedi, garson geri çekilip kanatlı kapıdan süzülürcesine çıktı. Kadının korkunç gülüşü o kadar bayağı ki soylu bir aileden geldiğine ihtimal vermezsin. Ruth loş aydınlatılmış girintiye doğru yaslandı. Leonard çabuk çabuk yedi, kadeh üstüne kadeh devirdi ve bir şişe daha sipariş etti. Bacaklarını masanın altında hareket ettirip durarak kımıldandı. Biliyor musun Ruth şeyi özlüyorum – hani bizimle dışarı çıktığında hep capcanlı olurdu ya bize iyi arkadaşlık ederdi yani. Ama aşırı içiyordu mesela o Çin yemeği yediğimiz zaman tuvalette hepsini kusmuştu tam ziyan hep de bana düşerdi bunlarla uğraşmak. Sadece bir kere yaptı Ruth abartıyorsun sen de. Garsonlar dahil herkesle flört ederdi bir de onun hiç hazzetmediği o uzun sanat muhabbetlerin en azından onu resim konusunda biraz eğittik hah çok şükür Murpheyler gidiyor. Ruth başını sallayarak gülümsedi. Leonard yanlarına gitti. Ruth bir sigara çıkardı, garsona doğru uzattı. Göz ucuyla Leonard'ın başını geri atarak gülmesini, puro ikramını kabul etmesini izledi.

Gece kulübünde sahne şovunu izlediler. Ten rengi taytlarıyla, pullu bedenleriyle kızlar, biri Leonard'ın üzerine eğildi, dudaklarını büzdü sonra geriye sıçradı. Ruth, Leonard'ın arkasına dönüp yanmayan piposunu almasını izledi. Kızlar ayaklarını sürüye sürüye çıktı, orkestra vals çalmaya başladı. Dans etmek istiyor musun Leon? Küçük, etrafı çevrili pistte birbirlerine, başka çiftlere çarptılar. Bu bizim şarkımız hayatım hatırlıyor musun? Adı neydi? Ah hatırlamıyorum ama çok güzel değil mi beni ilk dışarı çıkardığın zaman. Mmmmmmm. Ruth başını Leonard'ın omzuna yaslayarak

gözlerini kapadı. Leonard diğer çiftlere, partnerlerinin gözlerine kilitlenen kızlara, sırtı açık elbiselerde açık kalan tenlere bastıran, boyunlara, kulaklara sokulmuş papyonlu adamlara göz gezdirdi. Uzun kızlarla küçük adamlar öne arkaya sıcıyordu. Spot ışığı kel kafaların üzerine düşüyordu. Garsonlar kolonlara yaslanmıştı. Müzik daha hızlı bir tempoya büründü. Çiftler ayrıldı, dönerek uzaklaştı, tekrar birleşti. Ruth kollarını açıp başını hızla döndürürken Leonard bir o yana bir bu yana sallanıyordu. Bu şarkıda oturacağım sanırım aşkım. Hayır olmaz Leon çok güzel bak yapıyorum izle sadece. Omuzlarını sallayarak arkaya atıldı, elleri kendi vücudunun, Leonard'inkinin etrafında sallanıyordu. Ruth yüzünde konsantre olmuş bir ifadeyle kendini oradan oraya gittikçe daha hızlı savururken Leonard yavaşça kalçalarını hareket ettirdi. Ruth'un çenesindeki ruj lekesine odaklandı. Ruth ağzı açık, gözleri kapalı, saçları dağılmış halde, orkestra çalmayı bıraktığında bile dans etmeyi sürdürdü. Nefes nefese, salınarak Leonard'a yaklaştı. Harika – tut beni – tut beni – tut... Leonard elini tutup onu masalarına doğru çekti. Ruth sandalyeye yığıldı, sutyeninin askısını düzeltti, saçına çeki düzen verdi. Leonard'a yakması için bir sigara uzatırken eli titriyordu. Biraz daha içki mi söylesek hayatım? Bence yeterince içtin Ruth gerçekten ertesi sabah kötü oluyorsun biliyorsun eğer... Ah küçük bir şey brendi hadi ama? Kadehin üzerinde nefes alıp verdi, ayaklarını tıkırdattı, gözleri kapalı gülümsedi. Tıpkı o ilk akşam gibi tabii o zaman çok utangaç ve gergin olmam dışında. Leonard piposunu yaktı ve sandalyeye çökerek geriye yaslandı, kızların salladıkları devasa yelpazelerin ardında yarı çıplak vücutlarıyla geri gelmelerini izledi. Bir de uyuyakalmıştım hatırlıyor musun Leon sen de beni arabadan kucağında taşı mıştın? Kıkırdadı, gözlerini açtı, kadehini kavradı, Leonard'ın öne eğilip kravatını gevşetmesini izledi. Yapma bir çiçeğe dokundu. Çok da iyi değiller aslında değil mi bazılarının bacakları berbat. Ah bilmiyorum Ruth

öbür yerden daha iyi. Orkestra kapanış müziğini çalmaya başladı. Kızlar öne geldi, başlarını eğdiler ve peruklarını fırlattılar. Alkış kıyamet koptu. Ruth gülmekten katıldı. Vay anasını kör olasıca adamlar kim bilirdi bu kadar müthiş olduğunu epey müthiş. Şunlardan biriyle kaçtığını düşünsene Leon hahahahahahaha zavallım aldatılmış mı hissediyorsun – ahhhhhhhhh canım ahhhhhhhh ne acayip görünüyorsun. Kızların peruklarını tutan adamlar kıpır kıpır, yelpazeler havadaydı. Ruth çiçeklere doğru dumandan hal-kalar üfürdü.

Arabada radyo cızırdıyordu. Dolambaçlı, ıslak sokaklarda ilerledikleri sırada yağmur arabanın tavanını, pencereleri dövüyordu. Ruth bacaklarına bir örtü sardı, gözlerini yumdu. Uyan aşkım hey uyan geldik. Mmmmmmm – ya Leon biliyor musun sandığımdan daha sarhoşum aman aman. Leonard Ruth kaldırımında sendelerken ona yardımcı oldu, döner kapıları tuttu. Eşikte beliren kapıcı iyi geceler dedi, kapıları açtı. Ruth koridorda kıkırdayarak duvara yaslandı, yanaklarından süzülen gözyaşları pudrasında lekeler bırakıyordu. Tanrım o kızların ortaya çıkmasına inanamıyorum sen de orada hay aksi ahhhhhhhh. Kahve ister misin Ruth? Ahhhhhhhhh. Leonard, Ruth'un oda kapısını açtı, yatağına yatırdı, Ruth elbisesi baldırlarının üstüne çıkmış halde uzandı. Leonard yatağın ayak ucundan ona bakıyordu. Ruth birden gözlerini açtı. Neden öyle dik dik bana bakıyorsun hayatım sorun ne? Uyuyorsun sandım kahve ister misin? İyi olur. Ruth elbisesini aşağı çekerek aynaya baktı. Tanrım şu halime bak ah Tanrım. Eliyle aynayı kapatarak tekrar uzandı.

Leonard yatağın ucuna oturdu, gözlerini fincanına dikti. Leon biz – yani biz sevişirken fantezi kuruyor musun hiç aşkım? Sadece merak ediyorum hayatım ağza alınmaz şeyler değil korkunç pis şeyler değil mesela – mesela... O konularda ne düşündüğüne bağlı. Ne gibi fanteziler Leon? Ah bilmiyorum şeye bağlı... Neye bağlı?

Ruh halime herhalde. Şey yaparken... kimi düşünüyorsun – kimi? Ya belli birini düşünmüyorum Ruth peki ya sen? Ah asla yani hep sensin yalnızca sensin yani kadınların yapmaması lazım değil mi sevgililerinin görüntüsü filan hariç ama biz sevişirken ne düşündüğünü söyle bana Leon hadi Ruth'e söyle söylemeyecek misin söyler misin hadi ama? Yatağın karşı ucuna emekleyerek gitti, yüzünü Leon'unkinin altında, yakınına soktu. Leon Ruth'un burnunu okşadı, dudaklarını çekti. Şu an hiç hatırlamıyorum gerçekten. O korkunç şeyler yapmış Leon ya da en azından seviştiği kişi yapmış bir çeşit sözlü fanteziler sanırım bazı insanlar yapmak zorunda bir tür telafi gibi herhalde. Mmmmmmm ben yapsam yani bir şeyler söylemeye başlasam ne yapardın? Ne gibi şeyler Leon? Leon'dan uzaklaştı, çıkardığı vüçüklerine baktı. Seni düzmek istiyorum? Ah Leon şu kelimeyi kullanma çok feci. Herhangi bir kelimedenden farklı değil – yani – şey dolaysız o da böyle derdi. Eh benim hoşuma gitmiyor. Elbisesini çekiştirerek çıkardı. Leonard arkasına uzanıp tavana baktı. Şunu açar mısın hayatım lütfen? Leonard yatağın üzerine diz üstü oturdu, Ruth'un sutyenini çözdü, ellerini ona dolayarak göğüslerini kavradı. Ruth dönerek Leonard'ın üzerine eğildi. Dans ediyor gibilerdi. Leonard, Ruth'un üzerinde kıpırdanmasını izledi. Bir göğsünü yakalayarak emmeye başladı, diğerini kavradı, Ruth'un yüzünü buruşturmasını, kızarmasını, çarpılmasını izledi. Ruth sıyrılmaya çalıştı. Leonard gülerek onu bacaklarıyla sardı, bacaklarını bastırdı. Ruth başını savurarak saçlarını Leonard'ın yüzüne düşürdü. Şimdi ne düşünüyorsun Leon? Hiç aşkım sadece hissediyorum sen? Böyle yaparken bir bebeğe benzediğini. Öyleyim zaten mmmmmmm ahhhhh. Leonard daha sert çağıldadı, emdi, kavradı. Ah yapma hayatım canımı acıtıyorsun morartıyorsun ne kadar hassas olduğumu biliyorsun. Ruth geri çekildi. Bak kanattın yani gerçekten Leon neden böyle yapıyorsun? Leonard kaskatı, yastığı ağzına aldı. Tıpkı kedi gibi... Ne dedin – ne dedin Leon?

Hiç – hiç. Ah yorgunum çok yorgunum. Ruth elbiselerinin geri kalanından sıyrıldı, ağır ağır tuvalet masasına doğru gitti. Morart-tığını anlamıştım baksana her yerimde berbat morluklar. Yatağa döndü. Leonard inleyerek yüzüstü döndü. Bazen bir canavar gibisin Leon yaptıkların... Eh o zaman kendine başka birini bul Ruth tatlı yumuşak nazik bir oğlan bul. Bunu nasıl söyleyebilirsin Leon? Ruth geceliğini üzerine geçirdi. Kahretsin sigara kalmamış sende var mı hiç hayatım? Hayır yok. Şu Fransız sigaralarından da mı yok? Hayır. Bir güzellik yapıp köşedeki otomata gidemez misin? Peki peki. Paltonu giy hayatım üşütürsün kapıyı da unutma Bobo'nun yine çıkması iyi olmaz anahtarlarını aldın mı?

Kolları birbirine sarılı birkaç sarhoş bağıra çağıra karşıya geçerken Leonard kapı girişinde büzüldü. Dışarı adım atmadan, yavaşça caddeye çıkmadan önce sarhoşlar gözden kayboluncaya, kahkahaları uzaklaşuncaya kadar bekledi. . . Otobüs durağındaki bir kadın merhaba tatlım bu gece benimle eve gelir misin dedi. Leonard başını iki yana salladı. Kadın omuz silkip yolun karşısındaki otobüs durağına yürüdü. Leonard bozuk parayı makineye soktu, makineye vurup tekmeledi. Hiçbir şey olmadı. Yağmur yüzünden süzülürken çömeldi.

Ruth yanaklarına, burnuna ve boynuna krem sürdü, saçını fırçaladı. Radyoyu açtı ve aynanın karşısında dans etti. Bir kahkaha duyunca pencereye gitti. Karşı binada bir ışık açıldı, orada bir adam duruyordu, gülümseyerek el salladı. Ruth irkildi, perdeleri çekti, eliyle vücudunu sımsıkı kavramış halde odaya döndü.

Leonard parkın korkuluklarının yanından yürüdü. Yukarıdan sarkan dallardan su damlıyordu. Boş yollarda çakarlar yanıp sönüyordu. Kaldırımlara vuran yağmurun sesi ve onun eller cepte, ağır adımları. Kapıcının köpeği inledi, pat diye kapıya çarptı. Asansörün vızıltısı, yavaşlarkenki mırıltısı. Ruth'un kapısına vurdu, biraz açtı, sonra kapattı. Sessizce projektörü kurup bir film koydu.

Denizden çıplak bir kız çıktı, saç ı yüzünün önünde, yaklaştı, sonra arkasını döndü. Bir havluyu aldı, rüzgâra doğru tuttu. Sırtı dimdik, ayak parmakları kumda kıvrılmış. Havluya sarılı halde, dalgakıranın yakınındaki kumdan sıralara dayanıyordu. Vücudunun yarısını örten havlusu, yüzünü saklayan maskesiyle yeniden yaklaştığı sırada martılar ağır çekimde daireler çiziyordu. Dans ederek deniz kıyısına doğru ilerledi, orada havluyu ve maskeyi fırlattı, dev bir dalganın içine daldı, saç ı ve yosunlar köpüklere karışmış halde ortaya çıktı. Film yavaşladı. Leonard gözlerini duvardaki ışı karesine ve ortasındaki saç a benzer siyah lekelere dikti. Projektörü kapattı. Karanlıkta, elleriyle yüzünü saklayarak oturdu.

Denizin sesi.

Şelale

rüzgârda

ağaçlar.

Gece

trafiği.

İçinde yüzülecek

bir havuz.

Nemli geceler. Bir çarşaf

altında çıplak. Dallardan yüzler yaparak.

Tanıdık

tanımadık yüzler. Birbirinin

yerini alıyor. Düşme

halüsinasyonları.

Elmalar. Yarıyı yenmiş.

Başlıklı

kafatasları

kafa sallıyor. Eller çağırıyor. Açılmayan

ağızlardan sesler çıkıyor. Gri doku

katmanlarına ayrılmış

gözler şekiller alıyor. Daireler çiziyor.

Suyun üzerinde

yağmur.
Kendi gölgesine
çarpan
bir mavi sineğin tek vızıltısı. Bir yengeç bir sopaya tırmandı
sallandı
düştü. Bir kayaya doğru seğırtti. Gölgelele yolunu değıştirmesine
neden oldu. Geri yattı. L yengeci ezdi. R çığlık çığlığa tepeye doğru
koştı. L arkasından ağır adımlarla yürüdü. Yanlamasına.
Arka ayaklarının üzerinde
bir ayı. Martıların sesine kulak kabartmış. Kumdan kalelele
heykellele
surlar. Deniz yükselirken ayrılmış bacaklar. Güneşli günlele
çimen üzerinde günlele.
Sırtlardaki
karın üzerinde. Yuvarlandılar. Kayalıktan aşağıya
ağaçların her daim beklediğı yere. Sır tuttuğı yere.
Okul dışında geçirilmiş günlelelele
sırrı.
Çam kozalakları
kulelele
meşe palamutları. Göz yerine. Elbise yerine yapraklar. Bir tek hasat
zamanı içine girilen
köy kilisesi. Vitraylı camlardan gelen
ışığa doğru
eğilmiş çiçeklele. Kuru yaprakların
küflü kokusu. Bir rutubet. O yarı karanlığın içinde.
Yosun bürümüş
mezarlar. Rüzgârdan saklanan
yabani çiçeklele. Tepeye yayılmış.
Seviyor sevmiyor
sevmiyor

evet

hayır. Hayır mı? Çimenler

parmakların arasından

düşüyor. Kolyeler yeniden diziliyor. Ve çenenin altında

tutulan

bir düğünçiçeğinin ışığı. Adamın çenesi öne çıkık. Kadının ki

içeride. Şimdiyle renklenmiş

hareketler. Sudaki çakıl taşları

göz alıyor. Yıldızları ilk defa görmek gibi. Sonsuz

aydınlatılmamış Boşlukta

yürümek. Kadın gözyaşlarını

tutuyor. Adam tiyatrodan gözden yitiyor. Sadece bir tartışma canım

babanın biraz canı sıkındı gerçekten bilmiyorum neden. Gökyü-

zünün

enginliği

kadının soğuk eli. Adamın eli sabah kapıyı yumrukladı.

Uzlaşma. Daha sonra boncuklu perdenin arasından kap kakak fırlatıldı.

Bağırışlar.

Büyük piyanonun

altına saklanma. Polly Teyze'nin tabutu çıkarken nihayet çöken

kırık kapıdan arkadaşlar seslendi.

Siyah kadife elbisesi sandığa kondu.

Soyduğu

portakalların

kokusu. Evin tepesindeki

ona kalmış

odada. Bir kuşun bacadan

düştüğü yerde. Rüzgâr

hapsedilmiş. Alice Nine'den son bir çılgılık. Bayat keklerle ilaçlarla

dolu odası. Daha sonra salata kâsesi olarak kullanılan

çatlağı yarıya kadar inen süslü lazımlık.

Saplı tencerede yapılan reçel. Hiç doğru düzgün bir saklama kabım olmadı. Dedi. Kavanozların üzerine dikkatle tarih yazarak. En kıymetli malı bir çift çocuk eldiveni. Annesi saklamış. Umut ve Görkem grubuna ettikleri yemin.

Ömür boyu

pikniğe giderken. En güzel

pazar günü kıyafetlerini giyiyorlar. Annelerinin yaptığı. Fakirdik gerçi ama kimse bilmezdi. Ama mühimmat fabrikalarından çıkan kürk mantolu kızlara nasıl da imrenirdik. Savaştan önce paçavra giyerlerdi. Babamın tuttuğu uskumruyla yaşırdık o yüzden balık yiyemiyorum şimdi. Ateşin yanında

hatırlarken

yanakları kızardı. Bir de ateşin yanına konulduğundan eriyen o canım balmumu bebek. Kız kardeşim mahsus mu yaptı bilmiyorum nedense beni hep biraz kıskanırdı bence... kızıl saçlarımla dalga geçerdi tuhaftır sonradan kendi saçını aynı renge boyadı bir de o çaldığı safir yüzüğü bulamadığım gün neden bana bir hediye almakta ısrar ettiğini merak ederdim.

Ağaçsız tepelerde

mavi çiçekler

çuha çiçekleri. Tarlakuşları benek oldu.

Yuvaları

hiç bulunamadı.

Atlı

cesetli rüyalar

caddenin tepesindeki

ev. Büyük piyano kaldırıldığında

odada. Eklenmiş boyut.

Marmee Teyze'nin yükselttiği
tabure. Bildiği tek parçayı çalışı.

Kulaktan.

Mavi Tuna Valsi. Tekrar

tekrar. Yetmişinde bunadı. Yeğenine seslenirdi. Yeğen hiç gelmezdi.

Turnede olmadığı zaman onun için

bir kutuda

biriktirdiği para. Neden mi hiç başarılı olmadım canım çünkü – şey
açıkçası ben bariton muyum bas bariton muyum bir türlü karar
veremedikleri için. Hangi rolleri oynuyordu peki? Ah koronun
ötesine geçemedi ki hiç. Dedi. Büyük salonda düzenlenen konser-
ler vardı gerçi. Ama onların bile parasını babası ödemek zorunda
kaldı. O da işler kurdu. Batırdı. Bir gözlükçü. Sen doğduğunda
gözlükçüydü biliyorsun. Hep piyanistlere âşık olurdu. İki katı
yaşında piyanistlere. Prima Donnalara. Öyle olduklarını sananlara.
Biri kedilere düşküdü. Yatağında on iki tane vardı. Ya onlar ya
ben. Dedi. İrkilerek. Sorun şu ki her ihanet edişinde onu geri kabul
ederdim. O kadar pişman olurdu ki ne yapabilirdim? Ama olur da
ben başka bir adama bakarsam çok kıskanırdı. Annenle aramızdaki
çok fiziksel bir ilişkiydi aslına bakarsan – ah evet çok tatlıydı – o
zamanlar tatlıydı şimdi de öyledir herhalde ama ben istiyordum ki
– ne istiyordum? Her şeyi paylaşabileceğim birini yani gerçek tam
bir sanatçı özgürlüğü evet bağımsızlıktan filan anlayan birini. Bir
çeşmenin yanına oturduk. Güvercinlere sesler çıkardı. Başka yerler-
de geçen komik hikâyeler anlattı. Taşrada kazılar. Şirkette şakalar.
Biliyorsun Bir Maskeli Balo canım hoş biz ona Maskeli Haya
diyorduk. Gözleri kapalı. Sonra koronun bir dizesi vardı ve şarkı
afallaması yerine şarkı kabızı –evet kabızı– diyorduk evet ah evet o
günlerde müthiş eğleniyorduk. Şimdi nerede çalışıyor peki? Dışış-
lerinde ne işi var? Hayır hayır dikiş tutturamadı canım iyi emeklilik

getirirdi ama değmez gerçekten şey ben el ayak hastalıklarıyla ilgili bir açık öğretim dersi alıyorum her akşam çalışıyorum yakında mezun olurum bir bakıma ve güzel bir yerde belki bir tatil yerinde bir yer açarım günümüzde bu işte hakikaten sağlam kazanç var.

Ha-ha-ha

sen ve ben

küçük kahverengi sürahi

nasıl da severim

şarkı söylemeni. Marmee Teyze sekti. Zıpladı. Mutfakta. Boncuk perde ayrıldı. Baban yarın eve geliyor güzel bir ekmek tatlısı yapacağım benim ekmek tatlımı sever. Teyzen asla iyi bir aşçı olmamıştır ama muhteşem ekmek tatlısı yapar üzerinde o harika şekerle birlikte ben bile o kadar güzel yapamazdım. Tabii babanın üstüne titrerdi. Giderken de şingırdayan bir zarf tutuşturdu eline. Sakın unutma canım ne olursa olsun o senin öz baban.

Yapraklar düştü

arka kapının altından

rüzgâr

uğuladı. Çekmeceli dolapların üzerinde

faturalar

birikti. Üst rafta.

Borular

donda. Canım bir koşu aşağıya inip tesisatçıyı çağırır ah Tanrım borular patlamadan bir kış geçirebilecek miyiz hiç acaba?

Dedi eczacıdan gelirken. Çalıştığı yerden.

Kükürt kokarak. Bronşitin ilk belirtilerini

öksürerek. Ve tepedeki köyün göleti gece

buzlanabilir.

Üzerinde yürüyecek

kadar kalın

kızakları

küçük arabaları olanlardan
uzak dur. Bir de pazarları ziyaretlere gidip
gelenlerden. Danslarda
erkek arkadaşları
partnerleri
olanlardan. Belediye salonunda. Poşet
içinde topuklularını taşıyanlardan. Beyaz elbiselerden.
Beklemek
neden diye merak etmek.
Bir Paul Jones
Hanımlar Kusura Bakmayın'ı arzulamak. Meydan okunmak. Mey-
dan okuyamamak. Son valsten önce sessizce sıvışmak. Ağaçsız
tepelerden
çıplak ayak
koşmak. Delice
dans etmek. Çiy birikintisinin orada
tek başına bir âlem. Yeldeğirmeninin etrafında. Yıldızların arasında
dolaşmak için dört bir yandan
rüzgâr toplamak. Aşağıdaki dünyanın
kabuğunu
kaldırmak. Dünyanın tüm yeşilleri orada
saklı
hayaletlerle Tanrı'ya sırların açıldığı
tartıştıkları
yerde. Bulutlar yaklaşırken sorgulanıyor.
Ayrılıp
yaylar çiziyor. Denizden aya koşuyor. Çimenler
çiyden ağırlaşmış.
Toprağın ağırlığı. Gölgele. Köy saati
çalmadan. Gece yarısı. Balonun güzeli sen miydin yani hayatım?
Ah canım boş ver oradakiler o kadar da iyi insanlar değil ama yazık

oldu sana yaptığım o elbisenin içinde çok güzel görünüyordun bir dans bile etmedin mi? Belki yeteri kadar gülümsemiyorsundur canım? Diğerleriyle dönmüşsündür umarım. Saçında bigudiler. Sıcak çarşaf ve fırın kokuyor. Bir kitabı kapattı. İyi geceler öpücüğü için kollarını uzattı. Sana sıcak su şişesi koydum karnın açsa bisküvi kutusunda kurabiyeler var ama hepsini yeme aferin benim güzel kızım.

Eve. Balkonun yarı yarıya sarktığı. Ot bürümüş bahçenin üstünde

asılı durduğu yere. Her gün baktığı domateslerin neden yeşil ya da sarıdan öteye geçemediğini merak ediyor. Sopalara bağlanmış sıra sıra bezelyeler. Otlar arasında mücadele. Kırık kameriye duvarına yayılmış

yabani güller. Yolun karşısında da komşu. Dün karısı öldü. Ya da evvelsi gün. Organ büyümesinden. Adam sağır. Otomatik piyanosu var. Buharlı gemi resimleri çiziyor. Hiyeroglifle kocaman el yazmaları yazıyor. Sözümona Mısırlı bir prenses yazdırıyormuş ona. British Museum epey ilgileniyormuş. Her gün kitapların içine bir şeyler karalıyor. Sabaha kadar. Kendi cebinden bastırmış. Reenkarnasyondan bahsediyor. Bir örümcek öldürülürse ağlıyor. Bir akrabası olabilirmiş. Alacaklılar arayınca işitme cihazını kapatıyor. Karısı öldükten sonra yatak odası kapısını mühürledi.

Pazarları bütün gün marul yaprağı kemiriyor. Çocukların modası geçmiş şarkılar çalmasına izin veriyor. Elmalarını çalanlara köstebek yuvası dolu

arsasında

oynayanlara yumruk sallıyor. Tavan arasında öldü. Kitaplar arasında.

Bir hafta

kaskatı

yatmış. Öyle dediler. Zavallı ihtiyar Hume. Ve Bay Hogg.

Uzak bir kuzen. Kalmaya geldi. Hafta sonu için. Bir ay kaldı.
Brendi
tütün
kirli iç çamaşırı
kokuyordu.
Yüzünde
yırtık damarlar. Arada titreme krizine girerdi. Kimse bakmazken.
Çocukları okşardı. Kucağında. Uzak günlerin
hikâyelerini anlatırdı. Şarkıcılar şarkıcıyken. Ve viski
neredeyse ekmek kadar ucuzken. Bir lavaboda kilitli
üç yaşlı kadın şarkısını söylerdi. Kendi usulünce. Sahanlık duvar-
larındaki
kendi gölgesiyle mücadele ederdi.
Zavallı yaşlı Hogg
Hepi topu bir köpek
Fişi çekti
Sanmıştı bir böcek
Biraz borçlandı. Bir daha gören olmadı.
Cumartesi geceleri konserler düzenlenirdi. Ruh çağırma seansın-
dan sonra.
Kenarları pürüzlü çerçevesiz bir ayna.
Öteki taraftan
akrabalar. Ve evcil hayvanlar
tuhaf sözcükler yazdırdılar. Herkes fısıldaşıp durdu. Günler
boyunca. Rüyalarda
Marmee Teyze
evin üst katındaki
odaya girdi. Köpeğin kafasıyla. Patileri de tıkırdıyordu. Yatağın
ucunda. Marmee Teyze Bacadan kıvrıla kıvrıla çıkarken havladı.
Yeğeninin bir portresini
geride bıraktı. Sapsarı. Buruş buruş. Denizci kıyafeti içinde.

Bu arada kapıda Alice Nine

duruyordu. Bacaksız. Astımlı nefesiyle ihanet hikâyeleri anlattı. Çayı soğuk diye söylendi. Tükürük hokkasıyla Polly Teyze'nin kafasına vurdu. Polly Teyze'nin saçları kurtçuklara dönüştü. Yüzük-lü parmaklarıyla

büyük taşın

altını yokladı. Karınca yuvalarının arasını. Odanın köşesinde. Gümüş çaydanlık. Porselen fincanlar. Pazar öğleden sonraları. Dışarı çıkarılmış. Elllerinde

hâlâ belli belirsiz un lekeleri var. Kurabiyeleri dağıttı. Kibarca alkış-lamalarından sonra. Adamın göğsü öne çıkık. Deri koltuğa yığıldı. Yastıkların yırtık kısımları sakladığı yere. Kadın orta sehpanın yanına oturdu. Fildişi işlemeli. Bir zamanlar. Serçe parmağını fincanın üstü-ne koydu. Yapışmıştı. Tutkalla. Bu arada üst kattaki çocuklar minik fincanlara işiyordu. Oyuncak bebeklerin çay partisi için. Birbirlerinin özel bölgelerini boyuyorlardı. En büyüklerine hâlâ büyümekte olan yerini göstereceğini diye meydan okuyorlardı. Oranla oynamamalıydın canım kendine zarar verebilir, büyüdüğünde pişman olabilirsin. Dedi kadın. Peki Tommy giderken neden ağlıyordu? Jo ile arkadaş değil misiniz yani artık? Tanrı aşkına yeni paltonla çıkıp oynama onu tertemiz giy diye aldım dünyanın parasını verdim sana oynarken giy diye yaptığım tulumun var. Fermuarı boydan boya çıkan.

Ve inen.

Diğerleri dalga geçiyordu. Kar yağdığı zaman hariç. Tepeden aşağı itildiler. Isırğan otlarının içine.

Ağaçsız tepeler. Arkada.

oyuklar saklıyordu. Yumruklar. Ağaç öbekleri. Çimden bir deniz. Bulutların hareketiyle değişti. Güneş kenardan kenardan

itildi. Gizemli bir güç tarafından. Camı

suya

dönüştürdü. Kuşlar buz tutmuş tüylerini silkeledi.
Korkuluklar yeniden korkuluk oldu. Adam bir kez daha turneye
çıktı. Kuzeye. Mektuplar seyrekleşti. Ta ki
kadının beklediği
mektup
nihayet
gelene kadar. Mektubu okudu. Kaldırdı. Tekrar okudu. Keşke orta-
lığı biraz daha ayağa kaldırsaydı şey ben...
Ona özgürlüğünü vermekten başka ne yapabilirdim ki canım belki
geri geleceğini düşünmüşümdür sonuçta daha önce bunu o kadar
sık yapmıştı ki.

Neredeyse arzulanan bir anında değişim. Bir rüyadan uyanıp
tekrar
ona dönmek gibi. Ama rüya değiştirmiştir. Ne olursa olsun her işte
bir hayır olduğuna inanırım hep. Bir kapı kapanırsa başkası açılır
benim felsefem hep bu olmuştur. Derdi kadın. Üst dudağındaki
kan pıhtısını pudrayla, rujla kapatmaya çalışırken. Eh işte hayat
böyle ve işler devam etmeli. Belki böylesi daha iyidir. Diye mırıl-
danırdı. Gazetenin kenarlarına çiziktirdiği hesap kitabın üstüne.
Eğer çay orada iki kuruş daha ucuzsa iki sokak öteye yürürdü. Bir
müzayedede saatlerce dikilirdi. Windsor
sandalyeleri satın alırdı.
Tuhaf antikalar. Genelde mavi renk. Kırık gözlükler
dişler
terlikler
ve acayip tellerle
idare ederdi. Adamları irkiltirdi. Sele dayanıklı şeritler. Muşamba-
dan kesilmiş. Tek başına bir kadının en kötüsü bu. Derdi. Kapının

yanına havlular koyardı. Rüzgârı dışarıda tutmak için. Çekingenlikle bitkilerini korurdu. Elim bereketli herhalde baksana benden başka kimse onları böyle yetiştiremiyor. Pervazları cam güzelleri dolduruyordu. Bitkiler çiçek açıyordu. Çiçek açmaması gereken bitkiler bile. İsimlerini unutmuştu. Kendine yaptığı elbiseler. Biliyor musun canım kendim yaptığımı hem de elde yaptığımı inanamadılar.

Elleriyle dizleri üzerinde yerde. Kalıpları kumaşın üzerine yerleştiriyor. Ağzında toplu iğneler. Dünya umurunda değil. Keşke üzerine serebileceğim büyük bir masam olsaydı. Düzgün bir saklama kabım. Bir de komşularınki gibi bakır tencerelerim. Pirinç kutuya eğiliyor. Üzerinde hırsızların ini manzarası var. Kömür depolanan. Arta kalan likör kadehlerini okşuyor nazikçe. On ikilik takımdan kala kala bunlar kaldı. Üzerlerinde resimler olan tabaklar. Cam büfede. Parlak renkli yastıklar. Onları da o yapmıştı. Elinde. Şimdi gerçekten ihtiyacımız olan güzel bir kanepe şu eski sandalyelerden kurtulalım. Efkârlı efkârlı iç geçirirdi. İmitasyon safir yüzüğünü döndürürdü. Bir sigara daha yakardı. Şimdi ne yapacağını düşünürdü. Ne yapılmadığını. Ne yapılabileceğini. Ne olabileceğini. İki hafta içinde olabilecekleri. Ama asla olmayanı. Gerçekleştikten sonra hatırladığı tuhaf rüyaları

anlatır. Demet demet

su teresi

yiyor. Kolundaki karıncalanmayı durdurduğuna yeminler ediyor. Çocukken kırılmış. Bir tabak krep getiriyor.

Sessiz bir heyecan

içinde. Sandalyesini çekiyor. Ateşe yaklaşıyor. Tiftik yününden bir kazak daha örmeye başlıyor. Bir deniz tatili planlıyor. Bir gemi yolculuğu. Adalara seyahat. Asla seyahat broşürlerinden daha ileriye gitmiyor. Dairede yapacak o kadar çok şey var ki canım bitkiler var kim bakacak onlara?

Başka bir yere dönüşen
bir yer. Zamanı alt eden. Hareketlerle çelişen
boyut kazandıran bir yer. Bir tepenin üstünden
daha bir gün önce kocaman balta girmemiş bir orman
gibi görünen
tarlanın kendisini
görür gibi. İroni. Birbirlerinde
algılamıyorlar.
Kendilerinden geleni. L çalışmak için kendini bir odaya kapatıyor.
Çayı içeri getiriyor. Yatak dağınık. Saçları dikilmiş. Kâğıtlar dağıl-
mış
masaya
yerlere. R saatlerce
aynanın önünde
oturuyor. Bir öğleden sonra
iç geçiriyor
perçemlerini alınıdaki çizgilerin üstünden dikkatlice tanyor.
Her sabah egzersiz yapıyor. Hava aşırı sıcak aşırı soğuk olduğu
zamanlar hariç. Arabayla pikniklere gidiyorlar. Yolda
gülerek
gevezelik ediyorlar. Sessizlik içinde geri dönüyorlar. Onları hangi
düşünceler ele geçiriyor? Bir tren yolu geçidinde beklerken. Gün-
batımında. Başlayan yağmurun sesi. Kulakları
trende.
İşte orada. Tünelin içinden çıkıyor. Pencerelemin arkasında donmuş
beyaz yüzlerin
anlık görüntüsü. R arkaya doğru geriniyor. L öne eğiliyor. Arabanın
ön camını siliyor. Bir an için ışıklar yanıyor. Yüzlerini aydınlatıyor.
Gözlerini.
R'nin gözleri şaşkınlığa uğramış birininki gibi.
Sekteye uğratılmış

ama neden?

Paketleyip

birbirlerine uzattıkları alışkanlıklar. Ertesi güne kadar açılmamak üzere işaretlenmiş gibi.

Kahvaltı saat sekizde

Öğle yemeği birde

Çay dörtte

Akşam yemeği yedide

Kedi üç kere besleniyor. Günde. Arada atıştırmalar. Ama bir kuş öldürdüyse yok. Sokak kedileri. Bağırılan

dışarı itilen

köpekler. Temizlikçi gelmeden toplanan ev. Bir de gittikten sonra.

Günler

saatler

harcanıyor. Dağınıklığı toplamakla. Vandalların arkada bıraktığı dağınıklık. Orkideler. Saksılar. Kırılmış. Bir fırtınanın mı yoksa başka bir şeyin mi sebep olduğunu anlamak zor. L küfür ediyor. Homurdanıyor. Saksıları tekrar doldururken. Ağaçların altında. Polenleşmeyi nasıl etkileyeceğini düşünüyor. Dişi ebeveynin gözeneğinin yüzeyine küçük sarı ya da beyazımtırak parçalar yerleştiriyor. Tüm orkide cinsi bitkiler bu şekilde melezleşir. Polenlenmiş çiçeğin birkaç gün içinde genişlemesi gerek. L endişe içinde bekliyor. Yedi santimlik yumurta biçimli bir tanesini gösteriyor. Aşağıda darlaşıarak

yoğun dokulu bir sapa

dönüşen. Dalgalı yapıda çiçekler. Çarpıcı kokuları var. R geri çekiliyor. L yavaşça içine çekiyor. Sarı kırmızı lekeli dudaklara dokunuyor.

Önü koyu kırmızı.

İnce dokulu yapraklar. Gevşek bir yelpaze oluşturmuş. Kırmızı-kahverengi lekeli. Küçük dudaklı. Sarı benekli. Silindirik. Bir de hafif gübre uygulamalarından bahsediyor. Bolca nem

ışık.

Şimşek. R kaçıp büzüşüyor. Televizyonun açık durmasını reddediyor. Eve yıldırım düşme ihtimaline karşı. Mum ışığında oturuyorlar. Gök gürlemesini bekliyorlar. Dağlardan salınacak olanı.

R evde ağır ağır dolaşüyor. Kediyle birlikte. Tüm perdeleri çekiyor. Sandalyesinden fırlıyor. Neydi o? Bir heykel daha devrildi. Galiba. Sonra geldiler. Bir fırtınanın ortasında. Bir gece. Fenerlerini sallayarak. Yüzme havuzuna

havai fişekler

atarak. Heykellerin etrafında

deli gibi koşturdular. Bu arada L titreyerek dikiliyordu. Kameriye-de. Karanlıkta. Bağırındılar. Çiçekleri kopardılar. R yüzünü yastıklara gömdü. Ağlayarak. Elleriyle kulaklarını kapattı. Sonra çıktılar. Fırtına dinince. Arkada bir yol olmuş. Yolunmuş çiçeklerden. Bitkilerden. Kırık tunç parçalarından.

Çerçöp dolu patikalar.

Çimlerin üzeri.

Boş havuzda bir balon süzülüyordu. İnce uzun. Sarı. Kenarlara çarpıyor. Ama patlamıyor.

Dağların

ortasındaki

göl. Haritada gösterilmemiş. Belki yarın oraya çıkarız. Diyorlar. Ah Tanrım yağmur yağacak. Diyor R. İskambil oyununa dönüyor. L orkideleri su serpiyor. Yoğun lekeleri olanlara.

Uzunlamasına bitişik

sıralar halinde

dizilmişler. Taç yaprakları

kısa turuncu tüyleri
aşağıya doğru
keskince dönmüş. L dokunuyor. Seręe parmağıyla. Kullandığı düz-
leşmiş k rdanı göstererek çapraz tozlaşma
işleminden bahsediyor. Avucunun i ini
sütunun altında
tutarak. Tepecik olgunlaşıp döllenmeye hazır hale gelince g r -
yorsun – bak görebiliyor musun – yaklaş bak dokununca ne kadar
yapışkan ve nemli.
Kum tepeciklerinde
parmaklarımız
birbirine
dokundu. Kazara. Doğruldu. Ve sigara i ti. Kum
yukarıdaki çimlere doğru
kaydı. Sanırım dönme zamanı geldi. Dalgakıranın arkasındakilerin
bağırışları. Kahkahaları radyo sesleri
gece
yakılan ateşler.
Havai fişekler. Havuzda fişek
parçaları. G z  ukurları. Onun kanı. Onlar aşağı indikten sonra.
 zerine atıldıktan. Ona metal parçaları atmalarından sonra. Bir
eldiven. Polise teslim edildi. Kimlikleri asla belirlenmedi. L ban-
dajlara sarıldı. Yazın ortasında.
Kameriyenin bir penceresi kırılmış. Bir daha orkidelerime saldı-
rırlarsa onları öldürürüm beddua ederim neden yapıyorlar bunu
neden neden neden?
R piyanonun başına
oturup
pencereden dışarı bakıyor. Saatler süren
sabırlı
bir bekleyiş.

Sabırsız

günler. Haydi çay içelim. Yirmi bir oynayalım mı? Okey oynayalım?
İsim şehir? Maskeler nerede? Nükleer savaştan sonra dünyada bir tek
biz kalmışsınız gibi yapalım. Ya da bir hücrede tutukluymuşuz. Sandal-
yeler sınır çizgisi olsun. R ben devam edemeyeceğim deyip çizginin
üzerine bastı. Bu arada L görünmez duvarlara vurup parmaklıkları
sarsıyordu. Orası olmaz. Oturup

görünmez bir sicimle

oynadı. Kendini onunla astı.

Pencereler açık

bir esinti

perdeleri

kımıldatıyor. Teras basamaklarında bir fare. L fareyi bir tırmıkla
kaldırdı. R aşağı inmeden önce. Kahvaltıya.

Parçalanmış kertenkeleler. Çiçek tarhlarında

parlak

derileri. Yakut rengi olanı gece elbisesinin üzerine takıyor. Kapı
girişinde duraksıyor. Misafirleri onaylıyor. Onların onayını bekliyor.

Terasta

uzun elbiselerin

hıştırtısı. Hafta sonları. Heykellerin çevresinde. Bıraktıkları izler.

Sabah kül tablalarını

kadehleri

şişeleri

boşaltmak. Tekrarlanan. Uzatılan dedikodular. Arkadaşlarla
arkadaşlar hakkında. Kahvaltıya

öğle yemeğine

akşam yemeğine

kalanlarla. Araba kapılarının çarpılması. Camlardan el sallamalar.

R piyanoya geri gidiyor. Ellerini kavuşturarak. O sessizlikte yalnız-
ca bir an için. L yurtdışından gelen orkideleri

paketlerinden dikkatlice çıkarıyor. Gümrükten
sağlık yetkililerinden kaçırmak için
üzerinde “Kitap” yazılı paketlerden.

Akşamları
dağlara doğru
kürek çekmek. Yolun yarısında. Kürekler dinleniyor.
Berrak yeşil
suya
dalıyor. Dipte kımıldısız
yatan balıklar. Bulutların
kestiğı
dağ zirveleri. Yakında tırmanılacak dağ.
Yakında.

İnsanın burada kaybolması işten değıl bir anda sis inerse düşüve-
rirsin. Diyorlar. Gölde biri boğuldu bu şekilde. Morların ardında
güneşı emmiş
batışlar. Suyun yüzeyinde
kirpi dikenleri. Yayılıyor. Gıcırdayan
kürek sesleri. Tekne sesleri. Kumsala atlamak. Kıyıda dinlenmek.
Balıkçı tekneleri dışarı açılırken.
Dalgakıranın arkasında
geride kalan birkaçı
eşyalarını topluyor. Plastik poşetlere. Tatil kampına dönen son
otobüsü yakalamak. Ertesi günkü mıntıkalarını rezerve etmek için
bırakılan şezlonglar. Yağmur. Ve rüzgâr gelince sığınağa çevrildiler.
Dondurmacı. Kışın tesisatçılık yapıyor. Bir kayanın üzerinde hası-
latını hesaplıyor.
Terasta

kumsalda

güneşlenerek. Buzlu içecekler yudumluyorlar. Birbirlerinin sırtını bacaklarını ovuyorlar. L dalgakırandan bağılıyor. Suyun altında buluşalım.

Düşlere

dalmak. Yatak

aşağıda

yukarıda

etrafta bir okyanus gibi. Yukarıda asılı. Oramı tut. Ağzıma püskürt. Büyümüş gözler. Hayvanat bahçesinde cam kafeslerindeki. Uyu-
yorlar mı – ölmüşler mi? Minik nabızlar atıyor. Elektronik olarak yapılabilir. Bir piton kendi üzerine kıvrılmış. Ölü

bir beyaz tavşanın arkasında. Yağmurluk giymiş bir adam eşeklere bakıyor. Griler içinde. Yaşlı bir kadın. Parmaklıkların üzerinden sarkıyor. Afrikalı memeli yığının

hayranlıkla izliyor. Aslanların

kükremesi

duyuluyor. Ama görünmüyorlar. Şempanzeler dik dik bakıyor. Bir çitanın üzerine tünemişler. Camın arkasını tırmalıyorlar. Develer işiyor. Deniz aslanları balıklarla oynuyor. Nehirden gelen martılar orada

toplanıyor.

Burada. Gece martıların inlemeleri. Heykellerin üzerinde dinleniyorlar. Bekliyorlar.

R'nin atabileceği

ekmek kırıntılarını.

Terasta

daha ılık geceler. Akşam yemeği. Açık kapılardan müzik sızıyor.

Yıldızlar

uzaklara

düşüyor. Bazen de denizin sesi geliyor. Ama pek görünmüyor. L duvara yaslanıyor. Akşam yemeği sonrası doyunluğuyla iç geçiriyor.

Bazen bir şiir okuyor. Almanca. İtalyanca. R örgüsünü alıyor. Ama elleri

kıpırdamaksızın

bahçeye

bakıyor. Titriyor. Ve içeri giriyor. Yatak odasından gelen ışık terasın duvarlarına

düşüyor. L saatini kuruyor. Piposunu ayakkabısına vuruyor. Kadehin içindeki buza bakıyor. Leylak kokusu. Parfüm. R'nin kulaklarının arkasına sürdüğü. Bileklerine sürdüğü. L'nin yüz çizgileri. Yarı karanlıkta. Gömleğinin düğmeleri çözülmüş. Yaka kısmında. Nabzın atması gereken yerde. Konuşuyor. Ama daha çok kendi kendine. Yalnız bırakılsa haberi olmayacak neredeyse. Ama tek başına kaldığını fark edince şaşırarak. Viski şişesinin karşısında. Yüzmeden dönüyor nefes nefese

ılık

ıslak

sebepsiz yere

gülüyor. Bir gizli anlaşma hissi dışında. Bir ay deliliği. Arkada.

Suyun

ısırması

ciğerlerde kokusu. Beyaz etten. Yuvarlak parçalar.

Karanlık çemberler. Soğuk muydu peki? Bir içki koyardı. Masanın karşısından eğilirdi. Esenliğin sonradan çıkan etkisini içine çekermiş gibi. Gece

denizini

deneyimlemeye

kalkışmadan. Gündüz vakti adamın beyaz bacakları. Kolları. Bir biçerdöverle. Ansızın koparılan saplar. Bir kesici kaldırılırken. Bazen birinin için daldardı. Doğruldu. Başını iki yana sallayarak. Kimse izliyor mu görmek için. Gözlerinin üstündeki ince saç tutamlarını ayırdı. R uzanmış halde kalırdı. Kumlu kısımda.

Kayaların

arkasında. Mayosunu aşağı sıyırdı. Yalnızca yüzüstü dönerken. Saçındaki kumu silkelerdi. Ellerindeki. Kumda çukurlar

açardı

ayaklarıyla

bacaklarıyla. Damarları meyve kabuğu gibi.

Etrafında

şapkalar

havlular

örtüler

sepet. Yemeği törensel biçimde

uzatıyor. L bu arada armutları

elmaları

portakalları

soyuyor. Kabukları dikkatlice gömüyor. Tek sayfa çevirmeden okuyor. R sırtını ovmasını isteyene kadar. Sayfayı çabucak çeviriyor.

Mırıldanıyor. Parmakları sırt çukurunda. Kayarcasına

kazıyor.

R nefesinin farkında. Karanfiller. Ve beden izleri.

Sonradan.

Sabah

başkalarının

ayak izleri. Ölü bir martı. Kanatları açılmış. Başı bir yana düşmüş.

R'nin tüyleri ürperdi. L martıyı denize attı. Fildişi pürüzsüzlüğünde. Beyaz balık kılçıkları. Issız yerlerde. Yosun demetlerinden uzak.

deniz kabuklularının emme sesleri. Deniz çekildikten sonra.
Çocukların çığlıkları. Öteki taraf. Dondurmacının bağırıışları.
Şezlongların keteninin
dalgalanışı.
Portakal kabuğu
gazete. Atılmış.
Kese kâğıtları. Çimlerin yakınında siyah araziler.
Kum tepeciklerinin
arasında. Ateşlerin yakıldığı yerlerde. L bir cilt hastalığına bakar
gibi bakıyor. Sebebini biliyor. Ama tedavisini bilmiyor. Kum yığı-
yor. Birkaç tabela daha koymak için plan yapıyor.
Bir duvar
tuzaklar
hırsız alarmları. Bir Alman çoban köpeği almak. Bahçeye. Huzuru
yalnızca bir esintiyle bozulan yüzme havuzu.
Yunan sütunları gibi dimdik kavaklar. Dikkatleri gökyüzüne çeki-
yor. Martıların sessiz daireler çizmesi. Aniden çıkan kırlangıçlar.
Birkaç küçük bulut. Dağınıklar. Dağların öte yanına ulaşmadan
önce.
Öteki taraf. Düz bir bataklık manzarası. Leşler ölü ağaç kütüklerine
dallara
eşlik ediyor
gevşek kollar
sarkıyor. Yollar hiçbir yere çıkmıyor. Sivrisinekler durmaksızın
vızıldıyor. Suyun güneşi emdiği yerlerde. Toprak yüzen bir bitki
örtüsü. Ağaç dalları katılmış
çamurun içine
gömülmüş. Yaprak
tüy
kürk
parçacıklarıyla. Bir hayvanın tiz çığlıkları. Kuş. Görünürde değil.

Peşinden ağır bir sessizlik. Tekrar. Dağlardan yankılanıyor. Geçitte. Çevreleyen kayalardan oluşan bir tünel. İçinden çıkınca göl görünüyor. O mesafeden. Avuçlarda tutar gibi. Kolayca üzerine basılan. Bir cam parçası gibi. Halbuki kilometreler uzunluğunda. Diyorlar. Arabanın camlarını açıyorlar. Ama dışarı çıkmıyorlar. Arkada. Çimen öbekleri. Çiçekler. Kayalardan çıkıyorlar. Koyunlar duraksıyor. Dik dik bakıyorlar. Üst üste vadiye düşüyorlar.

Saatler

belki sadece dakikalar. Şelalenin yanında
dalgakıranın üzerinde
gece kumlarda. Dans ederek. Ortaya çıkması için ayı kıskırtarak.
Dingin sıcaklık.

Günbatımından uzun süre sonra

güneşin

kayalar üzerindeki

sıcaklığı. Balıkçı teknelerinin ışıkları. Kendi kendilerine yanar gibi
bir ışık zinciri. Sıra halinde

bölüyor. Suyun

kayalara

bedenlere

ellere

çarpışı. Daha fazla istiyorlar. Gecedен gündüz istemeye cesaret
edeceklerinden daha fazlasını talep ediyorlar. Bir sigarayı paylaşmak. Bunun vaat ettiği temas.

Yağmurun

düşmesi

bir mağaraya sığınmak

duvara dayalı. Hızlı hızlı nefes alıp vermek. Yağmurun patırtısı

orada olabilecek ayak sesleri.

Bir dünyaya karşı savunmasız kalmak. Gülünç duruma düşmek bir anlamda. Tuz tadı. Diğer mağaralara sürünerek girmek. Evin arkasındaki çimlerden geçer gibi. Caddenin ötesinde ağaçsız tepelerin üzerindeki çimlerden. Ayın yavaşça tırmanarak

dünyadan daha büyük hale geldiği yer. Kırılıp bin parçaya ayrılacağı

muhakkak. Ama süzülen başka dünyaların farkında.

Çözülmüş. Uyku gibi boşluklar

bırakarak. Bir öğleden sonrasında. Bir rüyanın tamamı. Kavranmış.

Dönüş yolunda düşen çalıntı çiçekler gibi parçaları kaybolmuş.

Şehre dönüş. Sıcak hava dalgası. Bu böyle gitmez. Diye isyan ediyordu herkes. Parklar dolu. Yarı çıplak bedenlerle. Adamlar ofislerde ceketsiz çalışıyor. Dairedeki pencereler ardına kadar açık. Bütün gün bütün gece vızıldayıp duran bir vantilatör. R öğleden sonraları kanepede uzanıyordu.

Sigara üstüne sigara

uzun kadehlerde soğuk içecekler içiyordu. L hızlı hızlı

parkta

yürüyordu. Gözleri

önündeki yolda.

Kızların kahkahası. Etekleri çıplak dizlerinin üstünde. Gömlek kollarını sıvamış adamlar. Trafik miskin miskin ilerliyor. İnsanlar üstü açık arabalardan el sallıyor. Deniz kenarına gidiyorlar. Ya da oradan dönüyorlar. R boyuna bir dergi karıştırıyor. Saçını günaşırı yıkıyor. Kurt döken kediye çeşit çeşit tozlar aldı. Kedi odanın köşesine bucağına

L'nin yatak örtüsüne

içinde ne varsa kusuyor. L kediye koridora attı.

R çığılığı bastı

ona kitaplar fırlattı. Kitaplar duvardaki bir tabloyu devirdi. Leonard'ı iş için çağırdılar. Bir haftalığına yurtdışına. Aniden. Ruth kuaföre gitti. Birkaç elbise şapkalar satın aldı.

Çaya

ögle yemeğine çıktı. Akşam yemeğine arkadaşlarını çağırdı. Ve sinemaya gitti. Ya da tiyatroya. Dört gün boyunca. Beşinci gün yataktan çıkmadı. Perdeleri açmadan öylece yattı. Radyo açıktı. Kötü bir dönemden geçiyorum sadece. Dedi. Ah dışarı mı çıkıyor-sun? Benimle kalsana. Duvarlara egzotik bir çiçeğin içinin turuncu ışığı

vuruyordu. Ağır bir parfüm kokusu.

Bedenler. Ruth'un ki. Çarşafın ortaya çıkardığı şekli. Saçımı fırçalar mısın?

Omuzlarının üstünde

uzun

kalın saçlar. Biraz daha kal yanımda daha erken. Dedi. O sarı bölmenin içinde

viski ve buz

yudumlayarak. Bu sefer kart bile göndermedi umarım iyidir. Her sabah koşa koşa posta kutusuna gidiyordu. Keşke sayfiyede kalsaydık ah Tanrım burası o kadar vasat o kadar sıkıcı ki o kadar sıcak ki bir değişse bir şey olurdu bir tek...

Sonra Leonard geri döndü. Bir gün erken. Eli kolu paketlerle dolu.

Yüzü kızarmış halde eğilmeye çalışarak

kapı girişinde dikiliyordu. Karşılması için. Paketler kollarından kaydı. Ruth

gölerek paketleri
yerden aldı. Ama ne ki bunlar? Taklit yaparken giymek için elbiseler.
Ha hepsi bu mu. Dedi
birbirinin aynı
üç beyaz elbiseyi
kutularından çıkarırken. Başka bir şey var mı?
Rönesansla ilgili harika bir kitap bir de gübreleme üzerine çok
güzel bir kitap. Orkide tabii ki – sen ne sandın?

Mobilyalar yeniden düzenlendi. Bir oyun oynandı. Ruth elbisesini
giymeyi reddetti. Yanlış bedenmiş. L'nin anında anladığı
tuhaf manevralara
giriştim. L gülmesi bitince. Maskesini düzeltti. Sıcakta. Elbiseler
yapış yapış. Otel odasında
bir hafta sonu gibi. Yukarı yemek söylemek. Ve yememek.
İmkân konusundan
kaçınarak. Son kez. Yalnızca ilkinı hatırlayarak. Resepsiyon görev-
lisinin
baktığını bilerek
merdivenleri
çıkmaq. İçeride
geçirilen
iki gün
iki gece. Yatağın üzerinde. Ağır perdelerden
zayıf bir ışık giriyor. Sokak aydınlatmasından sızan şeritler. Başka
kaçamaklardan bahsettik
rollere büründük. İnanılan
inanılsın diye oynanan roller. Denizin üstünde
yükselen

güneşin yalnızlığı. Foşur
foşur çarpan. Suyun
tokadı. Çıplak ayak için
aşırı sıcak kumlar. Her şeyden konuşmaya
mecbur hissetmek. Yüzleşilmesi gereken şeyler
hariç. Kendi üzerine kıvrılan
konuşmalar. Çarşaflarda kurumuş lekeler.
Kül tablalarında elma koçanları. Sigara ateşinin ucu. Uyuma
numarası yapmadan önce.

O ilk soluk ışığı
beklerken. Karartılmış bir odada. Canımı acıt canımı
acıt canımı acıt
oramı
buramı
her yerimi. Şöyle. Eğer sen de istiyorsan. Konuş benimle konuş.
Konuş
benimle
Onunla da böyle miydi
Hiç olmadı. Bu şekilde değil. Bana kimse
asla asla
böyle dokunmadı. Daha önce. Dalgalar gibi. Gelmek.
Yavaşça. Çift rollere
bürünüldü. Evet evet
evet
Oğlan çocuğu ol. Eğer istersen. Herhangi bir şey. Ol
Sadece ol

Sıcak hava devam ediyordu. Parklar dolup taşıyordu. Haydi geri
dönelim.

Nefes alalım. Dediler. Deniz kenarındayız

yine.

Öteki taraf. Engelliler. Koltuk değnekleriyle
geldiler. Dalgakıranın oraya bırakıldılar. Karınlarının üzerinde
süründüler.

Suyun içine. Sabahları erkenden. Beyazlar içinde

yaşlı adamlar

geriye atılmış

daha da beyaz kafaları. Yüzleri. Solan gözleri.

Güneşe

kaldırdıkları. Mavi

mor damarlı elleri. Havuzlarda çömelirlerken. Ya da elleri olma-
yanlara

yardım ederken.

Bacakları olmayanlara.

Kolları olmayanlara. Bazı körler

başlarını daha yükseğe kaldırdı

daha yüksek sesle güldü. Bastonlarını

kayalara attılar.

Bahçede. Aralıklı

dimdik

kavaklar. Gökyüzü.

İplik gibi akan

şelale. Ve her şey

bekledi. Beklemeyi bıraktı

uyum sağladı. Sonra değişim geldi. Değişimin içinde. Yapılması
gereken şeyin

yapılacak şeyin

bilgisi. Yapraklar

renk değiştirirken. Hava

daha keskin. Gözlenen

kırağı
işaretleri. Günler kısalıyor. Saatler uzuyor. Rüzgâr denizden
yükseliyor
buğuyu
eve taşıyor. Kendini taşların arasına
gömüyor. Olabilecek şeylerin imkânı batıyor. Kalanların içine.

Leonard düğmeyi indirip karşıya, Ruth'a baktı. Başka yok mu yani? Hepsi bu yalnızca iki makara. Ve de tek kelime tek ipucu yok. Neden bir şey mi bekliyordun aşkım? Acaba kim... Kapağı çarparken dudağını ısırdı. Kim ne Ruth? Ya hiç belki intihardan bahsetmiş olabilir bize somut bir şey vermiş olabilir diye düşündüm ama hiçbir şey kesinlikle hiçbir şey yok belki günlüklerde evet belki orada... İntiharların çoğu anlık bir kararla, fazla düşünmeden yapıyor gerçi. Bu safsata Leon öyle yapanlar olsa bile kırk senedir bunu düşündüğünü söyleyen notlar bırakan bazı insanlar da var. Ah kim düşünmüyor ki. Neden sen düşünüyor musun hayatım? Leonard gözünü teybe dikti. Belki. Ne demek belki? Yani hayatı daha da mucizevi kılıyor belki de değil hayır pek sayılmaz Ruth merak etmene gerek yok şimdilik dul kalmayacaksın sıramı bekleyeceğim. Ruth kaşlarını çatarak ona baktı. Bazen seni hiç anlamıyorum sanki bambaşka bir tarafın var. Ahhhhhh gizli derinlikler ha Ruth? Onun vardı kesin bizden ne istiyordu Leon neyin peşindeydi gerçekten anlamıyorum tabii eğer... Evet? Sana tuhaf bir biçimde âşıktı biraz ve kim – kim... Aşka âşıktı bence Ruth bir de baba kompleksi vardı. Ah o adam yok mu cidden ona kim nasıl dayanabildi ki. Leonard omzunu silkti, kayıt cihazını masadan kaldırdı. Zavallı annesine de acıyorum. Ya adam kulağa o kadar da kötü

gelmiyor Ruth bir nevi kederli bir kaybeden belki o daha acınasıdır. Kiminle düşüp kalktığını hiç söylememesi garip. Sana hiç anlatmadı mı Ruth biliyorsun kadınlar... Hiç gerçi bir keresinde evli biriyle ilişkisi var gibime gelmişti ama... Ah muhtemelen birkaç kişi vardı. Ama tek bir kişi varmış gibi konuşuyor yazıyor... Yazınsı o acayip havayı hatırlıyor musun Ruth günlerce sürmüştü sorun şu ki bu ülkede güneşe alışkın değiliz. Epey şehvetliydi herhalde onu seksi buluyor muydun Leon? Hareketlerinde bir güzellik olduğu kesin. Ona karşı hiç çekim duymadın mı Leon? Bu ne sorgulama mı o çocuktu Ruth ayrıca ben – ben... Evet? Ruth ona doğru eğilip çekildi. Ee ne diyordun? Kabul edelim ikimiz de onu anlamadık içinde güvenliğe dair bir ihtiyaç vardı ama aynı zamanda isyan ediyordu arka planda manastır ailesi her şeyin katkısı vardı... Ben hep senin onu anladığını hissettim Leon benden daha fazla. Belki – belki ama yine de... Bizi nasıl da gözlemlemiş ne kadar ilginç açıkçası onun tariflerinden hayatta çıkaramazdım bizi. Bakış açısı yalnızca bakış açısı Ruth üşüdün mü aşkım? Hayır. Titreyince sandım ki... Öbür odaya geçelim orası çok daha sıcak. Dışarı çıkalım. Nereye? Nereye olursa bu daire ya ne bileyim. Hep huzursuzsun Leon. Leonard masanın üzerinden eğildi, bir tabloya bakıp düzeltti. Nereye gidebiliriz saçımı yıkarım diye düşünmüştüm. Parka? Hava çok soğuk. Kısa bir yürüyüş Ruth sana da iyi gelir. Yorgunum sen git biraz başım da ağrıyor. Ruth iç çekerek başını sandalyeye dayadı. Leonard gözlerini ona dikti, sonunda Ruth başını kaldırdı. Sanırım biraz dışarıya çıkacağım ciğerlerime biraz temiz hava girsin. Sıkı giyin o zaman hayatım bir de Bobo için bir konserve et getirir misin lütfen – lütfen?

Ruth Leonard'ın odasında dolaşmasını, dolap kapaklarını, çekmeceleri, kapıları çarpmasını dinledi. Daire kapısını da. Pencere kenarında perdelere dokundu, kenara çekti ve dışarı baktı, geri çekildi, bekledi, tekrar baktı. Bir güvercin pencere pervazından

havalandı, yerleri süpüren, kâğıt parçalarını, çatalla çöpleri toplayan bir adam dışında boş olan meydana doğru uçu. Ruth odaya döndü, örgüsünü, kediye, kitapları eline aldı, bir an hepsini tuttu, göğsüne bastırdı. Radyoyu, televizyonu açtı, sonra kapattı. Leonard'ın odasında kıyafet yığınının, yataktan topladığı kataloglara baktı, katalogları tekrar geri fırlattı. Kahretsin kahretsin bir bilebilsem – bir bilesem... Gardiobun aynasına baktı. Kahretsin ne yapabilirim...

Leonard bir banka yaslanmış temizlikçi adama başıyla selam verdi. Bugün hava soğuk yağmur yağacak gibi duruyor. Adam öksürdü, yerdeki Çimlere Basmayınız tabelasına tükürdü. Çakmağınız var mı beyefendi? Ah teşekkürler kar da yağabilir hiç belli olmuyor çok teşekkürler. Eldivenli elleri sigarayla cebelleşti, Leonard patikada salına salına uzaklaşırken şapkasına dokundu. Çimlerin ötesinde kahverengi, kırık dal kabukları. Gri dallar daha da gri gökyüzünü belirginleştiriyordu. Soluk güneş daha da soluklaştı. Ana caddede trafik uğultusu. İnşaat iskelesi. Vinçler. Evrak çantası taşıyan insanlar. Çantalar. Şemsiyeler. Hepsinin yanından geçti. Etrafa çabucak bir göz gezdirdi, sonra yere baktı. Bir kafede mola verdi, elleriyle fincanı kavrayarak oturdu. Kar yağacak gibi. Dedi kadın garson, üzerine eğilirken. Yine de eğer kar yağarsa bu kadar soğuk olmaz. Leonard başını kaldırdı ama garson kahve makinesini çalıştırmaya gitmişti. Bir kitap çıkardı, açtı ama pencerenin dışındaki loş ışığa baktı. Kuş tüyü ya da toz zerresi olabilecek birkaç kar tanesi düştü, durdu, sonra tekrar düştü.

Ruth kayıt cihazını çıkardı, makaraları karıştırıp bir tanesini cihaza yerleştirdi, sessizce dönmesini sağlayarak düğmeye bastı.

... Duvarlara egzotik bir çiçeğin içinin turuncu ışığı vuruyordu. Ağır bir... Ruth yeniden düğmeye basarak makarayı eliyle döndürdü.

... maskesini düzeltti. Sıcakta. Elbiseler yapış yapış. Otel odasında

bir hafta sonu gibi. Yukarı yemek söylemek. Ve yememek.

İmkân

Konusundan

kaçınarak. Son kez. Yalnızca ilkinin hatırlayarak. Resepsiyon görevlisinin baktığını bilerek merdivenleri çıkmak. İçeride geçirilen iki gün iki gece. Yatağın üzerinde. Ağır perdelerden zayıf bir ışık giriyor. ... Ruth cihazı kapattı. Bir sigara arandı. Ne faydası – faydası var? Makarayı döndürüp düğmeye bastı.

...

canımı acıt

oramı

buramı

her yerimi. Şöyle. Eğer sen de istiyorsan. Konuş benimle konuş.

Konuş

benimle

Onunla da böyle miydi

Hiç olmadı. Daha önce. Dalgalar gibi. Gelmek. Yavaşça. Yükselmek. Daha fazlasını istemek. Ama sormadan.

Çift rollere girildi. Evet evet

Evet. Oğlan çocuğu ol. Eğer istersen. Herhangi bir şey. Ol Sadece ol.

Sıcak ... Ruth cihazı kapattı. Dikkatlice yere indirdi. Kedi kapı eşiğinden yukarı baktı. Bir anlamı yok Bobo değil mi hiçbir anlamı yok. Kediye kucağına aldı, kedi Ruth'un yüzünü yaladı, yanağını daha da ıslattı ama Ruth sigarasından bir nefes alırken başını çevirdi. Kediye yere bıraktı ve çağırdı, parmaklarını şıklattı. Öpücük sesi yaptı, oturma odasına gitti. Pencereyi açıp birkaç kar tanesini yakalamaya çalıştı. Sokakta insanlar adımlarını hızlandırıyorlardı. Işıklar yandı. Kar daha yoğun, daha hızlı yağarken trafik birikti, boğuldu. Pencereyi çarparak kapattı, perdeleri örttü. Karanlıkta kanepenin üzerine kıvrıldı.

Bir grup kız içeri girdi, kıkırdadı, başlarındaki, platolarındaki karı silkeledi, poşetlerini açtı. Kâğıt ve kıyafetlerin hışırtısı. Öne eğilmiş, birbirlerine yaklaşmış kafalar. Leonard ayağa kalktı, hesabı ödedi. Size kar yağacak dedim demedim mi teşekkürler beyefendi iyi günler. Cam kapıyı çekerek sokağa çıktı. Koşuşturan insanlar ona çarpa çarpa geçtiler. Kaldırımından indi. Kibrit beyefendi kibrit alın – kibrit... Parkta yokuş yukarı yolu izledi, hızlı hızlı nefes alıp vererek, başı fırtınadan öne eğilmiş halde. Kapılar kapatılıyordu. Bağırarak, kaya kaya koştu. Şapkası düştü. Küfür ederek şapkasını yerden aldı. Kapıları sarstı. Çimenlerin arasından zar zor yürüyerek parmaklıklara tırmandı. Yolun karşısına geçti, köşeyi döndü, durakladı ve trafik ışıklarında bir otobüse atladı.

Ruth irkilerek uyandı, ışığı açıp saate baktı. Bir sigara yakarak cam kenarında dikildi. Kar çatıları tamamen kaplamıştı, yerlerse sadece ıslaktı. Ateşi yaktı, bir içki aldı ve radyoyu açtı, mırıldanarak eşlik etti sonra durdu, iç geçirdi ve içkiyi devirip bir kadeh daha doldurdu. Günlüğünü açıp yazmaya başladı. Radyonun sesini kıstı, kendi nefesini, kedininkini, başka bir dairede hafifçe çalınan piyanonun sesini dinledi. Koridora kulak kabarttı, asansörün kapıları açılırken dairenin kapısını açtı ama asansörün içinden kıkır kıkır bir çift inince çabucak tekrar kapadı. Yatak odasında birkaç elbise çıkardı, birini giydi. Saçını, yüzünü, gözlerini düzeltti. Tuvalet masasında oturarak gözleri sulanana kadar aynaya baktı. Öbür odaya geçti. Kayıt cihazını, makaraları tek tek çıkardı. Diğerlerinden ayrı duran bir tanesini cihaza taktı. Leonard'ın keskin sesi usulca duyuldu. Sesi açtı, gözleri kapalı öne eğildi.

Transta olduğuma şüphe yok. Artık inanmadığımı bir varoluşla yüz yüze geldim. Ama olanların herhangi bir tanımını olduğunu kim söyleyebilir? Üç aç var evet evet tanınabilir. Şimdi. Oğlan. Genç. Adam. Her biri birbiriyle çelişiyor. Nasıl anlaşmalı? Bir uzlaşma. Karanlıkta elim. Ellerim. Dokundukları bilindik – yok

yok o değil. Belki dışarıda dikilen bir dördüncü vardır? İzleyen. Bir yarığın içinde sırttan bir Cheshire kedisi. O bunu anlıyordu. Belki de anlamıyordu. Bir belirsizlik olduğu kesin. Duyarlı koca. Pratik. Bekleneni. Kabul edileni yapma arzusunda. Role uyum sağlamış. Toplumun bir parçası. Kendi halinde. Kontrollü. Yalnızca eylemleriyle biliniyor. Ama dönelim – perdenin arkasından başkalarının kedilere işkence etmesini yusufçukların kurtçukları koparmasını kadınların şapkalarını düşürmesini izleyen hüznü yuvarlak gözlü oğlan çocuğuna dönelim. Kahkahası boğazına takılan ve kitapların üzerinde uyuyakalan oğlana. Kâğıttan prensesler yapıp ateşe veren oğlana. Her şeyin herkesin eşit olacağı daha büyük daha iyi bir dünya yaratmak için gerçek hayatlarla oynayan küçük askere. Buna inanıyordun. En azından o çocuk inanıyordu. O zamanlar inanç elle tutulur bir şeydi. Kısımları olduğu bilinmiyordu. Yalnızca bütün biliniyordu bir aşk ilişkisi evet onun gibi. Ortak bir bilgi çerçevesinde inşa etmek insanın içgüdüsel olarak benimsediği bir olgu. Ama yine de bir oyun. Evet senin –onun– arka planında bir dalavere sergilenirken izlediğin bir oyun. Şiddet. İşkence. Hiç şahit olunmamış. Yalnızca kapalı kapılar ardında fısıldanmış. Kapitalistlerin canı cehenneme. Ama anne babasını götürdükleri zaman ağlayan kız ve ailesi hariç. O zaman uyurgezeri sarsan farkındalık mıydı? İdealist. Kurşun askerler insan boyutuna ulaştı. Çılgılık attılar. İrkildiler. Bacaklarının arasında ne başı ne sonu olan bir köprü. Aksini iddia edebilirsen et. Ben edebilirim. Ama bu şimdi o kadar kesinlik getirmiyor. Onun için ne ifade ederdi eğer... Işığı söndürdü. Yalnızca kayıt cihazının homurtusunu dinledi.

Rıhtım boyunca, gözlerini kardan kırıştıra kırıştıra yürüdü. Köprünün ortasında eğilerek bu ve diğer köprülerin gölgesini izledi. Yürümeye devam etti. Bir bara girip bira sipariş etti. İnsanların toplandığı, beklediği, beklemeyi bıraktığı bir yerdi burası. Yüzleri kızarmış kızlar, kayıtsızca başlarını kaldırdı, dikkatlerini bir içkiye,

sigaraya çevirdi, içlerini daha az açmaya çalıştılar. Yaşlı bir adam bir gazetenin üzerine eğildi, kendi horlamasıyla sıçrayarak uyan-
dı. Kadının biri altında bacaklarını, eteğini koklayan bir köpekle konuştu. Biri ansızın Tanrım neden bu konuyu açmak zorundasın ki ah hayır maziye karıştı diyorum sana geçmişten bahsetmek gereksiz gerçekten inan bana bu yüzden kapa çenenin Tanrı aşkına olur mu adam hiç bilmeyecek kadına gelince de eh elinden ne gelir ki – hayır hayır diyorum sana... Bir içki daha ısmarlayıp bir köşeye gitti, barı, başka aynaları yansıtan, kendisinin her biri gittikçe ufa-
lan, boyutları duvarlarla, masalarla, sandalyelerle, kapıyla küçülen üç yansımasını veren aynaları inceledi.

Dışarıda kar durmuştu. Rüzgâr çıktı, karı, tozları, kâğıt parçalarını yağmur oluklarına, duvarlara doğru üfledi. Kendi adımlarını duyamıyordu ama geri dönüp baktığında kaldırımı kesen koyu renk izler gördü. Avuçlarını birleştirip içlerine üfledi, eldivenlerin içinde yumruk gibi duran ellerini ovuşturdu. Beyaz peruklu, başları yerinde heykellerin yanından geçti. Kuşlar nehrin üstünde sessizce kanat çırpıyor, arada bir rüzgârla alçalıp yükseliyorlardı. Bir yerlerde bir ambulans öttü. Bir tren. Bir köşeyi döndü, birkaç çocuk koşarak yanından geçti, birbirlerine kartopu attılar, biri yanağına isabet etti. Çocuklar bir evin içine girdi. Bir kadın sesi. Bir köpek. Üst katta bir pencerede ışık. Bir basamakta kırılmış bir süt şişesi, süt donmuş, kardan daha beyaz. Ay, bir tanecik gibi belirdi kayboldu, yeniden belirdi. Üst geçitten geçti. Birbirinin aynısı cepheleri, arka bahçeleri, çatıları olan ev yığınları. Karla paketlenmiş araba tavanları. Dalsız, karsız ağaçlar, ağaç kütükleri yolun iki yanında diziliydi. Köpeklerin uğradığı dipleri sarı lekeli ağaçlar. Daha fazla evin, apartman bloklarının bölgeyi kapattığı yerde sonlanıyorlardı. Şehir merkezine yaklaşırken adımları çıtırdıyor, gitgide daha düzenli bir tempoya giriyordu. Burada kardan eser yok, merkeze yönelen birkaç arabanın üstü hariç. Gösterimde hangi film var diye

bakmadan bir sinemaya girdi. Mekânın yarısı boştu. Sondan bir önceki sıraya oturup gözlerini kapattı.

Ruth bakmaksızın kayıt cihazının düğmesine basarak başını kollarına dayayıp masaya eğildi.

Belirlenmiş koşullar belli bir miktar tatmin sağlar. Bu inkâr edilemez. Ama yine de – yine de üzerinde nasıl bir baskı kurdum kim bilir ihtiyacı olan şeyi istiyordu muhakkak. Bir seçeneğim yoktu. Bir cevabın olmadığını söyledi R. Anlaşıyordu. Ama her şey hesaba katıldığında öyle bir zamandı ki – nasıl söylesem nasıl tarif etsem insanın şimdiden bakınca başka bir insan başka bir rol gibi görünen şeyle nasıl uzlaşabileceğini? O hücrede tecritteyken zaman anlamını yitirdiğinde bile orada bile oynamam gereken bir rol vardı. Kendini davası olan bir adam gibi gören bir oğlan çocuğu illa gözünü açmış değildir ah hayır hiç oralara gelmedi konu. Nasıl gelebilirdi ki? Zamanını bekleyen kadar ani olmuyor asla. İnsanın hah şimdi gözüm açıldı diyebileceği bir an hiç gelmiyor. Ama o zamana geri dönüp bakınca insan tam da yanılısamanın hangi noktada paramparça olduğunu merak ediyor. Öte yandan başkalarınca koşullarca değiştirilmiş olma hissi, haritadaki dağlık bir bölge gibi gölgelen-dirilerek belirtilebilir. Bir değişiklik biliniyordu kuşkusuz. Ama yalnızca ben kabul ediyordum. Diğerleri için değiştirmeyi reddettikleri düzen kurulu. İnsan çok geçmeden kendisinin olduğuna inanıyor ve değişim köşelere yerleşiyor. Mesela uyananlarla ya da nesnelerle yalnızca bazı anlarda tahrik oluyor. Koku. Ses. Görüntü. Anımsatıyor. Sonra görüntü tepetaklak oluyor. Ama yine de kimse fark etmiyor. Hele en yakınındakiler hiç. Hele onlar... Sonra bir dalavere oluyor ve insan otomatik bir şekilde olmaya yapmaya boyun eğiyor. Çünkü böylesi en kolayı. Ayrıca insan hemen unutuyor. Alışkanlıklar üstün geliyor, acı uzaktan bakılan bir nesne halini alıyor.

Acı çektiği su götürmez. Endişeliydim. Hoş değildi. Ama zevk de vardı. Karşılıklı olmadığı da söylenemez. Ben...

Leonard'ın sesi boğuldu, sonra tizleşti. Ruth ışığı yakarak kayıt cihazına baktı, kapattı ve makarayı çıkardı. Geri sarmaya çalıştığı sırada bant koptu. Biraz daha açıp düzelteyim derken büküldü, bir de baktı kucağında büküm büküm bir kütle duruyor, ellerinin arasında kıvrılıyor.

Leonard başını kaldırıp ekrandaki çıplaklar kampına baktı. İri yarı İskandinav kadınlar uzun saçlarında çiçeklerle, göğüslerinin önünde demetler tutarak ağaçların, çimlerin arasında hoplayıp zıplıyor, gülüp oynuyordu. Sinemaya kahverengi, gri fötr şapkalı adamlar, boş koltuklarda ya da kucaklarında katlanmış nemli paltolar serpiştirilmişti. Arkada biri hırıldıyordu. Yer gösterici kızlar kadife perdeli antrenin önünde kıkırdıyordu. Işıklar yandığında el fenerleri hâlâ otomatik olarak etrafı aydınlatıyordu. Kar şimdi sulu-sepkene dönmüştü. Bir taksiye el ederek durdurdu. Koltuk ıslaktı. Camı kaldırdı, ışıklara, trafik lambalarına gözlerini kırıştırarak arkaya gömüldü. Şoförün bağırdığı şeyleri duymadığından evet, gerçekten gibi şeyler söyledi. Dışarı fırladı, parayı ödedi ve döner kapıları iterek içeri girdi. Kapı görevlisi bir şey dedi ama asansörün ızgarasının ardından adamın ağzının açılıp kapanmasını gördü yalnızca.

Koridorda kulak kesildi. Daire, parıltısı oturma odası duvarına vuran ateş dışında karanlıktı. Ruth – Ruth neredesin – Ruth? Yatak odasının kapısını açtı, yatağa, etrafa bakındı. Kendi kapısını açtı. Ateşin önünde çömeldi, ellerini, yüzünü ovuşturdu ve kendine bir içki koydu. Hafif bir gürültü duyunca koridora gitti, kapıyı yavaşça itti. Ruth ne arıyorsun burada Tanrı aşkına? Şu lanet teybe bir şey oldu baksana daha kötü bir hale getirdim galiba bir kısmı koptu. Kıvrılmış ince kahverengi makarayı ona doğru uzattı. Nerede kaldın çok geç oldu Leon merak ettim? Sinemaya gittim, tipiye yakalandım pardon telefon etsem iyi olurdu galiba. Bir de içki içmişsin of. Burnunu buruşturup yanından geçti. Hangi filmi

gördün peki? Ya pek iyi değildi western filmi. Taksiye binebilirdin hayatım? Mmmmm herhalde. Kasetin, boş kutunun üzerine eğildi. Neden bunu taktın aşkım? Onunkilerden sandım pardon fark etmedim neyse zaten daha ben kurcalamadan yarısı hasarlıydı. Leonard kaseti geri sararken Ruth'un mutfakta sağa sola çarpma sesleri çıkardığını, kediyle konuştuğunu duydu. Bobo'nun et konservesini aldın mı hayatım? Tüh ya pardon unuttum tamamen çıkmış aklımdan. Diye bağırırdı. Bekledi. Sadece mutfaktaki hareketleri, akan muslukları duydu. Kör olasınca kedi. Söylene söylene makarayı kutuya yerleştirdi. Kapının önünde Ruth'un lavabonun, ocağın üzerinde bir aletten diğerine düzenli hareketlerini izledi. Tahta kaşığı tutan ellerinde damarlar belli oluyordu.

Leonard bir içki koydu, televizyonu açtı ve kanepeye yığıldı. Ona doğru yürüyen kediden yana bir tekme savurdu. Bir yastık aldı. Kedi ayakkabılarını kokladı. Pist hadi pissst. Aşağıya bakınca açık günlüğü gördü. Öne eğilip Ruth'un geniş aralıklı yazısını okudu.

1 Kasım

Hiçbir şey hissedemiyorum. Ancak düşünüp merak ediyorum. Kuşkuyla ilgili olarak onunla yüzleşmek kadar kendime karşı da bir sorumluluğum var mı? Hayır hayır bunun bir anlamı olmaz. Ama belki de konuyla ilgili kendimle yüzleşmekten bile korkuyordumdur? Ah bir çocuğumuz olsaydı. O da bu kadarını diliyor mu? Özümde biraz da olsa farklı hissetmemi sağlar mı? Cevap artık burada değil. Bu kadarını biliyorum. Onun bütün derdi kendi orgazmına ulaşmak ben de bu şekilde kullanılmayı kesinlikle reddediyorum. İlk evlendiğimizde farklı olmuş muydu hiç? Geçmiş hisleri hatırlamak ne kadar zor. Ben pasiftim fazla pasiftim şimdi anlıyorum ki o beni böyle yapmış. Ve her şeyin içinde onu memnun

etmek en çok istediğini düşündüğüm şeyleri tatmin etmek arzusu fakat ben başka bir şey farklı bir şey isterken. Ama tam olarak ne istiyordum? Bu sabah bana geldi, yüzüme bile bakmadı, vücudu mu onun ellerinin altında bir et parçası gibi hissettim. Bir şeyin herhangi bir şeyin olmasını arzulayarak geçirdiğim günler saatler oluyor. Bir tür şefkat istiyorum. O kadar yorgunum ki. Vücudum ağır düşünceler kadar ağır ve çılgılık ölü doğmuş. Onu adeta bir kafesin içinden görüyorum. Sonra onları bir arada düşünüyorum. Ama hükme varmak için elimde bir şey yok. Sağlam bir delil yok. En azından burada etrafımızdaki her şeyin bir cismi var güvenlik hissi veriyor. Birlikte kurduğumuz bir yuva burası. Ama son zamanlarda kendimi davetsiz misafir gibi hissediyorum neredeyse. Neden? Kendime bakıyorum ve beş on yıl sonra nasıl olabileceğimi görüyorum. Bir şeyler bugünkünden farklı olacak mı hiç? Birbirine katlanmadaki nezaketin temel ilişkiye gündelik yaşama getirdiği belli bir sorunsuzluk hali. Ama asla kahkaha yok. Onun bile sahip olduğu genç kızkenki o dolup taşan kahkaha, kahkaha sonlandıktan sonraki o hafif soluklanma, ben aslında ne genç ne de emin olmanın farkındalığını hiç deneyimlemedim. Hep kendimi tuttum, her şey ya siyah ya beyaz olmalıydı. Evlenmeden önce sevgilim olmadığı için pişmanım bu bir gerçek. Tanıştığımızda o bir Tanrıydı, hiç sahip olmadığım ağabeydi, belki bir babaydı da. Hataları sevimliydi. Anlaşıldığımı hissediyordum. İdealizminden zekâsından büyüleniyordum ve her şeyden öte bana olan saygısında kendimi güvende hissediyordum. Bütün bunlar ne zaman tökezledi, bu dehşet verici ayrılığı hangi gün, hangi gece hissettim. Bir çeşit kimlik kaybı mıydı? Birlikte çıkıp gittikleri, evde tek başına, o kırık heykellerin karşısında kaldığım günler, belki o zaman, evet belki o zaman benim bulamadığım şeyi birinin onunla paylaştığını fark ettiğimde. O zaman o öldüğünde anında rahatlamaya benzer bir şey hissetmedim mi, neredeyse bunun olmasını

dilememiş miydim? Yatakta beraberken, o beyaz boynu, o zaman parmaklarım tuhaf bir şekilde karıncalanmamış mıydı, sanki bana başka birinin, bir katilin elleri takılıymış gibi. Sonra rüyalar geldi, günün geri kalanında bir tat bırakan rüyalar. Ama ben nasıl onlardan sorumlu olabilirim, sorumlu hissedebilirim? Bazen gözleri ne hissettiğimi bilir gibi bakıyordu, aslında rüyalarım onun etrafında dönüyordu. Başka bir seçeneğim yok gibiydi. Bir şekilde hayatını, her şey mümkün olduğu zaman, sahip olduğu bariz o özgürlük hissini kıskanıyordum. Ama aynı zamanda acıma, evet gözlerimde gördüğüm şey ve bize çaresizce yapıştığı için acıma da vardı. Şimdi o kadar da emin değilim bu yapışma meselesinden. Bizden ne istiyordu, Leon'dan, benden neye ihtiyacı vardı? Muhtemelen asla bilemeyeceğiz. Şimdi kendime acımakla, bir bakıma Leon'un gitmesini dilemekle geçen geceler var. Ben de gidebilirim ama o çaba yok mu. Çaba. Ve kalıyoruz. Bir misafir gibi izliyorum. Bir sonraki hamlesini bekliyorum. Böyle bir pasiflikte en azından bir güç hissi olduğunu bildiğimden bir soğukkanlılık unsuru gerekli. Belki de yarın.

Sofrayı kuruver hayatım. Leonard Ruth'un mutfğa, tencerele-
rin tavaların arasına geri döndüğünü duydu. Yemek kokuları odaya
süzüldü. Leonard gazeteyi yeniden yastığın altına koydu. Sesi kısık
televizyon izledi. Ellerini göğsüne bastırmış, koca ağızlı bir kadın
öne arkaya sıçıyordu.

Çatal bıçak tangirtisi. Göz kapakları kopkoyu bir maviye boyalı. Bu gece ne yapalım Ruth televizyonda bir şey var mı? Pek bir şey yok biraz daha sebze hayatım? Yok teşekkürler. Emin misin? Evet gerçekten sağ ol. Daha çok var biraz daha al? Hayır sahiden ben... Ruth lahanaları kaşıkladı, Leonard'ın tabağına yığıdı. Biraz şarap aşkım? Şarabımız var mı? Yarım şişe Beaujolais. Tamam. Yeterince ılık mı? İyi. Ruth düşünüyorum da belki şey yapmalıyız... Evet hayatım? Ruth ansızın bakışlarını kaldırdı, Leonard'ı

görebilmek için mumu kenara itti. Leonard televizyona bakıyordu. Ne diyordun? Belki Noel'de bir yerlere gidebiliriz? Yurtdışına mı Leon? Hayır hayır Gri Ev'e diyorum şeye değil – şey burada kalıp babamla bütün o aile meselelerine girmeyelim diyorum ne dersin? Oraya gitmemeyi tercih ederim çok soğuk oluyor ısıtması günler alıyor – ayrıca... Bir ara orayı kötü ruhlardan kurtarmamız lazım Ruth. Onu demiyorum. Ruth tabakları bir araya topladı. Yanımızda arkadaşlar olsa iyi olur kışın orası çok ıssız oluyor Leon ve – şey yapacak çok şey de yok orada görecektir bir şey yok en azından... Ama burada da kimseyle görüşmüyoruz ki aşkım. Evet öyle galiba. Ruth'un masadan uzaklaşmasını, odada dolaşmasını izledi. Mutfaktan seslerini duydu. Pencereye gidip perdeyi açtı. Karşıdaki meydan bembeyazdı. Sokaklarda siyah çukurlar vardı. Rüzgâr ağaçlardan, çatılardan kar üfördü. Otobüslerin, arabaların üstleri beyaz yataklara dönmüştü.

Leonard masa lambasının ışığını yakıp bir el yazmasını açtı. Kâğıda düşen ışık halkasına baktı. Kahve Leon – Leon istiyor musun... Evet aşkım evet. Ateşi harla hayatım buz gibi içerisi Leon duydun mu? Evet tamam tamam. Leonard'ın ateşin üzerine eğilmesini, doğrulmasını, başını bir o yana bir bu yana döndürmesini izledi. Yerdeki birkaç minderi düzelterek üzerlerine çöktü. Çalışmak istiyorsan ben öbür odaya gideyim? Hayır hayır gerek yok okuyorum sadece. Ruth minderlerin arasında kımıldadı, dizlerini kaldırdı. Ruth mutlu musun yani... Mutluyum hayatım neden bunu... Ya bilmiyorum bir şekilde – nasıl ifade etsem bilmiyorum son zamanlarda belki biraz içine kapanmış gibisin bir şeye mi üzülyyorsun? Hayır – bir şey yok belki şey dışında – ya önemi yok evet mutluyum tabii ki mutluyum mutluyuz değil mi Leon yani... Leonard Ruth'un yanına geldi, diz çöktü, başını Ruth'un başına dayayıp fısıldadı. Ne? Sadece... Ne var Leon? Leonard başını Ruth'a dayayıp aşağı yukarı hareket ettirdi. Güzel kokuyor

yeni parfüm mü? Sabun sadece ya da pudra herhalde. Bu da yeni bir elbise mi? Onunkilerden biri üstüme uyan tek elbisesi. Ruth Leonard'ın saçına, yanaklarına dokundu. Gözleri kapalı. Leonard'ın eli elbiseye dokundu, desenlerin üzerinde gezdi, kenarına gitti, baldırlarından yukarı, çorapla jartiyer arasındaki tenine kaydı. Ruth'un eli onun sıkın, kavrayan, daha yukarı, sonra içeri tırmanan parmaklarının üzerine kondu. Ruth yüzünü, gözlerini görmek için aşağı baktı. Gözleri içine çökmüş. Ağzının etrafında bir ıslaklık. Boynunda, alnında damarları şişmiş. Parmaklarını daha da içeri sokuyor. Ateşe dikkat et hayatım yanacaksın. Ruth geri çekildi. Leonard gülerek yana devrildi. Bu kadar komik olan ne? Kollarını uzatarak sırt üstü uzandı, ağzı kapalı, vücudu Ruth'un bacaklarının üzerinde, hâlâ gülüyordu. Ruth'un ayak bileklerine uzandı ve yukarı baktı. Gel – bana gel? Şimdi olmaz burada olmaz Leon böyle o kadar komik görünüyorsun ki Tanrı aşkına... Ruth dönmeye çalıştı ama Leonard'ın elleri ayak bileklerini daha sıkı kavradı. Haydi Ruthey buraya – gelmeyecek misin? Leonard somurttu, dudaklarının üzerindeki dilini içeri çekti sonra dışarı çıkardı. Bir eli Ruth'un bileğinin üzerinde kaydı. Hayır – hayır Leon kıyafetlerle sevmediğimi biliyorsun. O zaman çıkar kıyafetlerini lanet olsun. Bazen çok kaba oluyorsun ıyy gerçekten nasıl yapabiliyorsun... Normal Ruth Tanrı aşkına herhangi bir adamın olacağı kadar hassasım. Elleri gevşedi. Ruth ayakta, kolları yanında kaskatı, ağzı bir şey söylemek üzereymiş gibi açık kaldı. Leonard doğruldu, başını dizlerine dayadı. Leon üzgünüm – üzgünüm ama... Yok önemli değil. Ama gerçekten üzgünüm. Leonard'ın saçlarını karıştırdı ama Leonard gözleri kısılmış, yüzü kızarmış halde kalkarken geri adım attı. Ne oldu – bize ne oldu Ruth son zamanlarda ne... Ah sen yok musun sen sen... Ruth ortalıkta döndü ve odadan kaçtı. Leonard odasının kapısını çarpmasını duydu, anahtarı döndürmesini bekledi. Gerindi, kollarıyla başını destekledi.

Ruth yüzünü yastığa gömdü, bacaklarını yorganın altına çekti. Bir süre sallandı, durdu, kımıltısız, burnunu çekerek uzandı. Yeniden sallandı. Arkasını dönerek gözlerini karanlığa, sokaktan gelen bir ışığa dikti. Yüzünün bir yanından süzülen gözyaşlarını silmedi.

Leonard kapıyı tıklattı. Ruth konuşalım hakikaten böyle olmaz... Işığı yaktı. Kapat kapat şunu lütfen – lütfen. Leonard karanlıkta ileri doğru tökezledi, yatağın üzerine atladı, Ruth'un omzuna dokundu ve kendine doğru çekmeye çalıştı. Ruth geri sıçradı ve dertop oldu, duvara dayanarak titredi. Leonard bir sigara arandı, kırmızı noktanın kendine yaklaşıp uzaklaşarak için için yanmasını izledi. Bak Ruth istersen... Ben bir şey istemiyorum – git sadece – git lütfen – lütfen beni yalnız bırak – yalnız bırak. Leonard duvarın önünde, öylece duran Ruth'u görmeye çalıştı. Oturdu. Ruth elini çıkardı, ona, boşluğa, etrafındaki karanlık bölgelere yumruk savurdu. Leonard kollarını yakalayıp Ruth'u altına çekti. Senden nefret ediyorum – nefret nefret nefret... Ruth çığlık atar, kolları yukarıda, elleriyle duvarı tırmalarken elbisesini kaldırdı, çamaşırını sıyırdı, çabucak içine girdi. Leonard üzerinde hareket ederken Ruth'un bedeni yatağa gömüldü. Böyle değil ah Tanrım Leon hayır... Daha hızlı, daha derine çabalarken nefes nefeseydi. Canımı acıtıyorsun ah Tanrım canım acıyor yapma – hayır Leon delirdin mi? Bacaklarını bitıştirmeye çalıştı. Leonard ellerini Ruth'un kollarının iki yanına sabitleyerek dizleriyle bastırdı, bacaklarını ayırdı. Ruth parmakları Leonard'ın kanına bulanıncaya kadar tırnaklarını ona batırdı. Seni düzeceğim seni düzeceğim seni düzeceğim ta ki... Leonard daha derine girerken Ruth bağırdı. Saçlarını, yüzünü tırmaladı. Leonard durakladı, başını çevirdi, tekrar başladı, daha hızlı hareket etti, Ruth'un çıplak baldırları, göbeği ona çarpana ve yatağın yayları gıcırdayana kadar. Ruth bedeni gevşek, yalnızca başı hareket ederken dönerek yukarı çıktı, geri yığıldı, ağzı açıktı ama çığlık atmadı. Leonard geri çekildi, Ruth'un bacaklarının üzerine

yığıldı, kafası yatağa düştü. Ruth altından sıyrılmaya çalıştı ama Leonard'ın vücudu onu olduğu yere mihliyordu. Ruth kollarını dışarı çıkardı, Leonard'ı yuvarlayana kadar itti. Lambanın düğmesini aradı. Kendine, pantolonu ayak bileklerinin, ayakkabılarının üzerinde yığılı Leonard'a bakarak duvara doğru büzüştü. Leonard yatağın ortasına doğru geri kaydı, yorganı üzerine çekti, öyle ki Ruth yalnızca vücudunun kabartısını ve dışarı fırlayan saçını görür oldu. Ruth ayağa kalktı, elbisesini indirdi. Ruth ben... Benimle konuşayım deme sakın... Kapıyı çarparak dışarı çıktı.

Leonard küvetin suyla dolduğunu duydu. İnildyerek yorganı başının üzerine çekti, nefesinin normale dönmesini bekledi ve gözlerini kapattı.

Ruth kapıyı kilitledi, sonra elleri bedeninin iki yanında kapıya yaslandı. Suyun küvetin içine düşüşünü, buharın pencereyi, aynaları, duvarları yutmasını izledi. Bir taburenin üzerine çıkıp camı açtı. Dışarı sarktı, başını kara doğru kaldırdı, kar taneleri açtığı ağzında eridi. Karşıda bir odadan müzik, kahkahalar süzülüyordu. Perdenin arkasında bir çift öpüşüyordu, gölgeleri birbirine karışıyor, yavaşça ayrılıp birleşiyordu.

Leonard bir sigara yaktı, yastıkları üst üste topladı ve üzerlerinde dinlendi. Eline bir ayna aldı, sırtıttı, dişleri gıcırdar, çenesi aşağı yukarı oynarken somurtmaya dönüşen bir sırıtmaydı bu. Kapının kulpunu zorladı. Ruth – Ruth bak ben... Suyun biraz daha fışkırma, ardından çarpma sesi. Kapıya yaslandı. Ah Tanrım Tanrım. Oturma odasına gitti, bir kitap, kitaplar aldı, açtı, kapadı. Gazetenin sayfalarını açıp açıp durdu.

Ruth ellerini sabunla köpürtüp yumuşakça göğüslerine dokundu, onları kaldırdı, inceledi, kızarıklıkların üzerine biraz daha köpük sürdü. Su boynunu, çenesini yalayana kadar aşağı kaydı. Müzik sesi, yüksek kahkaha sesleri, birinin tiz bir kıkırdamaya dönen çığlığı. Kapıdaki tırmalama sesi kafasını kaldırmasına neden

oldu. Küvetten ıktı, kapıyı sessizce, kedinin aradan geçebileceği genişlikte açtı. Taburenin zerine bir havlu koydu, kediye seslendi, sonra kucağına alıp taburenin üzerine yerleştirdi. Kvete geri girdi, saçının ıslak uçlarını silkeledi, elini kediye doğru uzattı, kedi bir patisini çıkardı, sonra tereddütlü bir şekilde küvetin kenarına adım attı, kenar boyunca dengede durarak Ruth'un yüzüne yaklaştı. Bıyıkları, kuyruğu titrerken suyu kokladı. Ruth elini çıkardı, elinden sular damlıyordu. Kedi aşağı atladı, kapıyı tırmaladı, Ruth'a bakıp miyavladı. Ruth hızlıca dışarı çıktı, titreyerek kurulanıp giyindi. Camı silerek dışarı, birbirlerinin etrafında dolanan karşıdaki gölgelere baktı. İki baca arasında asılı duran ince ay geçen bulutların arkasında kaldı. Sıra sıra kar kaplı bacalar, yuvarlak siyah tepeler ya da yer yer az sayıdaki ağaçlardan ayırt edilemeyen ince bacalar. Birçok pencereden yayılan çok renkli ışıklar. Sokaklardan gelen sarı ışıklar gökyüzüne ağır turuncu bir parıltı fırlatıyordu. Mavi buz sarkıtları yangın merdiveninde kendilerine özgü şekiller oluşturmuştu.

Leonard kapının açıldığını, kapandığını, Ruth'un koridordaki adımlarını duyunca bir kitap açtı. Yatak odası kapısının, ardından daire kapısının sesi. Leonard pencereden dışarı sarktı, Ruth'un çıktığını gördü. Sokakta hızla araba sürüşünü izledi. Araba köşede hafiften savruldu. Kendine büyükçe bir miktar viski koyup banyoya girdi. Dışarıdan bir gürültü duyunca karşıya baktı. Kot giymiş bir kız yangın merdiveninin tepesinde bale duruşlarıyla salınıyordu. Bir grup adam pencerede dikilmiş gülüyor, kadehlerini kaldırıyorlardı. Kız aşağı baktı, kıkırdadı ve Leonard'ı görünce bağırdı. Adamlar karşıya bakıp el salladılar. Caz sesleri dışarı süzüldü. Kızın ağzı açıldı ama siyah beyaz yapının etrafında zikzak yaptığından Leonard bir şey duymadı. Kız bir avuç kar alıp banyo penceresine fırlattı, kar orada dağıldı, minik kütleler halinde saçıldı. Leonard perdeleri çekti ama kakhahaları, müziği hâlâ duyabiliyordu ve

kendi gölgesinin perdelerin üzerine düştüğünü gördü. Cehen-nemin dibine kadar yolunuz var. Muslukları açtı, klozete oturdu, cama doğru nefes alıp verdi, viskiyi küçük dozlarda yudumladı.

Ruth ana caddeler boyunca hızla sürdü, bir yan sokağa girdi ve durdu. Arabadan dışarı çıkıp kararmış kar yığınlarının, izlerinin arasına dikkatle adım atıp basamakları çıktı ve bir zili çaldı. Kapıya bir kadın çıktı. Üzgünüm doktor müsait değil. Ama acil bir durum var onu görmem gerek nerede? Maalesef burada değil ben bir şey yapabilir miyim benim yapabileceğim bir şey – size bir meslektaşının adını verebilir miyim mesela? Hayır – hayır önemli değil ben... El çantasını önünde tutarak basamaklardan aşağı koşturdu. Haftaya dönecek... Ruth arabanın kapısını çarptı, motoru çalıştırıp arabayı döndürdü, yarı yarıya kara gömülmüş park halindeki araçlar dışında boş olan dar sokaklarda yavaşça sürdü. Işıklı bir pencerenin önünde durup bir sigara arandı. Dışarı bakınca çamaşır makinelerinin önünde toplanmış birkaç yaşlı adamla bir kadın gördü. Kadın, Ruth’la göz göze geldi, boynundaki eşarbyı çekip yüzünün yarısını örttü, sonra yine oturduğu yere yığıldı. Farları yanıp sönen bir araba geldi, yavaşladı. Ruth aynayı düzelitti. Araba yanına park etti. Adamın sırtıttığını, farların hâlâ yanıp söndüğünü fark edince dik dik ileri baktı. Ve arabanın kornasını duydu. Etrafına bakınca adamın camını indirdiğini gördü. Karları dağıtarak hızlıca sürdü, trafik lambalarına geldi. Diğer araba yanına yanaştı ve adam ona seslendi. Ruth suratıyla bir mimik yaptı. Adam bir el hareketi yaptı. O zaman adamın yanan sinyaline işaret ettiğini gördü. Işık bir süre kırmızıda kaldı. Adam gülmeyi sürdürüyordu. Arkasında bir bulldog arka camdan içli içli dışarı bakıyordu.

Leonard başını küvete dayadı, viski şişesine uzanıp bardağı neredeyse ağzına kadar doldurdu. Bir kitabı sabun rafında dengeleyerek okudu ama buhar gözlerini sulandırıyordu. Kitabı yere fırlattı. Aynaya baktı, gözlerini ovuşturdu ve kadehini yansımaya

kaldırdı. Seni aptal – aptal – kahrolası aptal. Elini, parmak eklemlerinin üzerindeki çizikleri, ince mor izleri fark etti, onlara dokundu, kurumuş kanı sildi ama hâlâ biraz kan sızıyordu. Elini suya tuttu ama kan akmaya devam ediyordu. Eline bir bez sarıp çıktı. Perdele-ri açtı. Mumlarla aydınlatılmış karşıdaki odada pervazdaki üç mum erimekteydi. Sulusepken, sonra tekrar kara dönen düzenli yağış perdesinin arkasında birkaç gölge birbirine karıştı, ayrıldı. Işıkları sönmüş uzun bina blokları narin beyazla çevrili karanlık boşluklar, çukurlar, adalar bıraktı.

Ruth arabayı iki yanında yüksek depoların dizili olduğu sokaklarda sürdü. Harfleri kardan okunmaz olmuş neon tabelalar sallanıyordu. Rıhtım boyunca ağaçlara, duvarlara kar birikmişti. Sarı nehir kıvrılarak mor çamura dönüşüyordu. Tekneler ölü balinalar gibi ters dönmüştü. Kendi içlerine kıvrılmış kuğular bir köprünün altına sığınmıştı. Ruth arabayı yavaşça sürüyor, ara ara camları siliyordu. Buz parçaları tekerleklerin altında ufanıyordu. Birkaç iri martı suyun üzerinde yüksekten daireler çiziyordu birkaçı da köprü korkuluğuna sıralar halinde tünemişti. Kafasız bir kardan adam, daldan kollarıyla bir bahçenin ortasında çömelmişti. Kapı önünde bir yaşlı çift kızarmış balık ve patates yiyor, araba farları etrafı tararken yüzlerini başka tarafa çeviriyordu. Gece kıyafetleri giymiş bir çift bir otelin dışında taksi çağrılmasını bekliyordu. Yolun ilerisi açıktı, kar oluklara süpürülmüştü. Ruth bir çıkmaz sokağa girdi, geri çıkıp ana caddeye döndü. Kaldırımlara nehirden ince uçlu koyu renk kabuklar püskürüyordu. Ruth durup aynaya baktı, gözlerinin altına bir mendille bastırdı, yüzünü pudraladı.

Leonard günlüğünü kapattı, tekrar açtı, sayfadaki tek siyah işarete baktı, etrafına çiziktirdi. Kaleminden sayfanın kenarına küçük daireler, noktalar sıçırıyordu. Kapının açıldığını duyunca günlüğü kapattı, gazeteyi eline aldı, lambayı ışık başlıkların üzerine denk gelecek şekilde ayarladı. Koridorda Ruth'un ayak seslerini duydu,

duvara, masanın üzerine yansıyan, orada duraksayan gölgesini gördü. Gazetenin arka sayfasını çevirdi, şimdi gölgenin uzaklaştığının, adımların, bir kapının kapandığının farkında. Gözlerini şöminenin üstündeki bir tabloya dikti. Eli katalog kapağındaki bir orkide resminin üzerinde kıvrıldı.

Ruth çabucak soyunarak yatağın içine girdi, kolunun altındaki kediye göğsüne bastırdı. Karanlığı izledi. Aynada bir ışık taneciği titreyordu.

Leonard lambayı kanepenin yanındaki sehpa getirdi. Gazeteye uzandı, başlıkları taradı ve sayfanın altındaki küçük bir madde- nin üstünde durakladı

Dün Sugarloaf Dağı yakınlarındaki bir gölde, sırtında ve kar- nında bıçak izleri olan kimliği belirsiz genç bir kadının çıplak bedeni bulundu. Kan lekeli bir fileto bıçağı ile çekiç de bulundu.

Haziran

Aniden bastıran bu sıcak hava dalgası geceleri uzatıyor. Gerçi güneş battıktan hemen sonra denizden bir esinti geliyor genelde, o zaman bahçedeki ağaçlar, çalılar sanki orada hâlâ birileri var- mış gibi kımıldıyor. Belki de birileri vardır, çünkü dalgakıranın arkasındaki kumsallar her gün ana baba günü ve hava kararınca radyolarından gelen müzik daha da yaklaşıyor ve aşağıdaki bahçe- den kahkahalar yükseliyor. Sabahları kum ayak izleriyle kaplanıyor ve kum tepeliklerinin yakınında yanmış çimleniyor. L arada sırada oraya iniyor ama basamaklara ulaşana kadar kimse ortalıkta görünmüyor. Belki mağaralara, kayaların arkasına saklanıyorlardır. Tepede dikiliyor, asla kumsala inmiyor, etrafa fener tutarak kim var orada? diye bağırıyor. Geçen gece yüzerken el fenerinin ışığını gördüm. Fener uzun süre çakıllı sahilin, dalgakıranların üzerine ışık

tuttu. Sonra karanlık oldu, ama hâlâ en üst basamakta dikildiğini seçebiliyordum. Ben sudan çıkıp giyinene kadar o gitmişti.

R sığağa verip verıştırerek yavaşça, hantal hantal dolanıyor. Kedi bütün gün terastaki gölgede ya da heykellerin gölgesinde uyuyor, ancak çimenlerden bir kertenkele fırlarsa kımıldıyor. Havuz henüz doldurulmadı, dolayısıyla aşağı inmeyi, maskelerimizi takarak heykellerin yerini değiştirmeyi sürdürüyoruz. Bazen mekân, etrafına çiçekler saçılmış bir tapınak ya da bir açık mezar görünümüne bürünüyor. İnce bir elbisenin altına bir şey giymesem bile vücudum yapış yapış oluyor ve her uzvumun bilincine varıyorum, kışın hissettiğim ayırışmanın aksine.

Dün öğleden sonra yanımıza yiyecek içecek alıp kumsala gittik. R uyuyakaldı. Ben kendimi güneşe bıraktım. Ancak böyle sersemletici bir sıcaklığın getireceği rüyalar gördüm. L kayaların, su birikintilerinin arasını bir sopayla kurcaladı, ya da parmaklarıyla taşların altını yokladı, midye kabukları çıkardı, açtı, ancak bomboş içleriyle karşılaştı. Soplanın ucuna büyük bir yengeç geçirip bize bağırdı. Bakın bakın ne buldum. R sıçrayarak doğruldu, gözlerinin kenarını sildi. Ay koy onu yerine. Dedi. Zavallı şey – bırak yaşasın. Ama L gülererek yengeci yanımıza getirdi, yengeç sopanın ucundan düştü ve kımıldamadan öylece durdu biz de öldü sandık. Ama L tekrar almak için eğilince yengeç yan yan oynayarak, beceriksizce bir sığınak arayarak L'nin gölgesine gitti, biz onu izlerken dönüp kumu kazmaya başladı. L sopayla dokununca yengeç bir kayaya doğru ilerledi ama bizim gölgelerimiz istikamet değiştirmesine neden oldu. R yengeç üzerine doğru gelirken çılgılık attı. Bir kısıkaçı eksikti. Hâlâ gülen L yengecin üzerine zıplayıp ayağını birkaç kere oynattı, sonra aşağı baktığında kabuğunun kırık parçalarını, kısıkaçları, yeşilimsi sıvıyı gördü. R kayalığa ulaşmış, bir hasır şapkaıyla kendini yelliyordu. L yengecin kalıntılarını toplayıp R'ye doğru, elleriyle kollarıyla dokunaç hareketleri yaparak çılgın bir dans

yaptı. Ben bacaklarım L'nin yaptığı kalenin iki tarafına dikili halde deniz kenarında duruyordum. Döndüğümde onları göremedim. Bir tek kakhahalarını duydum. R'nin bir mağaradan gelen, ilkin yüksek, sonra alçak sesini. Dışarıda, kumlu bir kaya tabakasının üzerinde, yengecin kalıntıları, ince uzun balık kılçıkları ve martı tüyleri hasırı solmuş, kayalıktan daha beyaz şapkanın etrafına yayılmıştı. Dalgakıranın sonuna kadar yüzdüm, yukarı tırmanıp yere uzandım, uzaktaki insanların, denizin sesleriyle birden uyku bastırdı. Uyuyakaldım herhalde, gerçi emin olamadım ama deniz seviyesi dalgakıranın üzerinde beklediğimden çok daha yüksekte bir işarete ulaşmıştı. Ortalıkta görünmüyorlardı ve hâlâ orada olabileceklerini düşünerek mağaraya gittim. İçerisi o kadar karanlıktı ki gözlerimin değişikliğe alışması biraz zaman aldı. Seslendim ama bir tek kendi sesimin yankısı bana karşılık verdi. Ayaklarımın altında bir sürü balık, midye leşi. Etraftaki kayalardan tuhaf emme sesleri duydum. Ellerimle dizlerimin üzerinde arkama döndüm. Dışarıdan gelen loş ışık bir canavarın alt kısmının açıkta kalan eti gibi gitgide genişliyordu.

Akşam olunca ertesi gün Sugarloaf'a tırmanma planları yaptık. Gerçi R çok hevesli değildi. Bu sıcakta gitmenin ağır geleceğini söyledi. Bir noktaya kadar arabayla gidip arabayı yakınlarda bir yerde bırakmaya karar verdik. Haritada bir rota belirledik. Yalnızca çok uzaktan gördüğüm, bazen hiç su değilmiş de çelikten bir şeritmiş ya da sadece mavi bir çiçek tarhiymış gibi görünen, öylesine gerçek dışı olan o göle yaklaşmayı o kadar arzuluyordum ki. Sabah erkenden yola çıkacak şekilde plan yaptık. Gece yarısından hemen sonra çatıda hafif bir tıkırtı duydum, ilkin fare ya da kedi olabileceğini düşündüm ama tıkırtı yavaş yavaş eve çiviler çakılıyormuşçasına düzenli bir yağmur sesine dönüştü, bütün gün de yağmaya devam etti. R rahatlamışa benziyordu, piyano çaldı, şarkı söyledi, iskambil kartlarını çıkardı. Bu arada L kendini kameriyeye kapattı,

yemeklerini de orada yedi. Bir süre kalıp orkidelere su serpmesini izledim. Küçük renksiz sürgünleri indirdi, yaprakları ayırıp bana gösterdi, çocuk sahibi biri gibi, çocuğunun kapüşonunu geri itip saçını gözlerinin önünden sıyrır gibi. O yanıma doğru eğilirken ben duruma uygun yorumlarda bulunup onun ne gördüğünü, ne hissettiğini anlamaya çalışarak aşağıya baktım. Dışarıda yağmur patikaları, heykelleri dövüyordu. Haftalardır kuru olan topraktan buhar yükseliyordu.

Bu öğleden sonra yağmur durdu. Her şey muhteşem yeşillikte bir çalılığın üzerinden damlıyordu, sanki sırf bu renge kafayı takmış bir ressam bir dizi tuvali rengin mümkün olan tüm tonları ve parlaklığıyla bezemiş, sonra kenarlardan taşarak gelişigüzel verniklemiş gibi.

L ile ben yürüyüşe çıktık. Bulutlar, şimdi hiç olmadığı kadar büyük ve yakın görünen dağların üzerinden kalkmıştı. Deniz uza-
nıyor, neredeyse hiç kıvıldamıyordu, gerçi dalgalar dönüp duran büyük balık sürüleri gibi adacıklara çarpıyordu. Kum, alttaki birkaç katmanına kadar çok nemliydi. Ama bizim dinlendiğimiz kum tepeciklerinin arası daha kuruydu. Hafif bir esinti çıktı, kumları bacaklarımıza doğru üfledi, çimenleri dalgalandırdı. Dağlar maviden mora döndü, ama suda yeşiller yansıyor. L kafası meşgul gibiydi, ben konuştuğumda, konuşmaya kalktığımda bile dinlemiyordu ve sigara ikram ederken benden tarafa baktığında gözleri cam gibiydi. Koluna konan bir sinek bile düşüncelerini bölemedi. Tepemizde sivrisinekler dönüp duruyordu. Dalgakıranın üzerinde küçük bir oğlan bacaklarını sallayarak oturmuş, dik dik bize bakıyordu. Bir arabadan bir grup insan indi. Dans ede ede çocuğun yanından geçtiler. L bir anda sarsılarak uyanmış gibi kıyafetlerinden, saçlarından kumları silkeledi ve kalkmama yardımcı oldu. Çocuğa el salladım ama karşılık vermedi, yalnızca koca şapkasını gözlerine biraz daha indirip bacakları ve kollarıyla tekme savurur gibi bir hareket yaptı.

Bu akşam erken saatlerde sahil boyunca ateşler gördüm ve aşağı inip birkaç grubun arasına karıştım. Gitar çalıyorlardı. Kızlar birbirleriyle ya da tek başlarına dans ediyorlardı. Çiftler dalgakıranların arkasında gözden kayboluyor, bu defa el ele tutuşmayarak, yeniden ortaya çıkıyor, ateşlere yaklaşıncı birbirlerinden ayrılıyorlardı. Yıldızlar daha yakın, elini uzatsan dokunacağın kadar yakın görünüyordu. Havai fişekler fırlatıldı, kayan yıldızlardan ayırt edilemez oldu. Dağlar denizin ardında yükselen piramitler ya da Mısır mumyalarıydı adeta. Geri geldiğimde ev karanlıktı. Kapıyı açıp odama doğru yollanırken yalnızca davetsiz bir misafirden daha fazlasıymışım gibi hissettim. Ama ana hedeften saptırmak için yem gibi önüme dizdiklerinden başka alacak ne var ki. Sonuçta şimdi kurban ben oldum ve bundan geri dönüş yok.

Perşembe

Bu öğleden sonra L halledecek çok işi olduğundan onu rahatsız etmememizi söyleyerek odasına gitti. İçeri biraz çay götürdüm. Masa doğal olarak kâğıtlarla, kitaplarla dolup taşıyordu ama kanepe, kırlentler de karışık bir haldeydi. Hırsızlık yaparken suçüstü yakalanmış da ısrarla bozuntuya vermeyen bir çocuğa benziyordu. R'nin odasına girdiğimde L çok mu çalışıyor diye sordu. Katılması zor oyunlar. Ve ikisiyle de paylaştığım, ne kadar küçük de olsa, bu tarz sırların içinde, bir tür –nasıl desem– bir yakınlık hissi oluyor. Eğer tercih edersem yalnızca benim bir haini oynayabileceğimi herkesin bildiği bir nevi kumpas.

Cuma

Yola çıkmadan önce hava açık görüldüğünden arabayla pikniğe gittik. Ama gün ortasında yağmur çiselemeye başladı. Ve her şey,

yer yer ağaçların insan gibi görünmesine neden olan kalın, ezici bir sisle sarıldı. Sanki dile getirilmeyen bir münakaşa yaşamışız da hiçbirimiz teslim olmaya hazır değilmışız gibi sessiz sessiz geri döndük. Arabanın içi dumanlı, karanlık, rutubetliydi. Bir tren geçerken bir yerlere giden ya da bir yerlerden dönenlere imrendim. Bir noktayla diğeri arasındaki o zamansız bölgede duranlara. Ama belki tren pencerelerinin arkasındaki o yüzler de sürekli değişen bir manzaranın içindeki bizlerin yerinde olmayı diliyordu. Ne var ki evin içinde hiçbir şey gerçekten değişmiyor. Aralarındaki atmosfer bile her birinin bilinçli ya da bilinçsiz yapmış olabileceği bir eylemden, eylemsizlikten ayarlanabilir, tanınabilir, çıkarılabilir. Ama onları kendi ifadelerimle aldatmak ne kadar kolay. Gerçek hislerimin aksine, dışa dönük bir görünüm takınmaktan belli bir keyif aldığımı inkâr edemem. Bu gece fırtına çıktığında ve insanlar el fenerleriyle, havai fişeklerle bahçeye girdiğinde mesela. Aralarına atılmak yerine ellerim kucağında kavuşmuş halde pencere kenarında kaldım. Ama içimde kahkahalar fokurduyordu, özellikle şimşek anlarında L'nin yüzünü kameriye camının arkasında fark ettiğim ve R'nin korku dolu çığlıklarını duyduğum zaman. Çabucak bitti her şey. Gerçi bahçe ilk defa bu kadar canlı görünüyor. Heykeller bile insan gibi, o kadar ki ara ara gerçekten öyleler mi diye merak ediyorum, belki gelenlerden birkaçı kalmıştır. Fener ışığında, çiçeklerin kalıntıları patikalar üzerinde çizgiler ya da pençe izlerine benziyordu. Boş yüzme havuzunda bir balon yörüngesinden çıkmış bir gezegen gibi kırık heykeller arasında süzülüyordu.

Yaz dönümü arifesi

R film kamerasını aşağı götürürken L ile ben taklit oyunu oynamaya karar verdik. Ama bunu uzun süredir, o kargaşanın

öncesinden beri yapmamıştık. Onları önce ben fark ettim, havuz kenarında beş altı yüz vardı. Sonra her şey yerlere saçıldı. Ve heykellerden üçü ansızın R'ye doğru hareket etti. R çılgınlığı basarak kamerayı elinden düşürdü ve platform boyunca koştu. L bir an için hareketsiz kaldı, sonra ne olduğunu idrak edince ileri atıldı. R çılgılık atmayı sürdürüyordu. Bir süreliğine bir şey seçemedim, toprak, metal parçaları, tunç kırıntıları sağa sola düşerken güçbela görüyordum. Nihayet görebildiğimde, L yerde dümdüz yatıyordu. Yüzleri, kolları, bacakları beyaza boyanmış üç adam tarafından dövülüyordu. Bizim aşağıya inmemizi kımıldamadan, ne kadar sabırla beklemişlerdi kim bilir, heykellerin arasına karışıp nefes bile almaya korkarak. L'yi yumruklar, tekmelerken yıllardır bastırılmış duygularını serbest bırakan palyaçolara benziyorlardı. Ben L'nin yanına vardığımda bağırarak kaçıyorlardı, gözden kaybolmadan önce merdivenlerin tepesinde el salladılar. R bir köşede duvarın yanına çöktü. Yüzü gözü kan revan içinde, kıyafetleri paramparça olmuş L'nin kalkmasına yardım ettim. Nefes nefese, yakalayacağım onları yakalayacağım onları bu sefer kaçamayacaklar diye diye bir eldiveni kavradı. Bahçede taş üstünde taş kalmamıştı. Kameriyeye de girmişlerdi, saksılarından söktükleri orkideler yerlere dağılmış kırık heykel parçalarının arasında yatıyordu.

Birkaç bere, bir de morarmış göz dışında L fazla zarar görmemişti. Kafasının etrafına sargı bezi sarmakta ısrar etti. Akşamın ilerleyen saatlerinde polis karakoluna gitti, eldiveni teslim etti ve uzunca bir ifade verdi. Oradakilerin de deli olduğuna ikna olmuş halde geri döndü, ona pek inanmadıklarını hissetmişti, birbirlerine bilmiş bilmiş bakıp göz kırpmışlardı. Sanki böyle bir şey uydurma zahmetine girermişim gibi. Dedi, heykel parçalarını yapıştırırken. Horozun kafasını ters koydun. Diye uyardı R. Tunçtan gözleri şimdi terastan eve doğru bakıyor.

Bahçeyi, havuzu derleyip toplamamız birkaç günümüzü aldı. Ve bu öğleden sonra, hava bütün gün güneşli olmasına rağmen içeride durduk. Yapacak pek işimiz olmadığından taklit oyunu oynamaya karar verdik. Bir süreliğine R de katıldı ama L'nin daha oyuna başlamadan verdiği detaylı talimatlardan hemen sıkıldı, yoruldu. Burası şimdi bir hapisane – sağa sola en fazla üç adım ve öne arkaya da en fazla altı adım ilerleyebilirsin. L boşluğu elleriyle iterken maskesinin altından ter süzüldüğünü fark ettim. Halının üzerinde kıvrandı. Havayı tırmaladı. Ara ara sadece oyun oynadığımızı unutmuş gibi, sandalyelerin oluşturduğu alanın içinde sürünürken yüksek sesle iç çekiyor, inliyordu. Bir süre diz çöktü, ellerini, parmaklarını büküp maskeli yüzüne yakın tuttu, ta ki R gülerken ne yapmaya çalıştığını sorana kadar. Kendimi asmayı düşünüyorum. Diye fısıldadı. Bir sandalyenin üzerine çıktı ve olağanüstü acayip bir sahne oynadı, onun oynadığını gördüğüm en uzun sahneydi bu. Bir yandan üzerine düşünürken bir yandan da coşkuyla alkışladım. Ama boynuna dokunarak sandalyeden yukarıya uzandı. Boynunu eğdi, en sonunda dili dışarıda, kafası yuvarlanarak sandalyeden atladı. Gülerken yere yığıldı ve tepeden tırnağa sarsılarak gülmeye devam etti. İnsanın o şekilde ereksiyon olduğunu söylüyorlar. Diye bağırdı R'ye. Ama R çay hazırlamaya gitmişti. Sen oldun mu peki? Diye sordum. Başını iki yana salladı, doğruldu, maskeyi çevirip durdu, yüzüne tuttu, deliklerden baktı ve Hayır – pek sayılmaz, dedi, gördüğün gibi ayaklarının dibinde adamotu bitmemiş...

Pazartesi

Hafta sonu o kadar çabuk geçti ki her şeyi ayrıntısıyla hatırlamak benim için zor. Bir anda o kadar çok insan aşağıya indi ki. Olay partiye döndü, gece boyunca epey sürdü. R her ne kadar

erkenden odasına çekilmiş olsa da onu merdivenlerin tepesinde geceliğiyle gördüğüme dair bulanık bir hatıram var. Aşağıya bana, ayaklarımı öpmekte olan adama doğru baktı. Onu tekrar bahçede, insan sıfatına girmeyi arzulayan bir hayalet gibi, heykellerin arasında süzülürken görür gibi oldum. Ama beyaz, açık mavi, pembe renklerde uzun elbiseler giymiş çok kadın vardı ve o yarı karanlıkta kim orada kim değil seçmek zordu. Ayaklarımı öpen kişinin sonradan başsız bir heykele sarıldığını, koca taştan göğüslerinin üzerine içki döktüğünü, o sırada koluna asılmış bir kızın onu çekip uzaklaştırmaya çalıştığını gördüm. Sonra L'yi aradığımı hatırlıyorum, ama bulamadım. Bir keresinde bir heykelin arkasında bir kadını öperken gördüğümü sandım ama oradan geçerken o olmadığını anladım. O zamanki inişli çıkışlı duygularımı hatırlamak tuhaf. Özellikle sabah kendimizi bir enkazla, terasta paltolarının altına büzüşmüş insanlarla ve sessiz sessiz dönen bir plakla kuşatılmış halde bulduğumuzda. Yine de o günün ilerleyen saatlerinde yalnızca R'nin piyano çalmasıyla bozulan bir dinginlik vardı. L bir daha hayatta olmaz, diyerek akşamdan kalma olduğundan şikâyet etti. Şimdi hepsi bir rüya gibi, parçaları bir araya toplama çabası gibi geliyor, başka rüyalar da hatırlanıyor yalnızca.

Birkaç akşamdır kayığı dışarı çıkarıyorum, dağlara doğru kürek çekiyorum. Her yere sinmiş öyle bir sessizlik var ki kendimi davetsiz misafir gibi hissediyorum ve sık sık kayığı akıntıya bırakıyorum. Belki fikir tam da böyle bir akşamda gelişmiştir – ama onu yazmak neredeyse eylemin kendisini gerçekleştirmek gibi olacak. Evet en iyisi olgunlaşmasına izin vermek. Daha zaman var. Ayrıca yazın dağa tırmanmak yorucu olur. Sonbahar gelince de deniz seviyesi düşük olacak. Bir bedenın akıntıya kapılıp uzaklaşması, asla

bulunmaması ya da kimsenin asla emin olamaması ne kadar kolay. Şu an doğru zaman değil. Bu yaz yaşanmalı. Öyle ya da böyle. Onlarla. Tabii bazı anlar da var ki neden bu kadar uzun süre kaldığımı merak ediyorum. Başlarda umut var mıydı? İnsanın kendi eylemlerini bile yargılaması ne kadar zor. Hiçbir zaman tek bir sebep yok gibi görünüyor.

Dün akşam dalgakıranın ilerisinde kürek çekerken L'yi döven adamlardan birkaçını tanıdım. Kumda bıçaklarla bir oyun oynuyorlardı ve beni de çağırdılar. Aynı zamanda L'nin merdivenlerin tepesinde oturduğunu gördüm, başkası olamazdı, başını hareket ettirşi, o yana bu yana döndürüşüyle ondan başkası olamazdı. Hızlıca geri kürek çektim. Beni karşılamaya geldi, kayığı karaya çekmeye yardım etti. O zaman bir şey söylemek istedim, herhangi bir şeyi, her şeyi. Ama ansızın seninle yarışalım dedi ve öne atılıp çakıl taşlarını, kumu savurarak koşmaya başladı, kum kaçmasın diye gözlerimi kapadım.

Geceler tuhaf seslerle dolu. Cırcırböcekleri bisiklet tekerlekleri gibi dönüp duruyor. Martılar bazen bütün gece bağılıyor. O kadar yakındalar ki. Yakında. Bazen R ağlıyor galiba diye düşünüyorum. Ama emin olamıyorum. Tek lazım olan basit bir onaylanma. Belki ileride bunu anlamalarını sağlarım. Ama ileride. Geceler kısılsınca.

Dün gece, terasta akşam yemeği yedikten sonra L'yi yüzmeye gitmeye ikna etmeye çalıştım. Başını iki yana salladı, gerçi konuştuğumun bile pek farkında değildi. Bahçenin yarısında geri dönüp baktım ve R'yi penceresinde gördüm. L kadehinin üzerine eğildi. Ama kayalığın kenarına ulaştığımda yalnızca sigarasının soluk ışığını görür oldum ve R'nin odasındaki ışık söndü. Dolunay kumu

buza döndürmüştü, dalgalar kayalara kar gibi çarpıyordu. Uzakta balıkçı tekneleri aşağı yukarı sallanıyordu. Dağlar gökyüzünün bir parçasıydı. Denizden çıkarken kanatları açık, ölü ama birden uçuvercekmış gibi görünen bir martıya bastım. Martıyı aldım, kayaların arasındaki kumlu kısma taşıyıp oraya bıraktım. Kanatları iki taraftaki kayalara doğru yayılıyordu. Kandan eser yoktu. Bem-beyazdı. Pürüzsüz. Eve vardığımda L beni gördüğüne sevinmiş gibiydi ve bana bir içki koydu. Boynu, gömleğinin açıklığından görünen göğsü beyazdı. Ama elleri epey esmerdi.

Bu sabah hep birlikte kumsala gittik. R o zamana kadar sineklerle kaplanmış ölü martıyı buldu. Etrafa tüyler, kan saçılmıştı. L martıyı bir kanadından tutup kaldırdı ve denize attı ama dalgalar onu yeniden kumsala taşıdı, L de biraz daha ileriye götürdü. Dalgakıranın arkasındaki kumsal ana baba günüydü. O tarafa gidip dondurma aldım. Bana doğru atılmış bir topu geri attım. Geri döndüğümde L kum tepeliklerinin yakınındaki yanık ateş kalıntılarının üzerine kum atmakla haşır neşirdi. Günün bir kısmını vandalları uzak tutma planları yaparak geçirdi.

Öğle yemeğinden sonra rüzgâr çıktı. Kayalıkların siperinde bile kıyafetlerimiz, kâğıtlar uçuşuyordu. Daha önce hiç gitmediğimiz, dağların arkasına arabayla gitmeye karar verdik. Başka bir ülkeye girmek gibiydi. Rüzgâr yoktu, varsa bile dağlar kesiyordu. Birçok yoldan geçtik, vara vara bataklığa giden birtakım izlere vardık. Kimi yeşil bir yığından kopmuş devasa kafalara benzeyen ölü ağaçlar yüzüyordu. Bu tarafa geçince toprağın elle tutulur bir şeye döndüğünü fark etmek zordu. Geçitten yukarı çıktık, durup önümüzde uzanan vadilere baktık. Göl o kadar küçüktü ki güneşi yansıtan bir ayna olabilirdi.

Bu gece yine tek başıma yüzmeye gittim. Rüzgâr dinmişti ama su önceki gecedен daha soğuktu. Daha sonra mağaraya sığındım. Ve sigara içtim. Başka mağaraları hatırladım. Kendi başkalaşımımıza başkalaşabilen, kendi yarattığımız mağaralar.

Yağmur günlerdir dinmedi. Şehre geri dönmeye karar verdik. Ama biz döner dönmez sıcak hava dalgası yeniden bastırdı. İnsanlar barların dışında, bahçelerde, balkonlarda, parklarda oturuyor. Yüzleri tıpkı bedenlerinin, çevrelerinin son derece bilincinde olan nekahet dönemindeki insanlar gibi, coşkulu görünüyor. Ama bu pek sürmez ve çok geçmeden herkes homurdanmaya başlar.

Kedi kurtlandı, R çeşitli tozlar aldı, kedi içmeyi reddetti, zorla içirince de anında hastalandı. Dün L kedinin yatağını küçük kustumuk parçalarından oluşan büyük bir kütleyle dönüşmüş halde buldu. Kediye öfkeyle kaldırıp odanın diğer tarafına fırlattı. Tartıştılar, daha araları tam düzelmeden L bir yayıncıyla görüşmek üzere yurtdışına çağrıldı.

R bir anda ebeveynleri evde olmayan bir çocuk gibi huzursuzlandı. Uzun alışveriş seferlerine çıktık. Kuaföre. Sinemaya. Tiyatroya. Oda-sında elbiseleri denerken, yeniden oyuncak bebeklerle oynamak gibi, dedi. Ama L'den bir mektup, bir kart bile gelmedikçe günden güne kaygılandı. Bugün yataktan çıkmadı, benim de yanında durmamı istedi. Oda havasızdı ama pencereyi açmayı ya da perdeleri çekmeyi reddediyordu ve çarşafın altında yarı çıplak yatıyordu. Saçlarını fırçaladım. Onun için küveti doldurdum. Bu arada habire konuşup durdu. Aramızda, L ortalıktayken hiç var olmayan bir tür yakınlık oluştu nasılsa. Öyle ki bir baktım L'nin daha uzun süre uzakta kalmasını diliyorum. L yanıımızdayken R bir rol oynuyordu sanki. Gerçi ikimiz baş başayken de bana bir rol mü oynuyor diye merak ediyorum.

L beklenenden bir gün önce döndü. Taklit oyunlarımız için beyaz elbiseler getirmiş. Kendininkini kıyafetinin üzerine denedi. R kendininkinin çok küçük olduğunu söyledi. Sıcak hava dalgası devam ederken ben de kendiminkini, altına bir şey giymeden üstüme geçiriyorum, evin içinde belli bir hareket özgürlüğü sağlıyor, bu da tuhaf bir şekilde bana bir güç hissi veriyor. Bir rahibeye – bir tür tanrıçaya benziyorsun. Dedi L. Altına bir şey giy istersen biliyorsun biraz şeffaf. Dedi R. Yeni elbiselerinden birini giyerken, üzerine eau-de-cologne püskürttü. Ah bu sıcak dayanılacak gibi değil bir geçse. Deyip duruyordu. Ve gece tek kat çarşafın altında yatarken otelde, perdeler çekili geçirilmiş başka geceleri hatırladım. Bedenlerimizin kokusu, içki, tütün kokusu. L uyuyormuş numarası yaparak çaktırmadan bana baktı, başka odalardaki diğerlerinin uzaktan sesleri geliyordu. Üçüncü günde, her şey, herkes çok uzak görünürken ortaya çıktık. Görünmezdik. Daha önce hiç geçilmemiş sınırları geçen bedenlerimizde kapalıydık. Çok geçmeden, hemen buharlaşacağını, hatırlaması imkânsız bir şey haline geleceğini bilerek birbirimizin kokusuna tutunmaya çalışıyorduk. Ama dokunma hissi, yeniden keşfedilen fanteziler. Ben yatağa bağımlıyım gibi yap. Ve üstümde, altımda, yüzeyimde gezinen dili. Üç kişi denedin mi hiç? Sen denedin mi? Şimdi üç olsun. Peki ensest? Beni saçınla kamçıla. Göğüslerinin arasına boşalayım. Ağzına. Kulağına. Sırtındaki çukura. Sigarayla yanmış göğüs kılları. Yarı karanlıkta saçlarımı fırçalıyorum, aynada bir ışık kıpırtısı, yarı giyinik halde uyanık görünüyor ama arkamı döndüğümde gözleri kapalı. Ne düşünüyorsun? Seni. Şimdi mi? Böyle sürse keşke diye düşünüyorum. Beni bir daha ne zaman düzeceksin? Sen ne zaman istersen düzeceğim. Pencerenin dışında. Teknede. Uçakta. Kımıldamak gereksiz. Ama yatağın kenarına geçtik. O ayağa kalkıyor, vücudunu esnetirken bedenini kavırıyor. Yağmurlu orman görüntüleri. Sallanıp duran bitki örtüsü. Islak kayalara yapışmış, atlayan balıkların

sesi, yoksa sadece bizim bedenlerimizin sesi miydi? Ve çalılıktan uzanan bir kök.

Parklarda yürüdük ama oturacak doğru düzgün bir yer yoktu. Nehirde kayığa bindik. Sonra, sonbahar iyice gelmeden sayfiyeye geri dönmeye karar verdiler. Yapraklar şimdiden renk değiştiriyor. Geceleri düşünmekten gözümü kırpmıyorum. Düşünüyorum. Plan yapıyorum.

Bu sabah erkenden kalkıp yürüyüşe çıktım. Dalgakıranı, birkaç tanesini daha geçtim. Birinin arkasında bir grup sakat uzanmıştı. Kolsuz birkaç adam sudaydı. Bazıları havuzların içinde oturuyordu. Onların arkasında, pusun içinden Sugarloaf'un zirvesini görebiliyordum, sanki tek başına yüzüyor gibiydi. Gözlerimi kaparsam gölü, aydan kopup düşmüş gibi güneşte parıldayan o düz, dingin parçayı görebiliyordum. Ama ona dokunabileceğimi ve benim dokunuşumla ufalanmayacağını biliyordum.

Bugün havada sertliğin ilk belirtileri var. İnce kırağı altında yatan yerden sis yükseliyor. Kayık hazır, planlandığı gibi. Şimdi tek gereken bir mektup. Hiçbir şey değişmeyecek, biliyorum.

“Kalbin gizliden gizliye bildiği ama etrafa savurarak tamamlanmasını zorlaştırdığı bir yapboz – hangi parça tam olarak nereye oturuyor?”

Genç bir kadın, sallantıdaki evliliklerini sürdüren Ruth ve Leonard’la birlikte yaşamaya başlar. Kitapta yalnızca S diye anılan bu genç kadın bir gün intihar eder ve çift, onun geride bıraktığı günlükler, ses kayıtları ve görüntülerle meşgul olur ama yapbozun parçaları bir türlü birbirine uymaz.

Ann Quin Üç’te kimi zaman noktalama işaretlerinden feragat ederek, kimi zaman günlük sayfaları veya ses kayıtları dökümleri iliştiyerek metni eğip bükerek ve kendi kalıbına sokar. Bunun sonucunda Virginia Woolf’un iç dünyasına, Anna Kavan’ın karanlığına, Fransa’daki Yeni Roman’ın tavrına, Samuel Beckett’in “sayıklama”larına olan edebi yakınlıkların hemen fark edilebileceği ama özgünlüğünü alabildiğine koruyan bir roman ortaya çıkar. Üç, 1973’te, otuz yedi yaşında, tıpkı roman kahramanı gibi hayatına son veren Ann Quin’in sağlığında yayımlanan dört kitabından biri.

“Quin yeni bir şey bulduğunun farkındadır ve haklı olarak kendini ciddiye alır; edebi amacına dair algısı güçlüdür.”

Deborah Levy

EVEREŞT

www.everest yayinlari.com

[f/everest yayinlari](https://www.facebook.com/everest yayinlari)

[t/everest kitap](https://www.twitter.com/everest kitap)

[@everest yayinlari](https://www.instagram.com/everest yayinlari)

